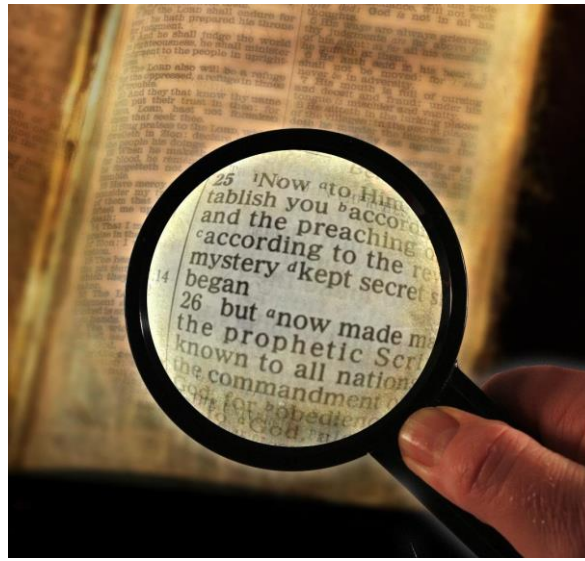

Dieva plāna noslēpums

Kāpēc Dievs kaut ko radīja?

Kāpēc Dievs tevi radīja?

Autors Bobs Tīls, Ph.D.

Autortiesības © 2020/2021/2022 no Nācariešu grāmatas. ISBN 978-1-64106-066-0. Versija 1.6. Buklets izstrādāts priekš: *Dieva draudzes pastāvēšana un pēctecis*, korporācijas vienīgais. 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, California, 93433 ASV.

Svēto Rakstu citāti lielākoties ir ņemti no Jaunā karaļa Jēkaba Versija (Tomass Nelsons, Autortiesības © 1997; izmanto ar atļauju) dažreiz saīsināts kā NKJV, bet parasti tiek rādīts bez saīsinājumiem.

Šis dokuments sākotnēji tika uzrakstīts angļu valodā, un to ir tulkojis kāds, kas nav daļa no Dieva draudzes pastāvēšanas. Ja rodas neskaidrības par dažiem tulkotajiem punktiem, lūdzu, skatiet oriģinālo angļu valodas versiju, kas ir saistīta ar ccog.org

Saturs

1. Dieva plāns lielākajai daļai ir noslēpums
2. Kāpēc Radīšana? Kāpēc Cilvēki? Kāpēc sātans? Kas ir Patiesība? Kas ir miera un grēka noslēpumi?
3. Ko māca pasaules reliģijas?
4. Kāpēc Dievs pieļauj ciešanas?
5. Kāpēc Dievs tevi radīja?
6. Ir ilgtermiņa plāns
7. Noslēguma komentāri

Vairāk informācijas

1. Dieva plāns lielākajai daļai ir noslēpums

Bībele māca:

¹ Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi. (1. Mozus 1:1, NKJV, ja vien nav norādīts citādi)

Bet kāpēc?

Kāda ir dzīves jēga?

Gadu gaitā cilvēki ir domājuši, vai uz zemes tiek izstrādāts kāds mērķis.

Un ja ir, tad kas tas ir?

Ja pieņem, ka ir Dievs, kāpēc Viņš kaut ko radīja?

Kāpēc Dievs radīja cilvēkus? Kāpēc Dievs tevi radīja?

Vai tavai dzīvei ir kāds mērķis?

Dažādām kultūrām un dažādām reliģijām ir savi uzskati. Bet vai tie atbilst Bībelei?

Kas ir patiesība?

Daļa patiesības ir tāda, ka Dieva plāns lielākajai daļai ir noslēpums. Ievērojiet kaut ko, ko par to māca Bībele:

²⁵ Bet tam, kas var jūs nostiprināt saskaņā ar manu evaņģēliju un Jēzus Kristus sludināšanu, saskaņā ar **tā noslēpuma atklāsmi, kas glabāts noslēpumā kopš pasaules sākuma,** ²⁶ **bet tagad atklāti un ar pravietiskajiem Rakstiem**, kas darīti zināmi visām tautām saskaņā ar mūžīgā Dieva bausli, par paklausību ticībai — ²⁷ Dievam, vienīgajam gudrajam, lai gods caur Jēzu Kristu mūžīgi. Āmen. (Romiešiem 16:25-27)

Bībele stāsta par noslēpumu, kas ticis turēts noslēpumā kopš pasaules sākuma, bet tas ir atklāts pravietiskajos rakstos — “patiesības vārds” (2. Timotejam 2:15; Jēkaba 1:18).

Bībele atsaucas uz daudziem noslēpumiem, piemēram, Dieva valstības noslēpumu (Marka 4:11), žēlastības noslēpumu (Efeziešiem 3:1-5), ticības noslēpumu (1. Timotejam 3:9), noslēpumu. laulības attiecībām (Efeziešiem 5:28-33), nelikumības noslēpumam (2. Tesaloniķiešiem 2:7), augšāmcelšanās noslēpumam (1. Korintiešiem 15:51-54), Kristus noslēpumam (Efeziešiem 3:4) Tēva noslēpums (Kolosiešiem 2:2), Dieva noslēpums (Kolosiešiem 2:2; Atklāsmes 10:7) un pat Lielās Babilonas noslēpums (Atklāsmes 17:5). Šī grāmata ir rakstīta tiem, kurus interesē patiesība, “lai viņiem būtu visas bagātības, ko sniedz pārlicība, izpratnē par Dieva noslēpuma atzīšanu” (Kolosiešiem 2:2, NET).

Lai gan tas daudziem var būt pārsteigums, visi trīs sinoptisko evaņģēliju autori atzīmēja, ka Jēzus nerunāja līdzībās, lai cilvēki labāk saprastu. Viņi pierakstīja, ka Jēzus teica, ka Viņš runāja līdzībās, lai šajā laikmetā daudziem nezinātu Dieva Valstības noslēpumus (Mateja 13:11; Marka 4:11-12 ; Lūkas 8:10).

Apustulis Pāvils rakstīja, ka uzticīgie kalpotāji ir „Dieva noslēpumu pārvaldnieki” (1. Korintiešiem 4:1; sal. 13:2), kuriem ir „runā patiesību mīlestībā” (Efeziešiem 4:15).

Vai jūs interesē uzzināt vairāk par daudziem noslēpumiem, par kuriem stāsta Bībele?

Vai vēlaties uzzināt, kāpēc Dievs kaut ko radīja?

Vai vēlaties uzzināt, kāpēc Dievs jūs radīja?

Jā, daudziem ir savas idejas.

Vai ir kāds veids, kā TU tiešām to uzzināt?

Tie, kas vēlas ticēt Bībelei, nevis cilvēku tradīcijām, var zināt.

Tomēr, tā kā daudzi pat visvienkāršākie Dieva plāna aspekti lielākajai daļai cilvēku ir noslēpumi, lūdzu, veltiet laiku, lai izlasītu visu grāmatu un, ja vēlaties, uzmeklētu dažus tikko citētos rakstus (pretēji tam pilnībā citēts), lai iegūtu vēl lielāku skaidrību.

Noslēpumus var darīt zināmus, izprotot pravietiskos rakstus tiem, kas ir paklausīgi ticībā.

Tomēr šajā laikmetā tie nav darīti zināmi visiem, tikai tiem, kurus tagad sauc:

¹¹ ... “Jums ir dots zināt Dieva valstības noslēpumu; bet tiem, kas ir ārpusē, viss nāk līdzībās.”
(Marka 4:11)

²⁵ Jo es nevēlos, brāļi, lai jūs nezinātu šo noslēpumu, lai jūs nebūtu gudri savās domās, jo Israēlam ir noticis daļēji aklums, līdz nāk pagānu pilnība. (Romiešiem 11. 25)

⁷ Bet mēs runājam par Dieva gudrību noslēpumā, apslēpto gudrību, ko Dievs ir noteicis pirms laikiem mūsu godam (1. Korintiešiem 2:7).

Konkrētāk par "Dieva valstības noslēpumu" un "evaņģēlija noslēpumu" (Efeziešiem 6:19) varat arī skatīt mūsu bezmaksas bukletu *Dieva Valstības evaņģēlijs, kas pieejams vietnē ccog.org 100. dažādas valodas*. Saistībā ar “pagānu pilnību”, izlasiet bezmaksas grāmatu *Universālais pestīšanas piedāvājums, Apokatastasis: Vai Dievs var izglābt pazudušos nākamajā laikmetā? Simtiem Svēto Rakstu rakstu atklāj Dieva pestīšanas plānu*, kas pieejams arī tiešsaistē www.ccog.org.

Apustulis Pāvils rakstīja:

⁸ Man, kas esmu mazāks par visiem svētajiem, ir dota šī žēlastība, lai es sludinātu pagāniem par Kristus neizdibināmo bagātību ⁹ un lai visi redzētu, kāda ir noslēpuma kopība, kas no laikmetu sākums ir apslēpts Dievā, kas visu radījis caur Jēzu Kristu; ¹⁰ lai tagad baznīca darītu zināmu

daudzveidīgo Dieva gudrību valdībām un varām debesīs, ¹¹ saskaņā ar mūžīgo nodomu, ko Viņš paveicis Kristū Jēzū, mūsu Kungā, ¹² kurā mums ir drosme un pārliecība. piekļūt ar pārliecību, ticot Viņam. (Efeziešiem 3:8-12)

²⁵ ... es kļuvi par kalpu saskaņā ar Dieva pārvaldību, kas man tika dota jūsu dēļ, lai piepildītu Dieva vārdu, ²⁶ noslēpumu, kas ir bijis apslēpts no gadsimtiem un paaudzēm, bet tagad ir atklāts Viņa svētajiem. ²⁷ Dievs viņiem gribēja darīt zināmu, kāda ir šī noslēpuma godības bagātība starp pagāniem: kas ir Kristus jūsos, godības cerība. (Kolosešiem 1:25-27)

Ir daudz "bagātību", kas ir "neizpētāmas" bez Dieva vārda. Tie būtībā ir Bībeles noslēpumi, kas jau sen ir slēpti.

2. gadsimtā Smirnas bīskaps/mācītājs Polikarps rakstīja par "Kristus atnākšanas pravietisko noslēpumu" (Polycarp, Fragments from Victor of Capua. Translated by Stephen C. Carlson, 2006; sīkāku informāciju par noslēpumiem saistībā ar Viņa atnākšanu var atradams bezmaksas tiešsaistes grāmatā, kas pieejama vietnē www.ccog.org ar nosaukumu: *Proof Jesus is the Messiah*).

Arī 2. gadsimtā bīskapi/mācītāji Ignācijs ^{un} Melito rakstīja, ka kalpošana saprata dažādus Svēto Rakstu noslēpumus (piem., Ignācija *vēstule efeziešiem* ; Melito vēstule *Homilija Pasā svētkos*).

Jēzus un apustuļi izskaidroja dažus no šiem noslēpumiem tiem, kas kļuva par agrīnajiem kristiešiem. Mēs, *pastāvīgā* Dieva Baznīca, cenšamies to darīt tagad tiem, kas vēlas meklēt.

Dieva daba

Mazliet izpratne par Dieva būtību palīdzēs mums labāk izprast Viņa plāna noslēpumus.

Bībele māca: "Dievs ir mīlestība" (1. Jāņa 4:16), "Dievs ir Gars" (Jāņa 4:24), "Jahve ir labs" (Nahum 1:7, World English Bible) , visvarens (Jeremija 32) .:17,27), visu zinošs (Jesaja 46:9-10) un ka Viņš ir mūžīgs (Jesaja 57:15).

Apustulis Pāvils rakstīja:

⁷ Viņā mums ir pestīšana caur Viņa asinīm, grēku piedošana saskaņā ar Viņa žēlastības bagātību, ⁸ ko Viņš mums darījis pārpilnībā visā gudrībā un apdomībā, ⁹ atklājis mums Savas gribas noslēpumu saskaņā ar Viņa labpatika, ko Viņš bija nolēmis Sevī, ¹⁰ lai pilnības laikmetā Kristū sapulcinātu visu, kas ir debesīs un virs zemes, Viņā. (Efeziešiem 1:7-10)

Ņemiet vērā, ka Dieva griba ir noslēpums lielākajai daļai (tiem, kas tagad netiek saukti), būtībā līdz laiku pilnības atklāsmei, kas lielākajai daļai pienāks pēc pravietotās augšāmcelšanās.

Tomēr Dievs jau sen ir izklāstījis sava plāna aspektus:

¹¹ Tā Kunga padoms pastāv mūžīgi, Viņa sirds plāni uz visām paaudzēm. (Psalms 33:11)

¹⁸ zinādami, ka jūs neesat atpestīti ar iznīcīgām lietām, piemēram, sudrabu vai zeltu, no jūsu bezmērķīgas uzvedības, ko esat saņēmuši no jūsu tēviem, ¹⁹ bet ar Kristus dārgajām asinīm, kā

bez vainas un nevainojamas jēra. ²⁰ Viņš tiešām bija iepriekš nolemts pirms pasaules radīšanas, bet šajos pēdējos laikos parādījās jums. (1. Pētera 1:18-20)

⁸ Visi, kas dzīvo virs zemes, pielūgs viņu {zvēru}, kura vārdi nav ierakstīti nokautā Jēra dzīvības grāmatā kopš pasaules radīšanas. (Atklāsmes 13:8)

Tas, ka Bībelē teikts, ka Jērs, kas nozīmē Jēzu (sal. Jāņa 1:29, 36), jau no paša sākuma bija paredzēts nonāvēšanai, liecina, ka Dievs zināja, ka cilvēki grēkos, un Viņam jau sen ir bijis plāns.

Pravietis Jesaja tika iedvesmots pierakstīt šo par Dieva plāna pārliecību:

⁸ "Atcerieties to un parādiet sev vīriešus; Atcerieties, jūs pārkāpēji. ⁹ Atcerieties, kas bija senatnē, jo es esmu Dievs, un cita nav; Es esmu Dievs, un nav neviena līdzīga Man, ¹⁰ No sākuma pasludinu beigas, un no seniem laikiem to, kas vēl nav izdarīts, sacīdams: Mans padoms pastāvēs, un es darīšu visu, kas man patīk, ¹¹ . plēsīgs putns no austrumiem, Cilvēks, kurš izpilda Manu padomu, no tālas zemes. Patiešām, es to esmu runājis; Es arī to nogādāšu. Es to esmu nolēmis; Es arī to darīšu. (Jesaja 46:8-11)

¹¹ Tā Kunga padoms pastāv mūžīgi, Viņa sirds plāni uz visām paaudzēm. (Psalms 33:11)

Dieva plāni piepildīsies.

Apsveriet arī sekojošo:

¹⁶ Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlēja, ka devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību. ¹⁷ **Jo Dievs nav sūtījis Savu Dēlu pasaulē, lai tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur Viņu tiktu pestīta** (Jāņa 3:16-17).

Tagad, kad mēs redzam dažas no Dieva īpašībām, piemēram, Viņš ir labs, plānotājs un mīlestība, tam vajadzētu palīdzēt mums labāk izprast Viņu un Viņa pamatmotivāciju, kāpēc Viņš kaut ko radījis.

Tu esi svarīgs. Tev ir nozīme! Dievs mīl TEVI personīgi. Un viņam ir plāns jums personīgi.

2. Kāpēc Radīšana? Kāpēc Cilvēki? Kāpēc sātans? Kas ir Patiesība? Kas ir miera un grēka noslēpumi?

Viens no lielākajiem jautājumiem, kas filozofiem ir bijis visu laiku, ir: "Kāpēc mēs esam šeit?" Vēl viens ir: "Kāpēc ir kaut kas?"

Pamatatbildes uz šiem jautājumiem var atrast Dieva Vārdā, Bībelē.

Lai gan ir dažādas idejas par Visuma izcelsmi, daudzi zinātnieki, kā arī reliģiozi cilvēki ir vienprātis, ka visiem cilvēkiem ir viena un tā pati māte (lai gan pastāv strīdi par to, cik tālu tas ir aiz muguras).

Genesis grāmata

Mēs gūstam dažas idejas par to, kāpēc Dievs kaut ko radīja Bībeles pirmajā grāmatā, ko parasti sauc par 1. Mozus grāmatu.

1. Mozus grāmata vairākkārt parāda, ka Dievs redzēja, ka tas, ko Viņš radījis, ir labs (1. Mozus 1:4,10,12,18, 21, 25, 31). Un vēlākā Jesajas grāmata informē mūs, ka Dievs radīja zemi, lai tā būtu apdzīvota (Jesajas 45:18).

Genesis māca to par Dievu, kas radīja cilvēkus:

²⁶ Tad Dievs sacīja: Radīsim cilvēku pēc sava tēla un pēc mūsu līdzības; lai viņi valda pār zivīm jūrā, pār putniem gaisā un pār lopiem, pār visu zemi un pār visiem rāpojošajiem dzīvniekiem, kas rāpo pa zemi."

²⁷ Tā Dievs radīja cilvēku pēc Sava tēla; pēc Dieva tēla Viņš viņu radīja; vīrieti un sievieti Viņš tos radīja. ²⁸ Tad Dievs viņus svētīja, un Dievs viņiem sacīja: "Augļojieties un vairojieties! piepildī zemi un pakļauj to; valdīt pār zivīm jūrā, pār putniem gaisā un pār visu dzīvo būtni, kas kustas virs zemes."

²⁹ Un Dievs sacīja: "Redzi, es jums esmu devis katru zāli, kas dod sēklu un kas ir uz visas zemes, un katru koku, kura augļi nes sēklu; jums tas būs par pārtiku. ³⁰ Arī visiem zemes zvēriem, visiem putniem debesīs un visam, kas uz zemes rāpo un kurā ir dzīvība, es esmu devis barībā katru zaļo zāli"; un tā arī bija. (1. Mozus 1:26-30)

Dievs radīja cilvēkus pēc Dieva veida, nevis pēc dzīvnieku veida. Dievs būtībā atražo Sevi (Maleahija 2:15). Mēs redzam, ka cilvēki tika radīti pēc zināmā mērā fiziska Dieva tēla, lai valdītu pār lietām uz zemes (sal. Ebrejiem 2:5-8), un citi Svētie Raksti liecina, ka dievišķošana ir daļa no plāna (sal. 1. Jāņa 3:2).

Vai cilvēki un radība bija slikti?

Nē. Nākamais 1. Mozus grāmatas pants mums saka:

³¹ Tad Dievs redzēja visu, ko Viņš bija radījis, un tas tiešām bija ļoti **labi** . Tā vakars un rīts bija sestā diena. (1. Mozus 1:31)

Tāpat visa no jauna radīšana (1. Mozus 1:3-2:3) bija ļoti laba, un, kā varētu šķist, tādi būtu arī Dieva norādījumi cilvēkiem pakļaut zemi (1. Mozus 1:28).

Pēc sestās dienas Dievs atpūtās:

¹ Tā tika pabeigtas debesis un zeme, un viss to pulks. ^{2Un} septītajā dienā Dievs pabeidza Savu darbu, ko Viņš bija darījis, un septītajā dienā Viņš atpūtās no visa Sava darba, ko Viņš bija darījis.

³ Tad Dievs svētīja septīto dienu un svētīja to, jo tajā Viņš atpūtās no visa sava darba, ko Dievs bija radījis un darījis. (1. Mozus 2:1-3)

Dievs būtībā sešās dienās radīja fizisku radīšanu, bet septītajā – garīgāku.

Tas, ka Dievs svētī septīto dienu, arī parāda, ka Viņš to uzskatīja par „labu” (2. Mozus 20:8 Viņš saka, ka „turi to svētu”).

Dievam ir plāns.

Kas ir Cilvēks?

Nemiet vērā arī sekojošo no Genesis:

^{15Tad} Tas Kungs Dievs paņēma cilvēku un ielika to Ēdenes dārzā, lai viņš to koptu un sargātu. (1. Mozus 2:15)

Iemesls dārza kopšanai un uzturēšanai bija darbs, lai to uzlabotu.

Vecā Derība māca:

⁴ Kas ir cilvēks, ka tu viņu atceries,
un kas ir cilvēka dēls, ka tu viņu apmeklē?

⁵ Jo Tu esi viņu padarījis mazliet zemāku par eņģeļiem
un kronoju viņu ar slavu un godu.

⁶ Tu esi licis viņam valdīt pār Tavu roku darbiem;
Tu visu esi nolīcis viņam zem kājām,

⁷ Visas aitas un vēršus
, pat lauka zvērus,

⁸ gaisa putnus
un jūras zivis, kas iet pa jūru takām. (Psalms 8:4-8)

Cilvēkiem tika dota valdīšana pār zemi (daļa no Dieva roku darbiem). Jaunā Derība to vēl vairāk pastiprina:

⁵ Jo Viņš nav pakļāvis eņģeļiem nākamo pasauli, par kuru mēs runājam. ⁶ Bet kāds kādā vietā liecināja, sacīdams: Kas ir cilvēks, ka tu viņu atceries? vai Cilvēka dēls, ka tu viņu apmeklē ?

⁷ Tu viņu padarīji mazliet zemāku par eņģeļiem; tu viņu kronēji ar slavu un godu un nolīcēji viņu pār saviem roku darbiem, ⁸ Tu visu esi nolīcis viņam zem kājām. Jo, visu pakļaujot viņam, viņš neatstāja neko, kas nebūtu viņam pakļauts. Bet tagad mēs vēl neredzam visu, kas viņam pakļauts.

⁹ Bet mēs redzam Jēzu, kas nāves ciešanām tika padarīts nedaudz zemāks par eņģeļiem, vainagotu ar godu un godu ; lai viņš ar Dieva žēlastību nobaudītu nāvi par katru cilvēku.

¹⁰ Jo tam, kuram ir viss un caur kuru viss, ir pienācis daudzus dēlus celt godībā, lai viņu pestīšanas vadītājs caur ciešanām būtu pilnīgs.

¹¹ Jo gan tas, kas svētī , gan tie, kas ir svēti , ir viens, tāpēc viņš nekaunas tos saukt par brāļiem,

¹² Sacīdams: Es pasludināšu tavu vārdu saviem brāļiem, draudzes vidū es dziedāšu tev slavu.

¹³ Un atkal es paļaušos uz viņu. Un atkal, lūk, es un bērni, ko Dievs man ir devis.

¹⁴ Tā kā bērni ir miesas un asiņu līdzdalībnieki, tad arī viņš pats ir piedalījies no tiem; lai caur nāvi viņš varētu iznīcināt to, kam bija nāves vara, tas ir, velnu;

¹⁵ Un atbrīvo tos, kuri nāves bailēs visu mūžu bija pakļauti verdzībai.

¹⁶ Jo patiesi viņš neuzņēma eņģeļu dabu; bet viņš uzņēma Ābrahāma pēcnācējus.

¹⁷ Tāpēc viņam visās lietās vajadzēja līdzināties saviem brāļiem, lai viņš būtu žēlsirdīgs un uzticīgs augstais priesteris lietās, kas attiecas uz Dievu, lai veiktu samierināšanu par tautas grēkiem. (Ebrejiem 2:5-17 , KJV)

Tātad visuma valdīšana ir daļa no plāna.

Tomēr viens no iemesliem, kāpēc visas lietas vēl nav pakļautas cilvēka kontrolei, ir šāds:

²³ jo visi ir grēkojuši un viņiem trūkst Dieva godības (Romiešiem 3:23).

Taču mūsu izpirkšana no grēka ir daļa no plāna (sal. Romiešiem 3:24-26), tāpēc mēs vēlāk varēsim valdīt.

Cilvēku noslēpumi salīdzinājumā ar dzīvniekiem

Vai cilvēki ir tikai dzīvnieki, kas atšķiras tikai ar augstāku attīstību nekā citi primāti?

Nē.

Zinātnieki ir cīnījušies ar to.

Bet tie, kas vēlas pieņemt Dieva vārdu, to varēja saprast.

Cilvēkiem ir cilvēka gars, turpretim dzīvniekiem, tostarp citiem primātiem, nav tāda paša gara. Realitāte, ka cilvēkos ir gars, ir mācīta gan Vecajā, gan Jaunajā Derībā:

⁸ Bet cilvēkā ir gars, un Visvarenā elpa dod viņam izpratni. (Ījaba 32:8)

¹¹ Jo kurš gan zina cilvēka lietas, ja ne cilvēka gars, kas ir viņā?... (1. Korintiešiem 2:11)

Sekulāristi nevēlas atzīt, ka cilvēkā ir gars, ko devis Dievs.

Bet ir.

Un šis cilvēka gars atšķiras no dzīvnieka gara veida (sal. Salamans Mācītājs 3:21).

1978. gadā vecā Vispasaules Dieva baznīca izdeva Herberta V. Ārmstronga bukletu ar nosaukumu *Ko zinātne nevar atklāt par cilvēka prātu*. Šeit ir daži izvilkumi no tā:

KĀPĒC izcilākie prāti nevar atrisināt pasaules problēmas? Zinātnieki ir teikuši: "Ja ir pietiekami daudz zināšanu, mēs atrisināsim visas cilvēku problēmas un izārstēsim visus mūsu ļaunumus." Kopš 1960. gada pasaules zināšanu fonds ir dubultojies. Bet arī cilvēces ļaunumi ir dubultājušies. ...

Taču izcilākie cilvēku prāti nekad nav sapratuši šīs dievišķās ZINĀŠANAS. Tas ir tā, it kā Dievs, mūsu Radītājs, būtu sūtījis mums savu vēstījumu nesalaužamā slepenā kodā.

Un izcilākie cilvēku prāti nekad nav uzlauzuši šo slepeno kodu. Mūsdienu zinātne to nevar saprast. Psihologi paši nesaprot, kas sastāv no cilvēka prāta. ...

Dzīvnieka smadzenēm un cilvēka smadzenēm praktiski nav atšķirību pēc formas un uzbūves. Ziloņu, vaļu un delfīnu smadzenes ir lielākas nekā cilvēka smadzenes, un šimpanžu smadzenes ir nedaudz mazākas.

Kvalitatīvi cilvēka smadzenes var būt nedaudz pārākas, taču ar to nepietiek, lai attālināti ņemtu vērā izlaides atšķirību.

Kas tad var izskaidrot milzīgo atšķirību? Zinātne nevar adekvāti atbildēt. Daži zinātnieki smadzeņu izpētes jomā secina, ka cilvēka smadzenēs noteikti ir jābūt kādai nefiziskai sastāvdaļai, kas neeksistē dzīvnieku smadzenēs. Bet lielākā daļa zinātnieku neatzīs nefiziskā pastāvēšanas iespēju.

Kāds tur vēl skaidrojums? Patiesībā, ārpus cilvēka smadzeņu ļoti niecīgā fiziskā pārākuma, zinātnei NAV izskaidrojuma, jo tā nevēlas pieļaut pat garīgās iespējas.

Kad cilvēks atsakās atzīt pat sava Radītāja pastāvēšanu, viņš no sava prāta izslēdz plašus patieso pamatzināšanu, faktu un IZPRATNES okeānus. Kad viņš patiesību aizstāj ar FABLE, viņš no visiem cilvēkiem ir VISNEZINĀTĀKAIS, lai gan viņš sevi atzīst par gudru. ...

MAN tika izveidots no zemes putekļiem. Savu pagaidu cilvēka dzīvību viņš saņem no gaisa, ieelpojot un izelpojot no nāsīm. Viņa dzīvība ir asinīs (1. Moz. 9:4, 6). Bet dzīvības asinis oksidējas, ieelpojot gaisu, pat kā benzīnu automašīnas karburatorā. Tāpēc elpa ir “dzīvības elpa”, tāpat kā dzīvība ir asinīs.

Uzmanīgi ievērojiet, ka CILVĒKS, kas pilnībā izgatavots no matērijas, KĻUVA par dzīvu dvēseli, tiklīdz ELPA deva viņam īslaicīgu fizisko dzīvi. ... DVĒSESE sastāv no fiziskas MATĒRIJAS, nevis Gara.

Es paskaidroju, ka cilvēka smadzenes ir gandrīz identiskas dzīvnieku smadzenēm. Bet cilvēks ir radīts Dieva veidolā un veidolā, lai viņam būtu īpašas attiecības ar Dievu — lai būtu iespēja piedzimt Dieva ĢIMENĒ. Un Dievs ir GARS (Jāņa 4:24). Lai būtu iespējams pārvarēt plaisu — vai padarīt CILVĒKU, kas pilnībā sastāv no MATĒRIJAS, pāriet uz GARA būtņēm Dieva Valstībā, pēc tam pilnībā sastāvēt no Gara, un tajā pašā laikā dot CILVĒKS Dievam līdzīgu PRĀTU. Dievs ielika garu katrā cilvēkā.

Ījaba 32:8 mēs lasām: "Cilvēkā ir gars, un Visvarenā iedvesma dod viņiem izpratni."

Tā ir liela PATIESĪBA, ko saprot tikai daži.

Es saucu šo garu par CILVĒKA garu, jo tas ir katrā cilvēkā, kaut arī tā ir GARA BŪTĪBA, nevis matērija. Tā NAV garīga persona vai būtne. Tas nav CILVĒKS, bet gara būtība cilvēkā. Tā NAV dvēsele — fiziskais cilvēks ir dvēsele. Cilvēka gars cilvēka smadzenēm piešķir INTELEKTA spēku.

Cilvēka gars nenodrošina cilvēka DZĪVĪBU — cilvēka DZĪVE ir fiziskajās ASINS, ko oksidē dzīvības ELPA.

Tā ir tā nefiziskā sastāvdaļa cilvēka smadzenēs, kas neeksistē dzīvnieku smadzenēs. Tā ir sastāvdaļa, kas augšāmcelšanās brīdī padara iespējamu pāreju no cilvēka uz dievišķo, nepārvēršot matēriju garā. To es paskaidrošu nedaudz vēlāk.

Ļaujiet man paskaidrot dažus būtiskus punktus par šo garu cilvēkā. Tā ir gara būtība, tāpat kā matērijā esence ir gaiss un ūdens. Šis cilvēka gars nevar redzēt. Fiziskās SMADZENES redz caur acīm. Cilvēka gars cilvēkā nedzird. Smadzenes dzird caur ausīm. Šis cilvēka gars nespēj domāt.

Smadzenes domā — lai gan gars piešķir domāšanas spēku, turpretī brutālās dzīvnieku smadzenes bez tāda gara nespēj, izņemot viselementārākajā veidā. ...

Tāpat kā neviens mēms dzīvnieks nevar zināt cilvēka zināšanas, arī cilvēks nevarētu ar smadzenēm vien, izņemot cilvēka garu — cilvēka garu —, kas ir cilvēkā. Tāpat arī cilvēks nevar zināt — aptvert — Dieva lietas, ja vien vai kamēr viņš nesaņem citu garu — DIEVA Svēto Garu.

Citiem vārdiem sakot, visiem cilvēkiem kopš dzimšanas ir gars, ko sauc par “cilvēka garu”, kas ir VIŅOS. Uzmanīgi ievērojiet, ka šis gars NAV cilvēks. Tas ir kaut kas VĪRIEŠĀ. Cilvēks var norīt mazu marmoru. Tad tas ir kaut kas cilvēkā, bet tas nav cilvēks vai kāda viņa kā vīrieša daļa. Cilvēks bija izgatavots no zemes putekļiem — mirstīgs. Šis cilvēka gars nav dvēsele. Tas ir kaut kas dvēselē, kas pats IR fiziskais CILVĒKS.

Tālāk ievērojiet 14. pantu: “Bet dabiskais cilvēks nesaņem to, kas ir no Dieva Gara, jo tas viņam ir muļķība; Viņš arī nevar tos pazīt, jo tie ir garīgi atšķirti.”

Tāpat jau kopš dzimšanas Dievs MUMS dod vienu garu, ko labāka vārda trūkuma dēļ es saucu par cilvēka garu. Tas dod mums PRĀTA spēku, kas nav dzīvnieku SMADZENĒS. Tomēr šis PRĀTA spēks aprobežojas ar zināšanām par fizisko Visumu. KĀPĒC? Jo zināšanas cilvēka prātā ienāk TIKAI caur piecām fiziskajām maņām.

Bet ievērojiet, ka Dievs nebija pabeidzis CILVĒKA radīšanu Ādama un Ievas radīšanas laikā. Fiziskā radīšana tika pabeigta. Viņu radīšanā bija šis “cilvēka” gars. ...

KĀ Dievs ir plānojis “pārļaut plaisu” no fiziskā uz garīgo sastāvu — atražot sevi no FIZISKĀM CILVĒKIEM, KAS NĀK NO FIZISKĀS PUSES?

Pirmkārt, Dievs fiziskajā CILVĒKĀ ielika “cilvēcisku” garu. Tomēr cilvēka gars NAV tas, kas pieņem lēmumus, nonāk pie grēku nožēlas vai veido raksturu. Kā jau esmu uzsvēris, šis gars nedod dzīvību, nevar redzēt, dzirdēt, just vai domāt. Tas dod FIZISKO CILVĒKU ar viņa SMADZĒŅU palīdzību darīt šīs lietas. Bet šis gars IERAKSTĪ katru domu — katru zināšanu daļiņu, kas saņemta caur piecām maņām, un fiksē jebkuru raksturu — labo vai slikto —, kas ir attīstīts cilvēka dzīvē.

Cilvēks MAN ir izgatavots burtiski no MĀLA. Dievs ir kā podnieks, kas veido un veido trauku no māla. Bet, ja māls ir pārāk ciets, tas nelocīsies tādā formā un formā, kādu viņš vēlas. Ja tas ir pārāk mīksts un mitrs, tam pietrūkst stingrības, lai “PALIEKTU”, kur podnieks to saliek.

Ievērojiet Jesajas 64:8: “Bet tagad, ak [MŪŽĪGĀ], tu esi mūsu tēvs; mēs esam māls, un tu mūsu podnieks; un mēs visi esam tavs roku darbs.”

Tomēr Dievs katram no mums ir devis SAVU PRĀTU. Ja cilvēks ATSAKAAS atzīt Dievu vai Dieva ceļus — atsakās nožēlot Jauno un vērsties uz labo pusi, Dievs nevar viņu paņemt un radīt viņā dievbijīgu raksturu. Bet cilvēka MĀLIM ir jābūt vijīgam, labprātīgi jāpadodas. Ja cilvēks sastingst un pretojas, viņš ir kā māls, kas ir pārāk sauss un stīvs. Keramiķis ar to neko nevar izdarīt. Tas nedos un locīsies. Turklāt, ja viņam tik ļoti trūkst gribas, mērķa un apņēmības, ka viņš nepaliks vietā, kad Dievs viņu daļēji veidos tā, lai viņš būtu tāds, kādu Dievs vēlas, — pārāk mazspēcīgs, vājš, kuram trūkst rakstura saknes, viņš to darīs. nekad neizturēt līdz galam. Viņš zaudēs. ...

Tam jābūt DIEVA taisnībai, jo visi MŪSU Viņam ir kā netīras lupatas. Viņš pastāvīgi iedveš mūsos Savas zināšanas, Savu taisnību, Savu raksturu — JA mēs tās cītīgi meklējam un vēlamies. BET MUMS TAJĀ IR SAVU ĻOTI SVARĪGĀ DAĻA. ...

Kamēr mēs caur Dieva Svēto Garu saņemam DIEVA RAKSTURU, arvien vairāk Dievs mūsos ATRADOS SEVI.

Visbeidzot, augšāmcelšanās laikā mēs būsim kā Dievs — tādā stāvoklī, kur mēs nevaram grēkot, jo paši esam to tā noteikuši un esam novērsuši NO grēka un cīnījušies un cīnījušies PRET grēku un uzvarējuši grēku.

Dieva MĒRĶIS tiks piepildīts!

Jā, Dieva nodoms tiks īstenots.

Kāpēc Dievs radīja vīriešus un sievietes?

Kas attiecas uz cilvēku radīšanu, kāpēc Dievs viņus radīja par vīrieti un sievieti?

Acīmredzams iemesls būtu saistīts ar vairošanos, kā Dievs teica pirmajam vīrietim un sievietei:

²⁸ Augļojieties un vairojieties! piepildi zemi... (1. Mozus 1:28).

Bībele sniedz diezgan konkrētu saistītu iemeslu:

¹⁴ ... Starp jums un jūsu jaunības sievu ... viņa ir jūsu pavadonis un jūsu sieva pēc derības. ¹⁵ Bet vai Viņš tos nav padarījis par vienu, kam ir Gara palieka? Un kāpēc viens? Viņš meklē dievbijīgus pēcnācējus... (Maleahija 2:14bd-15)

Dievs radīja tēviņus un mātītes, lai tie varētu būt viens un galu galā radīt dievbijīgus pēcnācējus (dievišķībai).

Jēzus mācīja:

⁴ Un Viņš atbildēja un tiem sacīja: "Vai jūs neesat lasījuši, ka Tas, kurš tos sākumā radīja, radīja vīrieti un sievieti", ⁵ un sacīja: "Tādēļ vīram būs jāatstāj tēvs un māte un jāpievienojas. viņa sieva, un tie divi kļūs par vienu miesu?" ⁶ Tātad viņi vairs nav divi, bet viena miesa. Tāpēc, ko Dievs ir savienojis, to cilvēks lai nešķir." (Mateja 19:4-6)

Apustulis Pāvils par to rakstīja: "Tas ir liels noslēpums, bet es runāju par Kristu un draudzi" (Efeziešiem 5:32).

Turklāt tas, ka abi pareizi kļūst par vienu veselumu, arī palīdz mums labāk izprast attiecības starp Tēvu un Dēlu (Jāņa 17:20-23).

Laulības attiecības palīdz iztēloties attiecības starp Tēvu un Dēlu (abi Bībele identificē kā Dievu, piemēram, Kolosiešiem 2:2, kas lielākajai daļai ir noslēpums), kā arī to, kas notiks ar atgrieztajiem cilvēkiem pēc augšāmcelšanās (kas Bībele arī sauc noslēpumu, piemēram, 1. Korintiešiem 15:51-54).

Apustulis Pāvils runāja par mīlestību un sniedza dažas citas garīgas mācības saistībā ar laulības stāvokli:

⁴ ... mudina jaunās sievietes mīlēt savus vīrus, mīlēt savus bērnus (Tītam 2:4).

²² Sievas, paklausiet saviem vīriem kā Tam Kungam. ²³ Jo vīrs ir sievas galva, tāpat kā Kristus ir draudzes galva. un Viņš ir miesas Pestītājs. ²⁴ Tāpēc, kā draudze ir pakļauta Kristum, tā sievas lai visā ir saviem vīriem.

²⁵Vīri, mīliet savas sievas, tāpat kā Kristus mīlēja draudzi un atdeva sevi par to, ²⁶ lai ar vārdu to svētītu un šķīstītu ar ūdens mazgāšanu, ²⁷ lai dāvinātu to Sev par godības pilnu draudzi, ar

plankumu vai grumbu, vai kas tamlīdzīgs, bet lai viņa būtu svēta un bez vainas. (Efeziešiem 5:22-27)

Vēl viens iemesls, lai padarītu vīriešus un mātītes, bija ļaut pāriem, kaut arī ar fiziskām atšķirībām šajā dzīvē, tikt pagodināti kopā ar Jēzu (Romiešiem 8:16-17). Kopīgs darbs (1. Mozus 1:28; Salamans Mācītājs 4:9-12) un pat ciešanas šajā dzīvē arī bija daļa no vīriešu un sieviešu pāru plāna (Romiešiem 8:16-17).

Apskatīsim arī dažas vēstures mācības:

³⁰ Ticībā sabruka Jērikas mūri pēc tam, kad tie bija septiņas dienas ielenkti. ³¹ Ticībā netikle Rahāba negāja bojā kopā ar tiem, kas neticēja, kad viņa ar mieru bija uzņēmusi spiegu. ³² Un ko vēl lai es saku? Jo man pietrūks laika, lai pastāstītu par Gideonu un Baraku, un Simsonu un Jeftu, arī par Dāvidu un Samuēlu un praviešiem: ³³ kas ticībā pakļāva valstības, darīja taisnību, ieguva apsolījumus, aizbāza lauvu mutes, ³⁴ apdzēsa vardarbību uguns, izglābās no zobena asmeņa, no vājuma kļuva stiprs, kļuva drošsirdīgs kaujā, pagriezās, lai bēgtu no citplanētiešu armijas. ³⁵ Sievietes saņēma savus mirušos augšāmceltos. Citi tika spīdzināti, nepieņemot atbrīvošanu, lai viņi varētu iegūt labāku augšāmcelšanos. ³⁶ Vēl citi tika tiesāti par izsmiekliem un šausmīgu, jā, kā arī par ķēdēm un ieslodzījumu. ³⁷ Viņus nomētāja ar akmeņiem, sazāģēja divās daļās, kārdināja, nogalināja ar zobenu. Viņi klīda aitādās un kazādās, būdami trūcīgi, nomocīti, mocīti — ³⁸ kuru pasaule nebija cienīga. Viņi klejoja tuksnešos un kalnos, zemes bedrēs un alās. ³⁹ Un tie visi, ticībā ieguvuši labu liecību, nesaņēma apsolījumu, ⁴⁰ jo Dievs mums bija sagādājis kaut ko labāku, lai viņi netiktu **pilnīgi** bez mums. (Ebrejiem 11:30-40)

Gan vīriešiem, gan sievietēm bija ticība un viņi bija solījumu mantinieki — vienādi. Un gan vīrieši, gan sievietes ir jāpadara perfekti. Un tas mums būs labāk.

Kādā nolūkā?

Dāvāt mīlestību unikālā veidā visas mūžības garumā.

Kā apustulis Pāvils rakstīja kristiešiem (un ne tikai precētiem pāriem):

¹² Un lai Tas Kungs jūs **vairo un vairo mīlestībā vienam pret otru un visiem ...** (1. Tesaloniķiešiem 3:12)

Neatkarīgi no tā, vai viņi ir vīrieši vai sievietes, cilvēki ir paredzēti, lai sniegtu mīlestību. Mīlestības palielināšana pret visiem padarīs mūžību labāku.

Kas notika ar cilvēkiem?

Kad Dievs pirmo reizi radīja cilvēkus, Viņš tos svētīja (1. Mozus 1:28). Viņš arī teica, ka viss, ko Viņš radīja (ieskaitot cilvēkus), bija “ļoti labs” (1. Mozus 1:31).

Turklāt ievērojiet, ka Bībele īpaši māca:

²⁹ ... Ka Dievs cilvēku radīja taisnu, bet viņi ir meklējuši daudzus plānus. (Salamans Mācītājs 7:29)

Ēdenes dārzā Dievs pirmajiem patiesajiem cilvēkiem — Ādamam un Ievai (1. Mozus 3:20) — deva visu, kas viņiem patiešām bija vajadzīgs.

Viņiem bija tīra un patīkama vide, ēdiens un kaut kas jādara (1. Mozus 2:8-24). Viņi pamatā dzīvoja pēc patiesības.

Bet ir arī neredzama garu pasaule, kas lielākajai daļai ir noslēpums. Ir neredzēta valstība, kurā ietilpst eņģeļi. Bībele parāda, ka pirms cilvēku radīšanas trešā daļa eņģeļu sacēlās un sekoja pretiniekam, kas tagad pazīstams kā Sātans (Atklāsmes 12:4).

Laika gaitā Sātans (sal. Atklāsmes 12:9) parādījās kā čūska. Pēc tam viņš teica Ievai, ka Dievs viņus attur (1. Mozus 3:1,4-5).

Čūska pievīla Ievu ar savu viltību (2. Korintiešiem 11:3). Sātans lika Ievai neticēt Dieva vārdam (1. Mozus 3:2-4). Viņš atsaucās uz Ievas personīgajām iegribām un iedomību, un viņa izvēlējās nepaklausīt Dievam un tā vietā klausīties sātanu (1. Mozus 3:6a). Viņas vīrs Ādams bija tur kopā ar Ievu un nolēma, ka viņam ir jāgrēko un jābūt ar viņu (1. Mozus 3:6b).

Spekulatīvs ieliktnis: cilvēka ilgmūžība

Pēc pirmajām piecām 1. Mozus grāmatas nodaļām, kur mēs redzam dažus cilvēkus, kas dzīvo vairāk nekā 900 gadus.

Tātad, kāpēc agrīnie cilvēki, piemēram, Ādams un Noa, dzīvoja tik ilgi?

Ebreju vēsturnieks Džozefs apgalvoja, ka daļēji tas ir tāpēc, ka Dievs viņiem bija “pielāgojis” pārtiku, kā arī deva viņiem laiku izstrādāt agrīnās tehnoloģijas (Antiquities Book 1, 3:9).

Šķietami tomēr iemesls, kāpēc Dievs iepriekš ļāva cilvēkiem dzīvot ilgāk, bija tāpēc, lai viņi varētu labāk saskatīt grēka sekas un dzīvot atsevišķi no Dieva ceļiem. Toreiz, piemēram, piesārņojuma sekas nebija tik ātri pamanāmas kā 21. ^{gadsimtā}. Turklāt ilgāks mūža ilgums būtu palīdzējis viņiem labāk saskatīt sabiedrības un citas problēmas, kurās cilvēki nokļūst.

Viņi redzētu, ka cilvēki NEdara pasauli labāku. Tāpēc pēc augšāmcelšanās (Atklāsmes grāmata 20:11-12) viņi labāk apzinātos kļūdas, ja viņi neiet Dieva ceļu.

Vēlākās paaudzes būtu redzējušas Lielos plūdus (tas ir daudzu sabiedrību vēsturiskajos ierakstos), kā arī vairāk negatīvās sekas, ko cilvēce sekoja Sātana norādījumiem, nevis patiesi dzīvo pēc Dieva ceļa.

Dievs noteica, ka nākamajām paaudzēm ir labāk dzīvot īsāku mūžu, vispārīgi runājot, un ciest īsāku laiku. Dieva plāns ir samazināt ciešanas (sal. Lamentations 3:33).

Sātana un viņa dēmonu noslēpums

Bet ne tikai Ieva tika maldināta. Jaunajā Derībā teikts, ka “seno čūsku sauc par velnu un sātanu, kas pievil visu pasauli” (Atklāsmes 12:9).

Jēzus mācīja, ka sātans ir melis un melu tēvs (iesācējs) (Jāņa 8:44).

Sākotnēji Sātans bija pazīstams kā Lucifers (Jesaja 14:12), kas nozīmē "gaismas nesējs". Viņš bija "ķerubs" (Ecēhiēla 28:14). Ķerubs ir spārnota eņģeļa būtne, kuras pienākumos ietilpst atrasties Dieva žēlastības krēslā (2. Mozus 25:18-20; Ecēhiēla 28:14,16).

Lucifers tika radīts kā būtībā perfekta (sal. Ecēhiēla 28:15) un pievilcīga būtne (sal. Ecēhiēla 28:17). Bet šī pilnība nebija ilgstoša (Ecēhiēla 28:15).

Dievs radīja Luciferu un eņģeļus, bet savā ziņā viņu radīšana nebija pabeigta, kamēr viņos nebija izveidojies raksturs. Tagad Dievs nevar uzreiz apvienot raksturu vienā — ja Viņš to darītu, būtībā Viņš radītu sava veida "datora vadītu" robotu. Tas attiecas gan uz garīgām būtnēm, gan uz cilvēkiem.

Ja Dievs uzreiz ar fiat radītu taisnīgu raksturu, tad rakstura nebūtu, jo raksturs ir atsevišķas būtnes, indivīda spēja nonākt pie patiesības atziņas un iegūt savu. lēmumu un vēlmi sekot pareizajam, nevis nepareizajam. Un radītajam indivīdam šis lēmums ir jāpieņem. Citiem vārdiem sakot, indivīdam, cilvēkam vai eņģelim, ir daļa viņa paša radīšanā.

Lielākajai daļai tas ir noslēpums, jo daži cilvēki to ir pilnībā sapratuši.

Lūdzu, saprotiet, ka Bībele parāda, ka krietni pirms notikuma Ēdenes dārzā sātans bija "nevainojams savos ceļos" (Ecēhiēla 28:11-15a), bet pēc tam viņš padevās lepnumam un netaisnībai un tika nomests zeme (Ecēhiēla 28:15b-17; Jesaja 14:12-14). Viņš kļuva par Dieva pretinieku (sātans nozīmē ienaidnieks), nevis pareizi veidoja taisnīgu raksturu.

Viņa sacelšanās bija viens no iemesliem, kāpēc pēc 1. Mozus grāmatas 1:1 sākotnējās radīšanas valdīja haoss un zeme kļuva "izpostīta" (ISV, GNB) 1. Mozus grāmatā 1:2. Tāpēc Dievs devās "atjaunot zemes virsu" (Psalms 104:30), kas ietvēra lietas, ko Viņš darīja "atjaunošanas" laikā (1. Mozus 1:3-31; 2:1-3).

Kāpēc kaut kam no tā ir kāda nozīme?

Nu, atjaunošana ("atkārtota radīšana") parāda, ka Dievs var salabot to, ko velns var iznīcināt. Svētie Raksti liecina, ka Dievam ir plāns to darīt nākotnē (piemēram, Apustuļu 3:19-21; Jesajas 35:1-2).

Vēl vairāk padomājiet, ka Bībele māca, ka Lucifers bija "pilnības zīmogs, pilns gudrības un pilnīgs skaistumā" (Ecēhiēla 28:12).

Kā eņģeļa būtnei Luciferam nebija vajadzīga fiziska pārtika.

Luciferam bija viss.

Tomēr viņš grēkoja (tāpat kā daži citi eņģeļi saskaņā ar 2. Pētera 2:4) un izvilka trešdaļu eņģeļu sev līdzīgu uz zemi (Atklāsmes 12:4) (vēlāk eņģeļus tiesās Dieva tauta saskaņā ar 1. vēstulē korintiešiem 6: 3).

Lucifers un viņa sacelšanās parādīja, ka pat būtnes, kurām "bija viss", var sacelties, lai mēģinātu pasliktināt situāciju. Un vēlāk viņš pārliecināja pirmos cilvēkus, kuriem "bija viss", sacelties arī pret Dievu (1. Mozus 3:1-6).

Tādējādi tas palīdz parādīt, ka, ja Dievs cilvēkiem dotu visu nepieciešamo, lai nebūtu nabadzības, ka bez dievbijīga rakstura cilvēki joprojām radītu problēmas sev un citiem.

Kāpēc Dievs ļauj sātānam maldināt ?

Vai sātana sacelšanās izjauca Dieva plānu?

Nē.

Bet vai Bībelē nav norādīts, ka Sātans, "gaisa varas valdnieks" (Efeziešiem 2:2), pārraida savu savtīgo un nepaklausīgo vēsti? Vai velns nav "apžilbinājis" lielāko daļu cilvēces kā "ši laikmeta dievs" (2. Korintiešiem 4:4)?

Jā un jā.

Vai Bībele nemāca, ka Sātans Velns "pieviļ visu pasauli" (Atklāsmes 12:9)?

Jā.

Nu, kāpēc tad Dievs ļāva sātānam un viņa dēmoniņiem nākt, lai maldinātu cilvēkus un radītu citas problēmas uz zemes?

Ir pāris iemesli.

Apustulis Pāvils nosauca mūsu laiku par „šo tagadējo ļauno laikmetu” (Galatiešiem 1:4), kas nozīmē, ka gaidāms labāks laikmets.

Tomēr kāpēc sātānam ir atļauts iegūt kādu no viņa varā mūsu laikmetā, jo viņš iepriekš noraidīja Dievu?

Sātana ietekme palīdz mums mācīties un bieži vien veido raksturu ātrāk nekā tad, ja tās nebūtu. Ātrāk, lai mēs varētu pārvarēt un veidot taisnīgu raksturu, pretojoties, kā arī ātri redzēt nepareizā ceļa augļus. Katru reizi, kad tu pretojies grēkam, tu kļūsti garīgi stiprāks.

Lai gan dažkārt ir grūti, šis paātrinājums rada mazāk ciešanu.

Apskatīsim dažas lietas, kas palīdz to ilustrēt.

Apsveriet oglekli kā ogles gabalu. Tas var salīdzinoši viegli sadalīties, bet, nonākot zem liela spiediena, tas var pārvērsties par dimantu, kas ir viena no cietākajām dabiskajām vielām. Tātad, vājie kļūst spēcīgi caur spiedienu. Bībele māca, ka kristiešiem, lai arī pasaulē vāji (1. Korintiešiem 1:26-29), ir jābūt tīriem kā attīrītam zeltam, sudrabam vai dārgakmeņiem saskaņā ar 1. vēstulē korintiešiem 3:12.

Pēc tam iedomājieties, ka vēlaties pārvarēt kādu smagu priekšmetu, kuru nevarat pacelt. Jūs varētu skatīties uz smago priekšmetu, bet tas to nepārvietos. Jūs varētu saliekt rokas apmēram divdesmit minūtes dienā, un tas varētu padarīt jūsu rokas nedaudz stiprākas, bet ne pārāk daudz, vai varbūt paietu gadi un gadi, lai kaut ko mainītu.

Vai arī jūs varētu trenēties ar lieliem svāriem, kurus jūs varētu izturēt. Pacelt tos būtu grūtāk nekā vienkārši pacelt rokas.

Tomēr smagumu celšana ne tikai padarītu jūsu rokas stiprākas nekā vienkārši to saliekšana, bet arī šāda veida vingrinājumi ievērojami saīsinātu laiku, kas nepieciešams, lai rokas būtu pietiekami spēcīgas, lai pārvarētu objektu.

Tagad apsveriet to:

1962. gadā Viktors un Mildreds Gērceli publicēja atklājošu pētījumu par 413 "slaveniem un īpaši apdāvinātiem cilvēkiem", ko sauc par izcilības šūpuļiem. Viņi pavadīja vairākus gadus, mēģinot saprast, kas ir radījis šādu diženumu, kāds kopīgs pavediens varētu iet cauri visu šo izcilo cilvēku dzīvēm.

Pārsteidzoši, pats izcilākais fakts bija tas, ka praktiski visiem, 392, bija jāpārvar ļoti grūti šķēršļi, lai kļūtu par tādiem, kādi viņi ir. (Holy Sweat, Tim Hansel, 1987, Word Books Publisher, 134. lpp.)

Kāds šiem piemēriem sakars ar to, kāpēc pastāv velns?

Ļaujot velnam mēģināt kārdināt cilvēci, būtībā paātrina procesu, kurā spējām pārvarēt mūsu pašu trūkumus un ar Dieva palīdzību attīstīt taisnīgu raksturu (Filipiešiem 4:13; Jēkaba 4:7). Kuras galarezultāts ir tāds, ka cilvēki varēs uzvarēt ātrāk un ar mazākām ciešanām (sal. Lamentations 3:33; 1. Peter 4:12-13 ; 3. John 2).

Un, ja Dievs tevi aicina šajā laikmetā, Viņš neļaus tevi kārdināt sātanam vai dažādām iekārēm, kas pārsniedz to, ko tu spēj izturēt (1. Korintiešiem 10:13).

Pretošanās sātanam un dažādiem kārdinājumiem padara jūs garīgi stiprāku (Jēkaba 1:12, 4:7) un palīdzēs jums nākotnē palīdzēt citiem (sal. 1. Jāņa 4:21). Sātans nevēlas, lai jūs ticētu Dieva vārda patiesībai.

Patiesības noslēpums

Kembridžas *vārdnīca* "patiesību" definē šādi:

patiesība patiesie fakti par situāciju, notikumu vai personu:

Patiesība ir kaut kas patiesi precīzs. Tomēr filozofi, vienkāršie cilvēki un vadītāji jau sen ir prātojuši par patiesību.

Tātad, ievērosim, kā *Kembridžas vārdnīca* definē "formālo" patiesību:

fakts vai princips, ko lielākā daļa cilvēku uzskata par patiesu:

Bet iepriekš teiktais noteikti ne vienmēr ir taisnība. Un daudzi to jau sen ir sapratuši. Tomēr daudzi uzskata "formālo" patiesību par realitāti un nepieņem absolūtos faktus kā patiesu patiesību. Taču uzskati, individuāli vai kolektīvi, paši par sevi bieži vien nav patiesi. Bībele brīdina no tiem, kas ņem vērā cilvēku padomu, patiesi, Dieva (Jesajas 30:1; 65:12b). Grēks ir faktors (sal. Jesajas 59:2a).

Runājot ar Jēzu, Romas prefekts Poncijs Pilāts jautāja par patiesību:

³⁷ Tad Pilāts Viņam sacīja: "Vai tad tu esi ķēniņš?"

Jēzus atbildēja: "Tu pareizi saki, ka es esmu ķēniņš. Tāpēc es esmu dzimis un nācis pasaulē, lai es liecinātu par patiesību. Katrs, kas ir no patiesības, dzird Manu balsi."

³⁸ Pilāts sacīja Viņam: Kas ir patiesība? Un, to sacījis, viņš atkal izgāja pie jūdiem un sacīja tiem: Es neatrodu Viņā nekādas vainas. (Jāņa 18:37-38)

Pilāts acīmredzot bija dzirdējis daudzus argumentus par patiesību un secināja, ka neviens nevar to pareizi definēt.

Lai gan Jēzus neatbildēja uz Pilāta pēdējo jautājumu, šķiet, ka Pilāts izgāja, nesagaidījis atbildi. Bet Jēzus teica, ka patiesības cilvēki Viņu dzirdēs.

Īsi pirms satikšanās ar Pilātu Jānis pierakstīja, ka Jēzus teica, kas ir patiesība:

¹⁷ Dari tos svētus ar Savu patiesību. Tavs vārds ir patiesība. (Jāņa 17:17)

Arī Bībele māca, ka Dievs nevar melot (Ebrejiem 6:18, Titam 1:2).

Tāpēc var secināt, ka viss, ko Dievs saka, ir patiesība.

Tagad tas tiks uzskatīts par apļveida argumentāciju, īpaši tiem, kas atzīst Bībeli kā patiesu. Tomēr, tiklīdz jūs pierāda, ka Dievs ir un ka Viņa vārds ir patiess (un mums ir tādas grāmatas kā *Vai Dieva esamība ir loģiska un Pierādījums, ka Jēzus ir Mesija*, kas to dara), tad ir loģiski secināt, ka Dieva vārds ir standarts, lai novērtētu, kas ir patiesība.

Meli ir kaut kas tāds, kas ir pretrunā patiesībai. Tāpēc kaut kas pretrunā ar oriģinālo iedvesmoto Dieva vārdu nav patiess, neatkarīgi no tā, cik daudzi cilvēki apgalvo, ka tam tic.

Daudzi uzskata, ka viņiem "jāļauj savai sirdsapziņai būt par ceļvedi". Bet bez Dieva Gara miesīgais prāts nevar izšķirt patiesību tā, kā vajadzētu (1. Korintiešiem 2:14), jo sirds var būt izmisīgi ļauna (Jeremijas 17:9).

Padomā arī, ka Jēzus teica:

⁴ ... "Stāv rakstīts: "Cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no katra vārda, kas iziet no Dieva mutes." (Mateja 4:4)

Cilvēki ražo maizi no lietām, ko radījis Dievs. Bet īstais veids, kā dzīvot, ir sekot Dieva vārdam.

Apustulis Pāvils rakstīja:

¹³ Tāpēc arī mēs nemitīgi pateicamies Dievam, jo, saņēmuši Dieva vārdu, ko dzirdējāt no mums, jūs to uztvērāt nevis kā cilvēku vārdu, bet kā patiesību, Dieva vārdu, kas arī efektīvi darbojas

jūsos, kas ticat. ¹⁴ Jo jūs, brāļi, esat kļuvuši līdzinātāji Dieva draudzēm, kas ir Jūdejā Kristū Jēzū. (1. Tesaloniķiešiem 2:13-14a).

⁷ ... patiesības vārds, (2. Korintiešiem 6:7)

¹³ Arī jūs paļāvieties uz Viņu, kad dzirdējat patiesības vārdu, savas pestīšanas evaņģēliju. (Efeziešiem 1:13)

⁵ ... cerību, kas jums ir glabāta debesīs, par ko jūs iepriekš dzirdējat evaņģēlija patiesības vārdā (Kolosiešiem 1:5)

Patiesība lielākajai daļai cilvēku ir noslēpums, jo lielākā daļa pilnībā neuzticas patiesajam Dieva vārdam (sal. Kolosiešiem 1:5, -6,25-27; 1. Tesaloniķiešiem 2:13) un neizprot daudz no evaņģēlija labajām ziņām. pestīšanas. Lielākā daļa uzticas citiem cilvēkiem, kurus sātans ir pievilis (Atklāsmes 12:9). Jēzus teica:

⁸ Šie ļaudis tuvojas Man ar savu muti un godina Mani ar savām lūpām, bet viņu sirds ir tālu no manis. ⁹ Un veltīgi viņi Mani pielūdz, mācot cilvēku baušļus. (Mateja 15:8-9)

Vairāk uzticēšanās citiem cilvēkiem, nevis Dieva vārdam, noved pie veltīgas pielūgsmes un noved cilvēkus prom no patiesības.

Tomēr patiesību var uzzināt.

Apustulis Jānis rakstīja:

³¹Tad Jēzus sacīja tiem jūdiem, kas Viņam ticēja: "Ja jūs paliekat manos vārdos, jūs patiesām esat Mani mācekļi. ³² Un jūs atzīsiet patiesību, un patiesība darīs jūs brīvus." (Jāņa 8:31-32)

⁴⁶ ... Un, ja es saku patiesību, kāpēc jūs Man neticat? ⁴⁷ Kas ir no Dieva, tas dzird Dieva vārdus; tāpēc jūs nedzirdat, jo jūs neesat no Dieva. (Jāņa 8:46-47)

³⁷ ... Es esmu nācis pasaulē, lai liecinātu par patiesību. Katrs, kas ir no patiesības, dzird Manu balsi (Jāņa 18:37).

⁶ Ja mēs sakām, ka mums ir sadraudzība ar Viņu, un dzīvojam tumsībā, tad melojam un nedarām patiesību. ⁷ Bet, ja mēs staigājam gaismā, kā Viņš ir gaismā, tad mums ir sadraudzība savā starpā, un Viņa Dēla Jēzus Kristus asinis šķīsta mūs no visiem grēkiem. (1. Jāņa 1: 6–7)

⁴ Kas saka: "Es Viņu pazīstu" un nepilda Viņa baušļus, tas ir melis, un viņā nav patiesības. ⁵ Bet, kas Viņa vārdu tur, tajā patiesi Dieva mīlestība ir pilnīga viņā. No tā mēs zinām, ka esam Viņā. ⁶ Kas saka, ka Viņā paliek, tam pašam ir jāstaigā tā, kā Viņš staigāja. (1. Jāņa 2:4-6)

¹⁸ Mani bērniņi, nemīlēsīm ne vārdos, ne mēlēs, bet darbos un patiesībā. ¹⁹ Un no tā mēs zinām, ka esam no patiesības, un apliecināsim savas sirdis Viņa priekšā. (1. Jāņa 3:18-19)

³ Jo es ļoti priecājos, kad nāca brāļi un liecināja par patiesību, kas ir jūsos, tāpat kā jūs staigājat patiesībā. ⁴ Man nav lielāka prieka kā dzirdēt, ka mani bērni staigā patiesībā. (3. Jāņa 3-4)

Neskatoties uz to, kas teikts Bībelē, saikne starp patiesību, kas ir Dieva vārds, un to, ka to labāk saprot tie, kas paklausa Dievam, daudziem ir noslēpums.

Džons arī uzrakstīja sekojošo:

3... Taisni un patiesi ir Tavi ceļi, ak, svēto ķēniņ! (Atklāsmes 15:3)

Staigāšana pa Dieva ceļiem palīdz mums labāk izprast patiesību, kad mēs dzīvojam pēc patiesības.

Kā kristiešiem, Dieva vārda svētītiem (Jāņa 17:17), mums ir „pareizi jādala patiesības vārds” (2. Timotejam 2:15), vienlaikus izvairoties no „ pasaulīgas *un* tukšas plāpāšanas, jo tā vedīs tālāk bezdievība” (2. Timotejam 2:16, NASB). Tāpēc mēs izvairāmies no kompromisiem ar pasaules reliģijām.

Bet ko darīt, ja zinātne ir pretrunā ar Bībeli, kā apgalvo daudzi eksperti?

Nu, “lai Dievs ir patiess, bet katrs cilvēks melis” (Romiešiem 3:4). Tici Dieva vārdam.

Pat Jaunās Derības laikos bija cilvēki, kas kļūdas sauca par "zinātņi". Paziņojums:

²⁰ Ak, Timotej, paturi to, kas ir uzticēts tavai paļāvībai, izvairoties no neķītrām *un* veltīgām plāpāšanām un zinātnes pretestībām, ko tā sauc par viltus.

²¹ To daži, apliecinot, ir maldījušies attiecībā uz ticību. (1. Timotejam 6:20-21, KJV)

Tāpat ir bijuši tādi, kas apgalvoja Kristu, kurus ir maldinājuši intelektuālie vadītāji, kuri bija pret patiesību.

Apustulis Jānis tika iedvesmots uzrakstīt:

²⁶ To es jums rakstīju par tiem, kas cenšas jūs pievilt. (1. Jāņa 2:26)

Dažādi zinātnieki ir bijuši maldinoši un/vai domājuši, ka viņiem ir fakti, kas nesaskan ar Dieva vārdu. Nepiekrītiēt viņu dezinformācijai.

Ir Dievs (lai iegūtu sīkāku informāciju, skatiet bezmaksas grāmatu tiešsaistē vietnē ccog.org ar nosaukumu: *Vai Dieva esamība ir loģiska?*), un uz Viņa vārdu var pajauties patiesībai. Bībele brīdina, ka “[c] ursed ir tas, kas paļaujas uz cilvēku” (Jeremijas 17:5).

Apustulis Pāvils rakstīja Timotejam par dažiem, kas bija:

⁷ vienmēr mācās un nekad nespēj nonākt pie patiesības atziņas. ⁸ Kā Žanns un Džambrrss pretojās Mozum, tā arī šie pretojas patiesībai: vīri ar samaitātu prātu, kas ir noraidīti ticības dēļ; ⁹ bet **viņi neattīstīsies tālāk, jo viņu neprātība būs redzama visiem** (2. Timotejam 3:7-9).

Daudzi apgalvo, ka vienmēr mācās un interesējas par patiesību, tomēr lielākā daļa pretojas patiesajai patiesībai.

Tika pareģots, ka patiesība beigu laikos būs retāka prece:

¹² Jā, un visi, kas vēlas dzīvot dievbijīgi Kristū Jēzū, tiks vajāti. ¹³ Bet ļauni cilvēki un krāpnieki kļūs arvien ļaunāki un ļaunāki, maldinādami un pievildami. ¹⁴ Bet tev jāpaliek pie tā, ko tu esi mācījis un par ko esi pārliecināts, zinot, no kā tu to esi mācījis (2. Timotejam 3:12-14).

Ja jums pietiks ar "patiesības mīlestību" (2. Tesalonīķiešiem 2:10) un rīkosieties saskaņā ar to, jūs varat tikt pasargāti no gaidāmās masveida viltības (2. Tesalonīķiešiem 2:7-12) un tikt pasargāti no šausmīga "pārbaudījumu stunda", kas nāk uz visu zemi (Atklāsmes 3:7-10).

Atpūtas noslēpums

Lai gan nešķiet, ka atpūta būtu noslēpums, daudziem tā ir izrādījies.

Bībele parāda, ka Dievs svētīja septīto dienu (1. Mozus 2:2-3). Bībele nemāca, ka Dievs būtu svētījis kādu citu dienu pēc cilvēka izvēles. Cilvēkiem ir "jāpaklausa Dievam, nevis cilvēkiem" (Apustuļu darbi 5:29).

Dievs cilvēkiem nodrošināja iknedēļas fizisku atpūtu. Un Viņš gādā, lai cilvēki to varētu turēt (sal. 2. Mozus 16:5; 3. Mozus 25:18-22).

Daudzi ir pārsteigti, saprotot, ka ilgtermiņā viņi var paveikt vairāk, strādājot sešas dienas, nevis septiņas. Bet tā ir taisnība.

Un, tā kā cilvēki nesaprot Svētos Rakstus, lielākajai daļai tas ir noslēpums.

Dievs iedvesmoja pravieti Ecēhiēlu rakstīt:

²⁶ Viņas priesteri ir pārkāpuši Manu likumu un apgānījuši Manas svētās lietas; viņi nav atšķīruši svēto un nesvēto, nedz arī darījuši zināmu atšķirību starp nešķīsto un tīro; un viņi ir paslēpuši savas acis no Maniem sabatiem, tā ka Es esmu apgānīts viņu vidū. (Ecēhiēla 22:26)

Daudzi reliģiskie vadītāji pārkāpj Dieva likumus un ir slēpuši savas acis saistībā ar sabatiem. *Mani sabati* ir atsauce uz iknedēļas sabatu, kā arī ikgadējiem sabatiem, kas ir zināmi arī kā Dieva svētās dienas. Sabati ir fiziskas atpūtas/atjaunošanās un garīgās atjaunošanas laiks.

Septiņu dienu nedēļas attēli, kas, tāpat kā Dievs, deva cilvēkiem sešas dienas darba veikšanai un septītajā atpūtai, ka Dievs cilvēcei deva sešas "tūkstoš gadu dienas" (sal. Psalmu 90:4; 2. Pētera 3:8). darīt cilvēces darbu, bet pēc tam dzīvot 'septītajā tūkstošgadu dienā' tūkstošgadu valstībā (sal. Atklāsmes 20:4-6).

6000/7000 gadu plāns labi saskan ar Jaunās Derības mācībām par atrašanos "pēdējās dienās" (Apustuļu darbi 2:14-17), kas sākās ne vēlāk kā tad, kad Jēzus beidza savu kalpošanu uz zemes (Ebrejiem 1:1-2). Sešu tūkstošu gadu pēdējās divas dienas būtu šāda veida nedēļas pēdējās dienas.

Ebreju tradīcija māca, ka šī 6000 gadu ideja pirmo reizi tika mācīta pravieša Elijas skolā (Babilonijas Talmuds: Sanhedrin 97a).

Otrā gadsimta beigās un agrākā trešā gadsimta sākumā grieķu-romiešu svētie un bīskapi kā Irenejs (Irenaeus. Adversus haereses , V grāmata, nodaļa 28:2-3; 29:2) un Hipolīts (Hippolytus. On the

HexaĒmeron , Or Six Days' Work) arī saprata un mācīja 6000–7000 gadus, kā arī ziņoja, ka iknedēļas sabats attēlo tūkstošgadu atpūtu (septiņo gadu no tūkstoš gadiem).

Bet pēc imperatora Konstantīna celšanās 4. gadsimtā daudzi citi pārstāja to mācīt. Vairāk par agrīnajiem uzskatiem var atrast bezmaksas grāmatā, kas ir pieejama tiešsaistē vietnē ccog.org un kuras nosaukums ir *Originālās katoļu baznīcas uzskati* .

Neskatoties uz to, ka grieķu-romas katoļi vairs oficiāli nemāca 6000 gadu doktrīnu, Dievs ir ļāvis velnam un cilvēcei šajā 6000 gadu laikmetā izvēlēties iet nepareizo ceļu, lai samazinātu kopējās ciešanas un būtu daļa no procesa, lai pilnveidotu visus cilvēkus. kas Viņu klausīs — vai nu šajā laikmetā, vai arī nākamajā laikmetā.

Kāpēc 6000 gadu?

Šķiet, ka Dievs secināja, ka šis laiks būtu pietiekami, lai cilvēki izmēģinātu dažādus dzīves veidus, kas, viņuprāt, ir vislabākie, un kopš Ādama un Ievas šāda iespēja ir bijusi vairākām paaudzēm. Tātad tūkstošiem gadu cilvēki vēlāk varēs labāk redzēt, ka apgalvojumi Salamana pamācībās 14:12 un 16:25 : "Ir ceļš, kas cilvēkam šķiet pareizs, bet tā beigas ir nāves ceļš". pareizi.

Dievs zināja, ka šī pasaule kļūs tik slikta šo 6000 gadu beigās, ka "ja tās dienas netiktu saīsinātas, neviena miesa netiktu izglābta" (Mateja 24:22).

Pēc 6000 gadiem Jēzus atgriezīsies, svētie tiks augšāmcelti, dzīvība uz planētas tiks izglābta un tiks nodibināta Dieva Valstības tūkstošgadu daļa (sal. Atklāsmes 20:4-6).

Un tas šķietami ir bijis noslēpums lielākajai daļai.

Ievērojiet, ko Jesaja iedvesmoja uzrakstīt:

¹¹ Jo ar stostošām lūpām un citu mēli Viņš runās uz šo tautu, ¹² Kam Viņš teica: "Šī ir atpūta, ar kuru tu vari likt mierā nogurušajiem," Un: "Tas ir veldzējums"; Tomēr viņi nedzirdēja. (Jesajas 28:11-12)

Dievs apsola atpūtu, bet "stostījošo lūpu un citas mēles" dēļ — nepareizu mācību un tulkošanas problēmu dēļ — lielākā daļa nepieņem veldzējošo atpūtu, ko Dievs ir paredzējis katrai nedēļai.

Jaunās Derības grāmatā Ebrejiem ir izmantoti divi dažādi grieķu vārdi, kas angļu valodā bieži tiek tulkoti kā "atpūta". Transliterēti angļu valodā tie ir *katapausis* un *sabatisms* . Tā kā daudzi tulki ir kļūdaini tulkojuši abus šos vārdus vienādi, daudzi ir apmulsuši. Vēstulē Ebrejiem 4:9 ir lietots *sabatismoss*, turpretim *katapausis* tiek izmantots tādās vietās kā ebrejiem 4:3.

Nākotnes "atpūtas" (*katapausis*) – Dieva Valstības – dēļ garīgajam Izraēlam ir jāieiet (Ebrejiem 4:3), viņiem atliek *sabatisms* — sabata dienas ievērošana tagad (Ebrejiem 4:9).). Tas nozīmē, ka kristieši ieies turpmākajā Dieva Valstības "atpūtā", pat ja viņi tagad ievēro iknedēļas sabata atpūtu, kas to gaida. Šajā laikmetā Dieva ļaudīm ir cītīgi jāatpūšas tajā pašā dienā, ko darīja Dievs (Ebrejiem 4:9-11a), "lai kāds nepakristu pēc tā paša nepaklausības parauga" (Ebrejiem 4:11b).

Tā kā reliģiskie skolotāji ir nepareizi tulkojuši un slēpuši acis saistībā ar Dieva sabatiem, Bībeles atpūta daudziem joprojām ir noslēpums.

Grēka noslēpums

Šķiet, ka daudzi cilvēki ir neizpratnē par to, kas ir grēks.

Daudzi rīkojas tā, it kā varētu to definēt.

Tomēr grēku definē Dievs, nevis cilvēki.

Kas ir grēks?

Lūk, kā Bībele to definē:

⁴ Kas dara grēku, tas arī dara nelikumību, un grēks ir netaisnība. (1. Jāņa 3:4, NKJV)

⁴ Ikviens, kas dara grēku, dara arī netaisnību; un grēks ir netaisnība. (1. Jāņa 3:4, DRB)

⁴ Katrs, kas grēko, pārkāpj likumu, un patiesībā grēks ir nelikumība. (1. Jāņa 3:4, EOB Jaunā Derība)

⁴ Ikviens, kas dara grēku, pārkāpj arī likumu, jo grēks ir likuma pārkāpums. (1. Jāņa 3:4, KJV)

Kāds likums?

Dieva likums, kas ir Viņa Vārdā (sal. Psalmi 119:11), un kas ietver desmit baušļus (sal. 1. Jāņa 2:3-4; Psalmi 119:172; skatiet arī bezmaksas grāmatu, kas pieejama tiešsaistē www.cocog.org, ar nosaukumu: *Desmit baušļi: Dekalogs, kristietība un zvērs*).

Lai gan neviens nav bijis spiests grēkot, Bībele māca, ka visi ir grēkojuši (Romiešiem 3:23).

Kāpēc cilvēki grēko?

Tā paša iemesla dēļ grēkoja Ieva un Ādams. Viņus pievīla sātans un/vai viņu iekāres.

Sātans ir pievīlis visu pasauli (Atklāsmes 12:9). Viņš ir izmantojis katru jauno domu, ko varēja, lai ietekmētu un maldinātu visu cilvēci. Sātans ir izplatījis savu filozofiju tālu un plaši (sal. Efeziešiem 2:2), apelējot uz iedomību, iekāri un alkātību, lai mūs ietekmētu.

Ņemiet vērā, ka no mirušā evaņģēlista Leroja Nefa teiktā:

Katrs no mums jau no agras bērnības ir noskaņots uz šo viltīgo bombardēšanu. Sātans ir izmantojis šo metodi, lai ievietotu nepareizas domas, un viņš izmanto vidi un apstākļus, lai ietekmētu mūs pieņemt nepareizus lēmumus, tāpat kā Ādams un Ieva.

Kad mēs piedzimām, mums nebija naida vai naidīguma pret Dievu vai Viņa perfekto ceļu. Mēs pat nezinājām, ka Dievs eksistē vai ka Viņam ir pareizais veids, kā mums dzīvot. Bet ar laiku arī mēs attīstījām tādu pašu attieksmi kā sātans — savtīgums, alkatība un iekāre, kā arī sava veida vēlme.

Kad mēs bijām mazi, mēs, iespējams, bijām līdzīgi tiem, par kuriem Kristus runāja (Mateja 18:3, 4). Viņi bija pazemīgi un izglītojami — sātans un viņa sabiedrība vēl nebija viņus pilnībā pieviluši.
...

Visas cilvēku bēdas, nelaiemes, sāpes un ciešanas ir radušās tieši grēka — Dieva garīgo un fizisko likumu pārkāpuma — rezultātā. Laime un pilnvērtīga dzīve ir automātisks paklausības Dieva likumam rezultāts. (Neff L. Viss par grēku. Tomorrow's World Magazine. 1972. gada aprīlis)

Un, lai gan Jēzus nomira par visiem mūsu grēkiem, grēkam ir cena. Un ilgtermiņa izmaksas ir tādas, ka tas negatīvi ietekmē grēcinieku un viņa iespējas darīt vēl vairāk laba. Tad dari nedomājiet, ka grēkošana tagad nāk par labu jums (vai citiem), bet cerams, ka visi mācīsies no saviem grēkiem (sal. 2. Pētera 2:18-20), izsūdzēs tos (1. Jāņa 1:9) un nožēlos tos (sal. Apustuļa 2:37-38).

Nepareizu mācību un tradīciju dēļ daudzi neatzīst grēku šajā laikmetā.

Apustulis Pāvils rakstīja:

⁷ Jo nelikumības noslēpums jau darbojas; ir tikai viens, kas šobrīd to ierobežo, līdz viņš varētu tikt pamests no vidus. ⁸ Un tad atklāsies netaisnīgais, kuru Kungs Jēzus aprīs ar savas mutes elpu un iznīcinās ar savas atnākšanas parādīšanos, ⁹ kura atnākšana notiek saskaņā ar sātana darbību visos spēkā un zīmēs, un melu brīnumos, ¹⁰ un ikvienā ļaunuma maldināšanā tiem, kas iet bojā, par ko viņi nesaņēma patiesības mīlestību, lai tiktu glābti. ¹¹ Un tāpēc Dievs viņiem sūtīs maldu darbību, lai viņi ticētu meliem, ¹² lai tiktu tiesāti visi, kas netic patiesībai, bet kam netaisnība patika. (2. Tesaloniķiešiem 2:7-12, Berean Literal Bible)

Daļa no "nelikumības noslēpuma" ("netaisnības noslēpums" DRB) ir tā, ka daudziem nav mācīta šī patiesība par grēku un/vai viņi ir mācīti spriest par Dieva likumiem kā Jēzus laika farizeji un tā vietā pieņemt nepareizas tradīcijas. (sal. Mateja 15:1-9). Tie, kuriem nav pietiekamas patiesības mīlestības, tiks nežēlīgi maldināti, tuvojoties šī laikmeta beigām.

Bībele māca: „Neļaujiet sevi maldināt, mani mīļie brāļi” (Jēkaba 1:16).

Tomēr mums, cilvēkiem, ir tendence maldināt sevi (īpaši ar sātana ietekmi) un neapzināties savu tieksmju apmēru maldīties.

Apustulis Jēkabs par kārdināšanu un grēku paskaidroja sekojošo:

¹² Svētīgs cilvēks, kas pacieš kārdinājumus; jo, kad viņš būs apstiprināts, viņš saņems dzīvības vainagu, ko Tas Kungs ir apsolījis tiem, kas Viņu mīl. ¹³ Nevienam lai nesaka, kad viņš tiek kārdināts: "Es esmu Dieva kārdināts!" jo Dievu nevar kārdināt ļaunums, un arī Viņš pats nevienu nekārdina. ¹⁴ Bet katrs tiek kārdināts, ja viņu paša iekāro un vilina. ¹⁵ Tad, kad tieksme ir ieņemta, tā dzemdē grēku; un grēks, kad tas ir pilnīgs, dzemdē nāvi. (Jēkaba 1:12-15)

Lai pretotos kārdinājumam, izmestu no sava prāta nepareizu domu, kas tajā ienāk, piepildiet savu prātu ar labām domām (Filipiešiem 4:8) un vērsieties pie Dieva.

Kādas ir labākas domas par Dievu un Viņa Vārdu? Ja jūs pareizi pretojaties Sātanam, Bībele saka, ka viņš bēgs (Jēkaba 4:7).

Pretošanās padara jūs garīgi stiprāku, savukārt grēku nodošana padara jūs vājāku.

Grēks palīdz parādīt tiem, kas vēlas ticēt, ka mums ir vajadzīgs Dievs un Viņa ceļi.

Dievs saprata sātana maldināšanas ietekmi, kā arī cilvēku iekāres un izstrādāja pestīšanas plānu, kurā tas ir ņemts vērā (lai iegūtu sīkāku informāciju, lūdzu, skatiet bezmaksas tiešsaistes grāmatu: *Universāls pestīšanas piedāvājums. Apokatastasis: Can God glābt pazudušos nākamajā laikmetā? Simtiem Rakstu atklāj Dieva pestīšanas plānu*).

3. Ko māca pasaules reliģijas?

Dažādām ticībām ir savi uzskati par radīšanas mērķiem. Tātad, aplūkosim dažus apgalvojumus no tiem, kas attiecas uz dažādām Austrumu un Rietumu reliģijām.

Bet vispirms padomāsim par ateistiem. Ateisti netic, ka cilvēkiem ir kāds mērķis, izņemot varbūt baudu vai kāda veida personīgo papildījumu.

Ir daži (kuri var uzskatīt sevi par ateistiem vai neuzskata par ateistiem), kuri uzskata, ka būtu labāk, ja būtu mazāk cilvēku:

Antinatālisms ir pārliecība, ka cilvēka dzīve ir objektīvi nevērtīga un bezjēdzīga. Kā skaidro The Guardian, antinatālisti apgalvo, ka cilvēka vairošanās rada nepamatotu kaitējumu cilvēku sabiedrībai (kurai nevajadzētu pastāvēt, sākot ar šādu domāšanas veidu) un planētai. Turklāt vecāki ir vainīgi morālā noziegumā, uzspiežot eksistenci bērniem, kuri nav piekrituši viņu eksistencei. ...

antinatālisti bieži apgalvo, ka viņu ticību cilvēka dzīvības nevērtīgumam motivē līdzjūtība pret cilvēka dzīvību...

antinatālisti vēlas aizsargāt cilvēci no kaitējuma, nodrošinot tās iznīcināšanu... (Walsh M. Growing "Anti-Natalist" Movement Calls For The Extinction Of Humanity... Daily Wire, 2019. gada 15. novembris)

Būtībā antinatālisti uzskata, ka cilvēki nodara vairāk ļaunuma nekā labuma, dzīve ir grūta, un tāpēc cilvēkiem nevajadzētu ienest pasaulē vairāk cilvēku, jo tas palielinās kopējās ciešanas un sāpes.

Taču viņi maldās attiecībā uz cilvēka vērtību.

Cilvēkiem ir vērtība. Un, lai gan ir ciešanas, cilvēki tika likti dot ieguldījumu un palīdzēt. Dzīvei ir jēga.

Tagad paskatīsimies, ko hinduisms saka par cilvēces mērķi.

Tiek ziņots, ka hinduistu ir nedaudz vairāk nekā viens miljards. Šeit ir informācija par šīs ticības uzskatiem:

Saskaņā ar hinduismu dzīves jēgai (mērķim) ir četras daļas: sasniegt dharmu, artu, kamu un mokšu. Pirmais, dharmas, nozīmē rīkoties tikumīgi un taisnīgi. ... Otra dzīves jēga saskaņā ar hinduismu ir Artha, kas attiecas uz tiekšanos pēc bagātības un labklājības savā dzīvē. ... Trešais hinduista dzīves mērķis ir meklēt Kamu. Vienkārši izsakoties, kama var definēt kā dzīves baudas gūšanu. Ceturtā un pēdējā dzīves jēga saskaņā ar hinduismu ir mokša, apgaismība. Līdz šim visgrūtāk sasniedzamā dzīves jēga, Mokša var aizņemt tikai vienu mūžu, lai sasniegtu (reti), vai var būt nepieciešamas vairākas. Tomēr tā tiek uzskatīta par vissvarīgāko dzīves jēgu un piedāvā tādas balvas kā atbrīvošanās no reinkarnācijas, pašrealizācija, apgaismība vai vienotība ar Dievu. (Sivakumar A. Dzīves jēga saskaņā ar hinduismu, 2014. gada 12. oktobris)

Tā tad būtībā hinduisms māca censties dzīvot taisnīgi, meklēt labklājību, baudīt dzīvi un sasniegt apgaismību, kas saskaņā ar kādu hinduistu, ko es dzirdēju runājam, ietver arī dievišķošanu. Lai gan šie hinduistu uzskati var būt saskaņā ar Bībeli, tie neizskaidro, kāpēc vispār vajadzētu būt dzīvībai.

Tiek ziņots, ka budistu ir nedaudz vairāk nekā pusmiljards. Budismam ir atšķirīgs viedoklis nekā hinduismam:

Budisms noliedz pastāvīgu un absolūtu dzīvības nozīmi un raksturoja dzīvi kā neapmierinošu (s. dukkha) un tukšu (s. sunyata). Tomēr Buda atzina, ka dzīvībai ir relatīva nozīme, un ar šīs relatīvās un nosacītās dzīves būtības palīdzību mēs varam sasniegt un realizēt universālo patiesību. Saskaņā ar Budas diskursiem mūsu dzīve un pasaule nav nekas cits kā parādības, kas ceļas un krīt. Tas ir veidošanās un deģenerācijas process. (Kāda ir dzīves nozīme? Buddhanet.net, izgūts 21.03.19.)

Lai gan hinduismam ir daudz dievu, budismā nav neviena. Un, ja Dieva nav, tad budistiem (tāpat kā citiem ateistiem) ir taisnība, ka dzīvei nav absolūtas nozīmes.

Bet, ja ir dievišķa garīga būtne, un jā, ir loģiski secināt, ka tā ir (lai iegūtu informāciju, kas to pierāda, skatiet arī mūsu bezmaksas bukletu tiešsaistē vietnē ccog.org, *Vai Dieva esamība ir loģiska?*), tad tas liktu lielāka sajūta, ka dievišķajam Radītājam bija reāls un nozīmīgs mērķis.

Tagad gan budisms, gan hinduisms māca ideju, ko sauc par karmu. Šeit ir informācija no budistu avota:

Karma ir morālās cēloņsakarības likums. Karmas teorija ir budisma pamatdoktrīna. ... Šajā pasaulē ar cilvēku nenotiek nekas tāds, ko viņš kādu vai citu iemeslu dēļ nebūtu pelnījis. ... Pali termins Karma burtiski nozīmē darbību vai darīšanu. Jebkāda veida tīša darbība neatkarīgi no tā, vai tā ir garīga, verbāla vai fiziska, tiek uzskatīta par karmu. Tas aptver visu, kas ietverts frāzē "doma, vārds un darbs". Vispārīgi runājot, visas labās un sliktās darbības veido karmu. Galējā nozīmē Karma nozīmē visu morālo un amorālo gribu. (Sayadaw M. The Theory of Karma. Buddhanet.net, izgūts 22.07.19.)

Lai gan Bībelē nav lietots termins "karma", tā māca, ka to, ko sēs, pļaus (Galatiešiem 6:7-8). Bet atšķirībā no budisma Bībele māca, ka Dievs vada lietas (Salamana Pamācības 16:9) , tāpēc galu galā tas labi izdosies tiem, kas pieņem Viņa gribu (sal. ar Romiešiem 8:28). Un miera pieaugumam nebūs gala (Jesajas 9:7).

Tomēr tagad ir jānorāda, ka hinduisms un budisms vēlas, lai pasaule kļūtu labāka. Bet viņi nesaprot, kā Bībele māca, ka tas notiks.

Atšķirībā no budistiem, musulmaņi tic dievišķajam Radītājam, kuram ir mērķis cilvēkiem. Tiek ziņots, ka musulmaņu ir 1,8 miljardi. Šeit ir viens islāma uzskats par to, kāpēc Dievs radīja cilvēkus:

Mūsu ķermenis, mūsu gars, mūsu nosliece pielūgt Dievu un mūsu gaisma ir dāvanas, kas tieši sūtītas no Dieva, lai tās kalpotu par būtisku līdzekli cilvēka pilnības sasniegšanai. Šī pilnība slēpjas to gara aspektu izkopšanā, kas pārsniedz tā dzīvības īpašības, aktualizējot mūsu noslieci uz pielūgsmi un uzlabojot mūsu gaismu. Kad tas notiek, cilvēks ir skaista būtne un kā tāds dievišķās

mīlestības priekšmets, jo, kā minēja mūsu pravietis : "Patiesi, Dievs ir skaists un mīl skaistumu."
(Shakir A. The Human in the Qur'an. Journal of the Zaytuna College, 2018. gada 5. jūnijs)

Lai gan Jēzus arī norādīja, ka mērķim jābūt pilnībai (Mateja 5:48), iepriekš minētais īsti neizskaidro, kāpēc Dievs radīja cilvēkus. Tomēr iemesls ir šāds islāma avots:

Dievs radīja cilvēku, lai kalpotu Viņam, kas nozīmē, ka cilvēkiem jātic vienam Dievam un jādara labs. Tas ir cilvēka dzīves objekts. Dievs saka: "Es neesmu radījis cilvēkus, izņemot tos, lai tie Man kalpotu." (The Winds That Scatter, 51:56) (Kāds ir cilvēka dzīves mērķis islāmā? Musulmaņu konvertētāju asociācija Singapūrā, apskatīta 21.03.19.)

Lai gan cilvēkiem vajadzētu darīt labu, liela daļa no pārējā iepriekš minētā ir līdzīga dažiem protestantu uzskatiem par to, kāpēc Dievs radīja cilvēkus, ko mēs aplūkosim tālāk.

Daži protestantu uzskati

Ir dažādi viedokļi par to, kāpēc Dievs radīja cilvēkus jau minētajās reliģijās.

Un tas pats attiecas uz protestantiem.

Tiek ziņots, ka protestantu ir nedaudz vairāk par 800 miljoniem, un tos sadala daudzas konfesijas, ministrijas un sektas (piezīme: *Pastāvīgā Dieva Baznīca NAV* protestanti — sīkāka informācija par to, kāpēc tā ir atrodamā mūsu bezmaksas tiešsaistes grāmatās: *The Continuing History of the Dieva baznīca un pestīšanas cerība: kā pastāvīgā Dieva baznīca atšķiras no protestantisma*).

Tomēr, neskatoties uz protestantu dažādību, šķiet, ka pastāv dažas vispārīgas vienošanās par to, kāpēc Dievs kaut ko radīja.

Ievērojiet vienu protestantu viedokli par to, kāpēc Dievs radīja cilvēkus:

Kāpēc Dievs radīja cilvēkus?

Viņš to darīja, lai dotu sev slavu. Dievs mūs radīja, lai dzīvotu un baudītu attiecības tāpat kā viņš. Jēzus teica: "Es jums to esmu sacījis, lai mans prieks būtu jūsos un lai jūsu prieks būtu pilnīgs" (Jāņa 15:11). ...

Nest slavu Dievam — tas ir, viņu paaugstināt, pacelt, slavēt, pārdomāt viņu cienījamu — patiesībā ir mūsu dzīves mērķis. (Bell S. Josh McDowell Ministry. publicēts 2016. gada 11. aprīlī)

Mēs, CCOG, tam nepiekrītu. Dievs mūs neradīja, jo Viņš ir kaut kāda ego vadīta garīga būtne, kurai vajadzēja cilvēkus, kas dāvā Viņam godu. Tāpat cilvēka dzīves mērķis nav dot godu Dievam. Taču tā ir taisnība, ka Dievs vēlējās vairot prieku.

Šeit ir vēl viena, nedaudz līdzīga protestantu atbilde:

Kāpēc Dievs vispār radīja? Vai viņam bija garlaicīgi? Vai Viņš bija vientuļš? Kāpēc Dievs pārdzīvoja cilvēku radīšanas grūtības?

Bībele mums saka, ka Dieva galvenais mērķis attiecībā uz Visumu ir atklāt Viņa godību. Bībele mums saka, ka Dieva galvenais mērķis attiecībā uz cilvēci ir atklāt Savu mīlestību. (Vai Dievam bija garlaicīgi? Viss par Dieva ministrijām, apskatīts 21.03.19.)

Tas ir nedaudz tuvāk, jo mīlestība ir daļa no tā, bet tas atkal nozīmē, ka Dievs visu radīja, jo Viņam bija nepieciešams paglāstīt Savu ego. Dievs nav veltīgs un viņam tas nav vajadzīgs.

Šeit ir divu citu protestantu viedokļi:

Kāpēc Dievs radīja pasauli?

Īsā atbilde, kas skan visā Bībelē kā pārķons, ir: *Dievs radīja pasauli savai godībai*. (Piper J. 2012. gada 22. septembris. <https://www.desiringgod.org/messages/why-did-god-create-the-world> piekļūts 16.01.19.)

Kāpēc Dievs radīja?

Dievs neradīja kaut kādu ierobežojumu dēļ sevī. Tā vietā Viņš radīja visu no nekā, lai parādītu Savu godību Savu radīto būtņu priekam un lai tās varētu pasludināt Viņa diženumu. (Lawson J. Ligonier Ministries, 2017. gada 3. jūlijs)

Vēl divi apgalvoja, ka Dievs radīja lietas savai personiskajai godībai.

Tāpat šie protestantu (tostarp baptistu) avoti, šķiet, piekrīt. Bet mēs, CCOG, neticam, ka viņi patiešām saprot Dieva plāna noslēpumu.

Skati no Romas katoļu baznīcas un Jehovas lieciniekiem

Kā ar Romas katoļiem?

Katoļu *baznīcas katehisms* māca:

293 Svētie Raksti un Tradīcijas nebeidz mācīt un svinēt šo pamatpatiesību: "Pasaule ir radīta Dievam par godu." ¹³⁴ Svētā Bonaventūra skaidro, ka Dievs visu radīja, lai "nevis vairotu savu godību, bet lai to parādītu un darītu zināmu", ¹³⁵ jo Dievam nav cita iemesla radīšanai kā vien viņa mīlestība un labestība: "Radības radās, kad mīlestības atslēga atvēra viņa roku." ¹³⁶ Vatikāna I koncils paskaidro:

Šis patiesais Dievs ar savu labestību un "visvareno spēku", nevis tāpēc, lai palielinātu savu slavu vai sasniegtu savu pilnību, bet gan tāpēc, lai izpaustu šo pilnību caur labumiem, ko viņš dāvā radībām ar absolūtu padomu brīvību. "un no laika sākuma no nekā veidotas gan radību kārtas, gan garīgās, gan miesīgās. . ." ¹³⁷

294 Dieva godība ir šīs Viņa labestības izpausmes apzināšana un paziņošana, kurai pasaule tika radīta. Dievs mūs darīja par saviem dēliem caur Jēzu Kristu saskaņā ar Viņa gribas nolūku, *par godu Viņa godības žēlastībai*, ¹³⁸ jo "Dieva godība ir pilnībā dzīvs cilvēks; turklāt cilvēka dzīve ir Dieva vīzija: ja Dieva atklāsme caur radību jau ir ieguvusi dzīvību visām būtnēm, kas dzīvo uz

zemes, cik daudz vairāk Tēva Vārda izpausme iegūs dzīvību tiem, kas redz Dievu. ¹³⁹ Radīšanas galvenais mērķis ir, lai Dievs, "kas ir visa radītājs, beidzot varētu kļūt par "visu visā", tādējādi vienlaikus apliecinot savu godību un mūsu svētību.

Mīlestības pieminēšanas dēļ iepriekš minētais ir tuvāks nekā daži citi avoti, lai gan tas nav pietiekami pilnīgs, jo tajā ir izslēgts svarīgs iemesls.

Mirušais kardināls Džons Henrijs Ņūmens pietuvojās, kad uzrakstīja sekojošo:

Es esmu radīts, lai darītu kaut ko vai būtu kaut kas, kam neviens cits nav radīts. Man ir vieta Dieva padomos, Dieva pasaulē, kuras nevienam citam nav... Ja man tiešām neizdodas, Viņš var izaudzināt citu, kā Viņš varētu akmeņus padarīt par Ābrahāma bērniem. Tomēr man ir daļa šajā lielajā darbā... Viņš mani nav radījis par velti. (Newman JH. *Meditations and Devotions of the Late Cardinal Newman*. Longmans, Green, 1903, 301. lpp.)

Iepriekš minētais būtībā ir pareizs, lai gan tas joprojām nav pilnīgs. Daži protestanti arī apzinās, ka Dievam būs darbs Saviem svētajiem mūžības laikā, taču viņi mēdz neprecīzi pateikt, kāds darbs un kāpēc.

Lūk, ko Jehovas liecinieki māca tiešsaistes Bībeles mācību 2.3 . *nodarbībā ar nosaukumu Kāpēc Dievs radīja cilvēkus ?* :

Jehova radīja cilvēkus, lai viņi **mūžīgi baudītu dzīvi uz zemes** un zinātu viņu kā savu mīlošo Tēvu. (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#78> piekļūts 16.01./ 19)

... kāpēc zeme pastāv? ... Tā tika izveidota, lai būtu skaista mājvieta cilvēkiem (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#85> piekļūts 16.01.19.).

1. Dievs radīja zemi, lai tā būtu pastāvīga mājvieta cilvēkiem
2. Dievs radīja cilvēkus **dzīvot mūžīgi** viņa mīlestības pilnajā vadībā. Viņš sasniegs šo mērķi (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#131>)

Lai gan ir taisnība, ka Dievs radīja zemi, lai tā būtu mājvieta cilvēkiem, un ka Dievs tiem, kas pareizi nožēlos grēkus un pieņems Jēzu, dos mūžīgo dzīvi, tas tiešām neizskaidro, KĀPĒC Dievs vispār radīja cilvēkus.

Beatific vīzija

Daži uzskata, ka mūžība tiks pavadīta galvenokārt, skatoties uz Dieva vaigu. Tas ir pazīstams kā "laimīgā vīzija".

Lai gan Bībele māca, ka mēs varam redzēt Dieva vaigu mūžīgi (Psalms 41:12), daži cilvēki māca svētlaimīgo vīziju kā kristiešu atlīdzību un radīšanas mērķi.

Lūk, kā *New World Encyclopedia* to apraksta:

Beatific **Vision** ir termins katoļu teoloģijā, kas apraksta tiešu Dieva uztveri, ko bauda tie, kas atrodas debesīs, sniedzot augstāko laimi vai svētlaimi. Šajā skatījumā cilvēku izpratne par Dievu, kamēr viņš ir dzīvs, noteikti ir netieša (vidēja), bet Beatific Vision ir tieša (tūlītēja). ...

Akvīnas Toms skaidroja svētlaimīgo vīziju kā cilvēka eksistences galveno mērķi pēc fiziskās nāves. Akvīnas formulējums par Dieva skatīšanu debesīs saskan ar Platona aprakstu par Labā saskatīšanu Veidu pasaulē, kas nav iespējams, vēl atrodoties fiziskajā ķermenī. ...

Platona filozofija dod mājienu uz svētlaimes vīzijas koncepciju alas alegorijā, kas parādās Republikas 7. grāmatā (514a-520a), runājot caur Sokrata tēlu:

Mans viedoklis ir, ka zināšanu pasaulē priekšstats par labo (Labumu) parādās pēdējā, un to var ieraudzīt tikai ar piepūli; un, kad to redz, tiek arī secināts, ka viņš ir visa skaistā un pareizā universālais autors, gaismas vecāks un gaismas pavēlnieks šajā redzamajā pasaulē un tiešais saprāta un patiesības avots intelektuālajā pasaulē (517b ,c).

Platonam, šķiet, labais atbilst Dievam kristīgajā teoloģijā. ...

Svētais Kartāgas Kipriāns (trešais gadsimts) rakstīja par izglābto, redzot Dievu Debesu valstībā:

Cik liela būs tava godība un laime, lai tev ļautu ieraudzīt Dievu, tikt pagodinātam, daloties pestīšanas priekā un mūžīgajā gaismā ar Kristu, savu Kungu un Dievu... baudīt nemirstības prieku Debesu valstībā kopā ar taisnajiem un Dieva draugi. ...

Trīspadsmitajā gadsimtā filozofs-teologs Akvīnas Toms, sekojot savam skolotājam Albertam Magnusam, cilvēka dzīves galveno mērķi aprakstīja kā intelektuālo svētlaimes vīziju par Dieva būtību pēc nāves. Saskaņā ar Akvīnas teikto, svētlaimīgā vīzija pārspēj gan ticību, gan saprātu. ...

Hinduistu un budistu domas jau sen runā par samadhi pieredzi, kurā dvēsele atrod savienību ar dievišķo, vēl atrodoties ķermenī. Mistiskā tradīcija islāmā runā par burtisku redzēšanu ar Dieva acīm: "Kad es viņu mīlu, es esmu viņa dzirde, ar kuru viņš dzird; un viņa skats, ar kuru viņš redz; viņa roku, ar kuru viņš sit; un viņa kāju, pa kuru viņš staigā" (Hadith of An-Nawawi 38).

Džordžs Fokss un citi agrīnie kvekeri uzskatīja, ka tieša Dieva pieredze ir pieejama visiem cilvēkiem bez starpniecības. (Beatific Vision. New World Encyclopedia, 2013. http://www.newworldencyclopedia.org/entry/Beatific_Vision piekļūts 16.04.19.)

Piezīme: Bībelē ir skaidrs, ka Dievs nāks uz zemi (Atklāsmes 21:1-3), tāpēc Svētie Raksti noliedz priekšstatu par svētlaimes vīziju debesīs.

Lutheran Journal of Ethics redaktors rakstīja:

Taču Dieva nodoma attiecībā uz cilvēku radību galamērķis spīd caur eshatoloģisku izpratni par svēttapšanu, kur mums tiek apsolīts svētlaimes redzējums par svētumu un pilnīgu kopību ar Dievu mūžībā. (Santos C. Editor's Introduction: Lutherans and Sanctification. © septembris/oktobris 2017. Journal of Lutheran Ethics, 17. sējums, 5. izdevums)

Daudzi protestanti, kas tic svētlaimes vīzijai, sliecas uz uzskatu, ka šī vīzija ir garīgs, nevis fizisks skats (piemēram, Ortlunds G. Kāpēc mēs pārprotam svētlaimīgo vīziju. Pirmā Ojai baptistu baznīca, 2018. gada 26. septembris).

Tie, kas pieņem svētlaimes vīzijas versijas kā galamērķi, mēdz domāt, ka Dieva redzēšana piepildīs viņus ar Viņa vai viņu pašu laimi.

Šeit ir pretējs viedoklis par šo redzējumu no kādreizējā Dieva Baznīcas rakstnieka:

Ja mūžība ir jāpavada, svētlaimīgi skatoties Dieva sejā vai lai katra mūsu vēlme nekavējoties tiktu izpildīta — kā to māca daudzas reliģijas — pēc dažiem mēnešiem (vai pēc dažiem astoņmiljoniem gadu, tas nav īsti svarīgi), dzīve kļūtu garlaicīga. Un tad, kad dzīve kļūst garlaicīga, tā būtu slimīgi un velnišķīgi biedējoša. Jo nepaliks nekas cits kā nebeidzama garlaicības mūžība, kas nāks — ar nāvi brīnišķīgs, bet neiespējams bēgšanas ceļš (skat. Lūkas 20:35-38). Tā patiešām būtu vislielākā spīdzināšana.

Bet mūsu Mūžīgajam Tēvam ir labāks priekšstats. Viņš ir izstrādājis plānu, kurā mūžība nekļūs arvien garlaicīga. Taču, lai cik neticami tas liktos, mūžība kļūs arvien aizraujošāka, mirdzošāka un patīkamāka, jo katrs mūžs sekos mūžam. (Kuhn RL. The God Family — Trešā daļa: Lai apdzīvotu mūžību. Labās ziņas, 1974. gada jūlijs)

Jā, Dievs radīja to, ko Viņš darīja, lai mūžība varētu būt labāka. Ievērojiet kaut ko no mirušā Dieva Baznīcas rakstnieka:

Dievs, kurš salika kopā šo pasauli, to darīja ar plānu. Šis plāns nebija vienas pasaules lielākās reliģijas bezcerīgā nirvāna, kas sola, ka jūs kļūsit par neapzinātu daļu no lielā nekā veseluma bez raizēm uz visiem laikiem, jo jums nav individuālas apziņas uz visiem laikiem. Tā nav svētlaimē snaust šūpuļtīklā starp divām dateļpalmām oāzē, ko mūžīgi pabaro kārīgas jaunavas, par ko Allāha sekotāji ir pārliecināti. Tā nav staigāšana pa zelta ielām ar zelta čībām, strinkšķinot uz arfas, vienīgā problēma ir tas, kā noturēt oreolu taisnu, kā šķiet, ka sola lielākā daļa protestantu grupu. Tas noteikti nav apsoliņums beidzot ielūkoties Dieva sejā un novērtēt svētīgo redzējumu (lai kas tas arī būtu), kā tas ir solījums tiem, kas seko katoļu ticībai: Dievs, kurš visu radījis, piedāvā ievest tevi pašā Viņa ģimenē. Būt Dievam, kā Dievs ir Dievs! Ne tikai būt par Dievu eifēmiskajā nozīmē, ka mēs visi esam brāļi un māsas, kam Dievs ir mūsu tēls Tēvs, bet arī pilnībā dalīties Viņa dievišķajā dabā. ...

Dieva īstais plāns ir praktisks. Viņš saka par Savas ģimenes Valstību, ka tās paplašināšanai nekad nebūs gala. Viņa plāns ir turpināt pievienot dēlus un meitas, kas izskatās, jūtas, rīkojas kā Viņš un kas sastāv no tādas pašas pašatjaunojošas mūžīgās gara dzīvības kā Viņš, uz visiem laikiem! Tāpēc mērķis, ko Dievs ir izvirzījis Sev, ir cerība, kuru pat Viņš nekad nepiepildīs. Bezgalīgs, mūžīgs, uz visiem laikiem radot arvien pieaugošu ģimeni, lai baudītu un pārvaldītu diženo Viņa jau radīto radīšanu — un lai jūs un es bezgalīgi piedalītos turpmākajos darbos. Noslogots, praktisks, interesants, izaicinošs, nepārtraukts plāns, kas dod mūžīgu iemeslu dzīvot.

Šajā plānā nav garlaicības. Nekad nav laika, kad jūsu interese beigsies. Nekādas mītiskas, reliģiski skanošas mapes par kādu garīgu nekad-nekad zemi, kur mūžīgi neko nedara, bet gan mūžīgs

radīšanas, pārvaldīšanas darbs! problēmu risināšana ar redzamu labumu. ... Viņam ir spēks tevi augšāmcelt ... (Hill DJ. What the World Needs Now Is...HOPE. Plain Truth, 1979. gada februāris)

levērojiet kaut ko no kāda nelaiķa Dieva Baznīcas vadītāja:

"Ja cilvēks nomirst, vai viņš atkal dzīvos?" (Ījaba 14:14). Tam vajadzētu būt CERĪBAS laikam, jo pat tad, ja ŠĪ PASAULE nomirs — un tā notiks —, sekos **jaunas un labākas pasaules AUGŠĀMĀCĪŠANĀS** — MIERA pasaule — apmierinājuma, laimes, pārpilnības, PRIEKA pasaule! Dievs palīdz mums saprast! Ne tikai nepārtraukta eksistence, bet pilnvērtīga, laimīga, interesanta, PĀRBAUDĪGA dzīve! Jā — un tā uz VISU MŪŽĪBU! (Ārmstrongs HW. Kāds ir augšāmcelšanās mērķis? Labās ziņas, 1982. gada marts)

Tā kā daudzi pilnībā nesaprot Svētos Rakstus, viņi ir veicinājuši uzskatus, piemēram, to, kā viņi māca svētlaimīgo vīziju, kas pilnībā neatbilst Dieva plānam.

Tas, ka mēs skatāmies uz Dievu, pati par sevi nepadara mūžību labāku. Lai gan Viņš mūs svētīs mūžīgi, noteikti to darīs (sal. Psalmu 72:17-19).

Visas lietas, kas radītas Jēzum

Jaunā Derība to māca saistībā ar Jēzu un radību:

¹⁵ Viņš ir neredzamā Dieva attēls, pirmdzimtais pār visu radību. ¹⁶ Jo caur Viņu ir radīts viss, kas ir debesīs un virs zemes, kas ir redzams un neredzams, vai troņi, vai kundzības, vai valdības, vai varas. Visas lietas ir radītas caur Viņu un Viņam. Kolosiešiem 1:15-16)

² ... Viņa Dēls, kuru Viņš ir iecēlis par visu lietu mantinieku, caur kuru Viņš arī radīja pasaules; ³ Kas ir Viņa godības spožums un Viņa personības tēls un visu uztur ar Sava spēka vārdu (Ebrejiem 1:2-3).

Vai mēs vienkārši esam radīti, lai skatītos uz Jēzu mūžīgi?

Nē.

levērojiet, kāpēc Jēzus teica, ka Viņš ir atnācis:

¹⁰ ... Es esmu nācis, lai viņiem būtu dzīvība un lai viņiem *tā* būtu pārpilnībā. (Jāņa 10:10)

Ar to, ka mums ir "dzīvība" un "vairāk", Jēzus māca, ka Viņš nāca, lai mēs varētu iegūt labāku mūžību un lai mēs varētu palīdzēt padarīt mūžību labāku.

Dievs neradīja cilvēkus ar mērķi, lai cilvēki raudzītos uz Viņu visu mūžību.

4. Kāpēc Dievs pieļauj ciešanas?

Ja Jēzus nāca, lai mēs varētu dzīvot "bagātīgāk" (Jāņa 10:10), vai Dievs pieļauj ciešanas?

Jā.

Vai tam ir kāds mērķis?

Jā.

³¹ Jo Tas Kungs neatmetīs mūžīgi. ³² Lai gan Viņš rada skumjas, Viņš izrādīs līdzjūtību pēc Viņa žēlastības daudzuma. ³³ Jo Viņš neapgrūtina cilvēkus labprātīgi un neapbēdina. (Raudu dziesmas 3:31-33)

Ievērojiet, ka Dievs labprātīgi mūs neapbēdina un neapbēdina. Viņš vēlas, lai mums klājas labi (sal. 3. Jāņa 2).

Šķietami sliktas lietas notiek ar kārtīgiem cilvēkiem.

Jēzus nekad nav grēkojis (Ebrejiem 4:15), bet cieta par mums (1. Pētera 2:21). Un "Lai gan Viņš bija Dēls, Viņš mācījās paklausību no tā, ko Viņš cieta" (Ebrejiem 5:8).

Kāpēc Dievs ļauj cilvēkiem ciest?

Ir pāris iemesli. Viens no tiem ir kā sods par mūsu grēkiem, lai mudinātu mūs negrēkot un atgriezties pie Dieva (Raudu dziesmas 3:39-40; 3. Mozus 26:18). Un mums vajadzētu saprast, ka Bībele māca, ka Dievs mūs soda mazāk, nekā mūsu netaisnības ir pelnījušas (sal. Ezra 9:13; Ļjaba 11:6). Tagad pat cilvēki, kas tic vismaz šīm Bībeles daļām, to saprot.

Bet ir vēl viens, sarežģītāks iemesls.

Apustulis Pāvils mums saka, ka "radība tika pakļauta tukšumam, nevis labprātīgi, bet tā dēļ, kas to pakļāvis cerībā" (Romiešiem 8:20). Viņš arī rakstīja:

¹⁶ Tāpēc mēs nepazaudējam drosmi. Kaut arī mūsu ārējais cilvēks iet bojā, iekšējais cilvēks katru dienu tiek atjaunots. ¹⁷ Jo mūsu vieglās ciešanas, kas ir tikai īsu brīdi, rada mums daudz lielāku un mūžīgu godību, ¹⁸ kamēr mēs neskatāmies uz to, kas redzams, bet uz to, kas nav redzams. Jo redzamās ir īslaicīgas, bet neredzamās ir mūžīgas. (2. korintiešiem 4:16-18)

Cilvēki tiek pilnveidoti, kas ietver bēdas un ciešanas, tomēr ir cerība. Tie, kas nav aicināti šajā laikmetā, tiek attīrīti vienā veidā (Jesaja 48:10; Jeremija 9:7), turpretim aicinātie ir jātīra un jātīra vairāk kā sudrabs un/vai zelts (Cakarijas 13:9; Psalmis 66:10; Daniēls). 11:35, 12:10; 1. Pētera 1:7; sal. Atklāsmes 3:18). Tāpēc šajā laikmetā ir "ugunīgi" pārbaudījumi (1. Pētera 1:7; 4:12).

Ir cerība uz to, kas būs labāk:

⁹ Bet, mīlotie, mēs esam pārlicināti par labākām lietām attiecībā uz jums, jā, par to, kas pavada pestīšanu, kaut arī mēs tā runājam. ¹⁰ Jo Dievs nav netaisns, ja aizmirst jūsu darbu un mīlestības darbu, ko jūs esat parādījuši Viņa vārdam, kalpodami svētajiem un kalpodami. ¹¹ Un mēs vēlamies, lai katrs no jums izrādītu tādu pašu centību, lai nodrošinātu pilnīgu cerību līdz galam, ¹² lai jūs nekļūtu kūtri, bet sekotu tiem, kas ticībā un pacietībā manto apsolījumus. (Ebrejiem 6:9-12)

Tāpēc mums jābūt pacietīgiem un pārlicinātiem, ka Dieva ceļi radīs "labākas lietas".

Pacietīgas ciešanas ir mīlestības pazīme:

⁴ Mīlestība ir pacietīga, tā ir laipna, mīlestība neapskauž, mīlestība nelepojas, nav uzpūtusies, ⁵ nerīkojas nepiedienīgi, nemeklē savas lietas, nav kaitīga, nepiedēvē ļaunumu, ⁶ [nepriecājas] par netaisnību un priecājas par patiesību; tā panes visu, ⁷ tā tic visam, tā cer uz visu, tā panes visu. ⁸ Mīlestība nekad nebeidzas; (1. Korintiešiem 13:4-8, burtiskā standarta versija)

Grieķu vārds, kas tulkots kā mīlestība, ir transliterēts kā "agape", un šāda veida mīlestība priecājas par patiesību un panes visu. Īstas mīlestības noslēpums ir tas, ka ciešanas var būt iesaistītas mīlestības attīstībā. Īsta mīlestība neizdosies.

Dažreiz cilvēki cieš, darot labu:

¹⁷ Jo labāk, ja tā ir Dieva griba, ciest, darot labu, nekā darot ļaunu. (1. Pētera 3:17)

Ņemiet vērā, ka iepriekš teiktais NAV SAKSTS, ka Dieva griba ir sagādāt sev ciešanas, lai mēs justos nelaimīgi. Dieva ceļi ir augstāki par mūsu ceļiem (Jesajas 55:8-9), un mīlestības aspekti ir Dieva plāna noslēpums (sal. Efeziešiem 5:25-32).

Tagad Bībelē ir skaidrs, ka ir priekšrocības, kas radīsies no ciešanām, kas mūs nomoka:

³ Bēdas ir labākas par smiekliem, Jo skumjš vaigs sirds kļūst labāka. ⁴ Gudro sirds ir sēru namā, bet neprātīgo sirds ir prieka namā. (Salamans Mācītājs 7:3-4)

¹⁶ Pats Gars liecina kopā ar mūsu pašu garu, liecinot, ka mēs esam Dieva bērni. ¹⁷ Ja mēs esam bērni, tad mēs esam arī mantinieki, patiesi Dieva mantinieki un Kristus līdzmantinieki, ja mēs ciešam kopā ar Viņu, lai arī mēs tiktu pagodināti kopā ar Viņu. (Romiešiem 8:16-17, AFV)

¹⁸ Jo es uzskatu, ka šī laika ciešanas nav cienīgas *salīdzināt* ar godību, kas tiks atklāta mūsos. (Romiešiem 8:18)

¹² Mīļie, nedomājiet par dīvainu ugunīgo pārbaudījumu, kas jūs pārbaudīs, it kā ar jums būtu noticis kaut kas dīvains; ¹³ bet priecājieties par to, ka esat piedalījušies Kristus ciešanās, lai arī jūs, Viņa godībai atklādamies, priecātos ar lielu prieku. (1. Pētera 4:12-13)

¹¹ Mans dēls, nenicini Tā Kunga pārmācību un nenicini Viņa labošanu; ¹² Jo , ko Tas Kungs mīl, Viņš pamāca, tāpat kā tēvs dēlu, par kuru viņam patīk. (Salamana Pamācības 3:11-12)

⁵ Un tu esi aizmirsis pamudinājumu, kas uz tevi runā kā uz dēliem: "Mans dēls, nenicini Tā Kunga pārmācību un nezaudē drosmi, kad Viņš tevi norāj!" ⁶ Jo ko Tas Kungs mīl, Viņš pārmāca un šaust ikvienu dēlu, ko Viņš uzņem."

⁷ Ja jūs izturat pārmācību, Dievs izturas pret jums kā ar bērniem; jo kāds ir dēls, kuru tēvs nepārmāca? ⁸ Bet, ja jūs esat bez pārmācības, kurā visi ir kļuvuši līdzdalībnieki, tad jūs esat ārļaulības, nevis dēli. ⁹ Turklāt mums ir bijuši cilvēku tēvi, kas mūs laboja, un mēs viņus cienījām. Vai mums nebūs daudz vieglāk pakļauties garu Tēvam un dzīvot? ¹⁰ Jo viņi mūs pārmācīja dažas dienas, kā viņiem likās vislabāk, bet Viņš mūsu labā, lai mēs būtu Viņa svētuma līdzdalībnieki. ¹¹ Tagad nekāda pārmācīšana šķiet prieka, bet sāpīga; tomēr pēc tam tas nes mierīgus taisnības augļus tiem, kas ar to ir apmācīti. (Ebrejiem 12:5-11)

Ciešanas ir atļautas, lai cilvēki tiktu laboti, mācīti, veidotu raksturu un kļūtu labāki (skat. arī Romiešiem 5:3-4, 8:17; 2. Tesalonīķiešiem 1:3-5; Jēkaba 1:2-4; 2. Pētera 1:5-8; Atklāsmes 21:7-8). Pārbaudījumi un problēmas palīdz veidot ticību, māca pazemību, māca mums mācību un var palīdzēt mums tuvoties Dievam.

Lai gan tagad tas var šķist nepārvarami, Dievs to saprot un dara tā, lai Viņa ļaudis varētu to panest (1. Korintiešiem 10:13). Jēzus būtībā mācīja to lietot vienu dienu vienlaikus (Mateja 6:34). Un tas, ko Viņš ir plānojis nākotnē, ir daudz tālāk par to, kādas fiziskas ciešanas būs šajā dzīvē (Romiešiem 8:18).

Jēzus un Dieva ļaudis ir cietuši:

¹Tāpēc, tā kā mūs apņēma tik liels liecinieku mākonis, atstājot aiz sevis visu grēka smagumu, kas mūs ieskauj, pacietīgi skrīsim mums priekšā stāvošajā skrējienā, ² skatoties uz Jēzu, mūsu ticības autors un pabeigtājs, kuram tika piedāvāts prieks, pacieta krustu {gr. stauros – miets}, nicinot kaunu un sēdēja pie Dieva troņa labās rokas. ³ Jo padomājiet par to, kurš pacieta tādu grēcinieku pretrunu pret sevi, lai jūs savās dvēselēs nepagurtu un nepagurtu. (Ebrejiem 12:1-3, Jubilejas Bībele)

Ciešanas beigsies:

¹² ... Lai gan es jūs esmu mocījis, es jūs vairs nesodīšu; ¹³ Pagaidām Es noraušu no jums viņa jūgu un pārraušu jūsu saites. (Nahums 1:12-13)

Lai gan tas tika dots kā pravietojums saistībā ar Ninivi, citi Raksti apstiprina, ka ciešanas beigsies (Atklāsmes 21:4) un sātana jūgs tiks salauzts (Jesajas 14:12-17; Atklāsmes 20:1-3).

Jānorāda, ka ciešanas ne vienmēr izriet no mūsu rīcības. Mēs, tāpat kā Jēzus, varam ciest nepareizi:

¹⁹ Jo tas ir slavējami, ja sirdsapziņas dēļ pret Dievu pacieš bēdas, nepareizas ciešanas. ²⁰ Kāds ir tas nopelns, ja jūs pacietīgi uztverat, kad esat sistis par savām kļūdām? Bet, ja jūs darāt labu un ciešat, ja jūs to uztverat pacietīgi, tas ir slavējams Dieva priekšā.

²¹ Jo tam jūs esat aicināti, jo arī Kristus cieta par mums, atstājot mums priekšzīmi, lai jūs sekotu Viņa pēdām.

²² “Kas nav grēkojis, Viņa mutē netika atrasta viltība” ;

²³ Kas, kad Viņš tika zaimots, viņš nelamāja pretī; kad Viņš cieta, Viņš nedraudēja, bet *uzticējās* Tam, kas tiesā taisnīgi; (1. Pētera 2:19-23)

Jēzus rādīja mums piemēru par ciešanām (1. Pētera 2:21-24). Tāpat kā pravieši (Jēkaba 5:10-11).

Mums ir jāatdara Jēzus (1. Pētera 2:21-24), kā arī pravietis Pāvils (1. Korintiešiem 13:2), kā viņš atdarināja Jēzu (1. Korintiešiem 11:1).

Bērni

Kā ir ar bērniem, kuri cieš?

Bībele stāsta par bērniem, kuri cieš. Vismaz viens cilvēks piedzima akls, lai „viņā atklātos Dieva darbi” (Jāņa 9:3). Bet otrs iemesls ir tas, lai viņi arī veidotu raksturu.

Dievam ir plāns ar mums, pat pirms mēs esam piedzimuši:

¹⁶ Tavas acis redzēja manu mantu, vēl neveidotu. Un Tavā grāmatā tie visi bija ierakstīti, dienas , kas man radītas, kad vēl nebija neviena no tām. (Psalms 139:16)

Kā ir ar bērniem, kuri mirst, tiek abortēti vai nogalināti agrīnā vecumā?

Lai gan tās ir cilvēku traģēdijas, Dievam ir plāns ar tām — Viņš tās nav aizmirsis (sal. Jesajas 49:15). Viņi, tāpat kā citi neaicinātie un neizvēlētie šajā laikmetā, būs daļa no otrās augšāmcelšanās (Atklāsmes 20:5, 11). Un Bībele saka, ka viņi atkal dzīvos, bet toreiz 100 gadus saskaņā ar Jesajas 65:20.

Virzība uz pilnību

Vecajā Derībā Mozus rakstīja, ka Dieva ”darbs ir pilnīgs” (5. Mozus 32:4). Jaunajā Derībā apustulis Jēkabs rakstīja:

² Mani brāļi, ņemiet vērā to, ka jūs krītat dažādos pārbaudījumos, ³ zinot, ka jūsu ticības pārbaude rada pacietību. ⁴ Bet lai pacietībai ir pilnīgs darbs, lai jūs būtu pilnīgs un pilnīgs, un jums nekā netrūktu. ⁵ Ja kādam no jums trūkst gudrības, tas lai lūdz no Dieva, kas visiem dod devīgi un bez pārmetumiem, un tas viņam tiks dots. (Jēkaba 1:2-5)

Šķiet, ka ciešanas ir daļa no virzības uz pilnību. Tas NENOZĪMĒ, ka mums ir tīši jāmokās, kā to dara daži, bet gan pacietīgi jāiztur pārbaudījumi un ciešanas, ar kurām saskaramies.

Un jā, to ir vieglāk uzrakstīt nekā piedzīvot — un Dievs to zina (sal. Ebrejiem 12:11):

⁸ Tas Kungs pilnveidos *to, kas attiecas uz mani*; (Psalms 138:8)

Dievs strādā, lai TEVI pilnveidotu!

Apsveriet, ka Bībele māca, ka Jēzus paklausību mācījās no ciešanām:

⁸ Lai gan Viņš bija Dēls, Viņš mācījās paklausību no tā, ko cieta. ⁹ Un, būdams pilnīgs, Viņš kļuva par mūžīgās pestīšanas autoru visiem, kas Viņam paklausa (Ebrejiem 5:8-9).

To vajadzētu iemācīties arī viņa sekotājiem.

Jēzus mācīja:

⁴⁸ Tāpēc jūs būsiet pilnīgi, tāpat kā jūsu Tēvs debesīs ir pilnīgs. (Mateja 5:48)

Vai tas nozīmē, ka kristieši tagad ir perfekti?

Nē.

Apustulis Jānis skaidri mācīja, ka patiesie kristieši joprojām grēko un viņiem ir nepieciešama piedošana (1. Jāņa 1:8-10).

Tātad, vai tas nozīmē, ka kristiešiem vajadzētu secināt, jo tas nav iespējams, ka ir pareizi nemēģināt?

Nē.

Kristiešiem ar Dieva palīdzību (Romiešiem 12:21; Filipiešiem 4:13; 1. Jāņa 4:4) ir jāpārvar šīs dzīves pārbaudījumi un pārbaudījumi, kas palīdz tuvināt mūs pilnībai (Jēkaba 1:2-4).

Apustulis Pāvils, ciešot no ciešanām, pastāstīja kaut ko, ko Jēzus viņam teica:

⁹Un Viņš man sacīja: "Tev pietiek ar Manu žēlastību, jo Mans spēks nespēkā kļūst pilnīgs." (2. korintiešiem 12:9)

Mēs tagad tiekam pilnveidoti caur to, ko piedzīvojam.

Kad kristieši tiks augšāmcelti kā Dieva bērni, viņi tiks pilnībā pilnveidoti (sal. Efeziešiem 4:13; Ebrejiem 11:40).

5. Kāpēc Dievs TEVI radīja?

Kāds ir jūsu mērķis?

TU neesi tāds pats kā jebkurš cits. Bībele māca, ka “visiem locekļiem nav vienādas funkcijas ... atsevišķi... Dievs locekļus, katru no tiem, ir ielicis miesā, kā Viņam tīk” (Romiešiem 12:4-5, 1. Korintiešiem 12:18). .

Tātad, jūs esat atšķirīgs. Jūsu liktenis ir unikāls un svarīgs. Tavai dzīvei ir jēga.

Kāda ir tavas dzīves bībeliskā jēga?

Kas tu esi?

TU esi tas, kurš spēj sniegt mīlestību unikālā veidā.

Un tas ir kaut kas tāds, ko jūs varēsiet darīt mūžīgi.

Pagājušā gadsimta vidū Dieva baznīca (septītā diena) publicēja:

Kristietis dzīvo ne tikai šodienai; viņš paredz labāku rītdienu. (Kam tic Dieva baznīca. Bībeles aizstāvis un nākošās valstības vēstnesis. 1949. gada 3. oktobris, 7. lpp.)

Taču kristietis ne tikai paredz labāku rītdienu. Patiess kristietis veido raksturu tagad, izmantojot dzīves pārbaudījumus, iespējas un pārbaudījumus (sal. ar Romiešiem 5:1-4), kas palīdzēs kristietim personīgi dot savu ieguldījumu “labākai rītdienai”.

Galū galā Dievam ir īpaši plāni attiecībā uz JUMS personīgi.

Dievs lika jums dot mīlestību jūsu individuālajā veidā (sal. 1. Korintiešiem 12:20-13:10).

Bet kā?

Būtībā, tagad dzīvojot ticībā un paklausībā Dievam šajā dzīvē.

Būdami paklausīgi, izdarot Bībeles izvēles, ticot, praktizējot mīlestību un izturot līdz galam, kristieši ne tikai veidos raksturu, bet arī uzlabos mūžību sev un citiem.

Kas attiecas uz ticību, tā kā Dieva esamība ir fakts (sal. Romiešiem 1:20; skatiet arī bezmaksas grāmatu, kas pieejama vietnē ccog.org, *Vai Dieva esamība ir loģiska?*), nav vajadzīga ticība, lai ticētu, ka pastāv Dievs. Pat dēmoni tic un dreb (Jēkaba 2:19). Tomēr ir vajadzīga ticība, lai uzticētos Dievam, ticētu un paklausītu Dievam. Tā ir daļa no “ticības noslēpuma” (sal. 1. Timotejam 3:9; vairāk par ticību var atrast bezmaksas bukletā, kas pieejams tiešsaistē vietnē ccog.org, *Faith for They God has Called and Chosen*).

Dievs dāvā Savu Svēto Garu tiem, kas Viņam “ klausā” (Apustuļu darbi 5:32). Tas, Dieva Gars, padara cilvēku par īstu kristieti (Romiešiem 8:9-11).

Arī paši kristieši vēlāk tiks mainīti un pilnveidoti pirmajā augšāmcelšanās reizē (1. Korintiešiem 15:50-54; Atklāsmes 20:5-6), lai palīdzētu dot mīlestību un padarītu mūžību labāku. Šī augšāmcelšanās sakrīt ar septīto un pēdējo trompeti (1. Korintiešiem 15:52), kas ir laiks, kad daļa no Dieva noslēpuma tiks pabeigta (Atklāsmes 10:7).

Apustulis Pāvils pašas izmaiņas minēja kā „noslēpumu” (1. Korintiešiem 15:51).

Tiem, kuri pašlaik nav kristieši, būs šī iespēja mainīties pēc tam, kad viņi vēlāk tiks augšāmcelti (skatiet arī bezmaksas grāmatu tiešsaistē vietnē ccog.org, *Universālais pestīšanas piedāvājums, Apokatastasis: Vai Dievs var izglābt pazudušos nākamajā laikmetā? Simtiem Raksti atklāj Dieva pestīšanas plānu*).

Dari labu

Dievs ir labs (Marka 10:18; Psalmi 143:10) un dara to, kas ir pareizi (sal. 1. Mozus 18:25).

Dievs arī vēlas, lai mēs darītu labu tā, kā tas viņam patīk (Psalmi 34:14; Ebrejiem 13:16).

¹⁹ Tu esi liels padomā un varens darbos, jo tavas acis ir atvērtas visiem cilvēku ceļiem, lai katram dotu pēc viņa ceļiem un pēc viņa darbu augļiem. (Jeremijas 32:19)

⁹ Un nepagursim, darot labu, jo savā laikā mēs pļausim, ja nepazaudēsim sirdi. ¹⁰ Tāpēc, cik vien mums ir iespēja, **darīsim labu visiem** , īpaši tiem, kas pieder pie ticības. (Galatiešiem 6:9-10)

⁵ ... Dievs, ⁶ kurš “atdod katram pēc viņa darbiem”: ⁷ mūžīgo dzīvību tiem, kas, pacietīgi darot labu, meklē slavu, godu un nemirstību; (Romiešiem 2:5-7)

Dievs grib tev labu, un, ja tu patiesi mīli un “klausīsi Viņu” (Apustuļu darbi 5:32; Ebrejiem 5:9), tā viss izvērtīsies (Romiešiem 8:28).

Ņemiet vērā sekojošo:

²⁴ Cilvēkam nekas *nav* labāks par to , ka viņš ēd un dzer, un *viņa* dvēsele bauda savu darbu. Arī tas, es redzēju, bija no Dieva rokas. (Salamans Mācītājs 2:24)

¹² Es zinu, ka viņiem nekas *nav* labāks kā priecāties un darīt labu savā dzīvē, ¹³ un arī to, ka katrs cilvēks ēd un dzer un bauda labumu no visa sava darba — tā *ir* Dieva dāvana. ¹⁴ Es zinu, ka visu, ko Dievs dara, tas būs mūžīgi. (Salamans Mācītājs 3:12-14)

Iepriekš teiktais ir taisnība, galvenokārt tāpēc, ka produktīva darba mērķis ir uzlabot lietas. Un cilvēkiem vajadzētu izbaudīt būt produktīviem.

Turklāt Dieva plānā ir ņemts vērā tas, kas ar jums ir noticis. Ievērojiet ar to saistītās Vecās Derības mācības:

¹¹ Tā Kunga padoms pastāv mūžīgi, Viņa sirds plāni uz visām paaudzēm. ¹² Svētīga tauta, kuras Dievs ir *Tas Kungs* , tauta, ko Viņš ir izredzējis par savu mantojumu. ¹³ Tas KUNGS skatās no debesīm; Viņš redz visus cilvēku dēlus. ¹⁴ No savas mājvietas **Viņš raugās uz visiem zemes**

iedzīvotājiem; ¹⁵ Viņš veido viņu sirdis atsevišķi; Viņš uzskata visus viņu darbus . (Psalms 33:11-15)

¹ Jo to visu es domāju savā sirdī, lai varētu visu pasludināt: taisnie un gudrie un viņu darbi *ir* Dieva rokā. (Salamans Mācītājs 9:1a)

⁹ Cilvēka sirds plāno viņa ceļu, bet KUNGS vada viņa soļus. (Salamana Pamācības 16:9)

²⁴ Cilvēka soļi ir no Tā KUNGA ; Kā tad cilvēks var saprast savu ceļu? (Salamana Pamācības 20:24)

⁷³ Tavas rokas mani ir radījušas un veidojušas; (Psalms 119:73)

¹⁷ ... “Dievs tiesās taisnos un ļaunos, jo *katram* mērķim un katram darbam ir savs laiks. (Salamans Mācītājs 3:17)

Tagad ievērojiet Jaunās Derības vietas:

¹¹ Bet visās šajās lietās darbojas viens un tas pats Gars, sadalot katram atsevišķi, kā pats *Dievs* vēlas. ... ²⁷ Tagad jūs esat *Kristus* miesa, un *jūs visi esat* atsevišķi locekļi. (1. Korintiešiem 12:11, 27, AFV)

⁷ Neļaujiet sevi maldināt, Dievs netiek apsmiets; jo ko cilvēks sēs, to viņš arī pļaus. ⁸ Jo, kas sēj savai miesai, tas no miesas pļaus samaitāšanu, bet, kas sēj Garā, tas no Gara pļaus mūžīgo dzīvību. (Galatiešiem 6:7-8)

¹⁰ Jo Dievs *nav* netaisns, ja aizmirst jūsu darbu un mīlestības darbu, ko jūs esat parādījuši Viņa vārdam... (Ebrejiem 6:10)

Dievam ir plāns VISIEM! Tas attiecas arī uz JUMS INDIVIDUĀLI neatkarīgi no tā, vai esat aicināts šajā vecumā vai nē. Un Viņš ņem vērā VISUS JŪSU DARBU.

Viss, kam jūs esat pārdzīvojuši, viss, ko jūs esat cietis, viss, ko jūs paveicāt, utt., sagatavo TEVI, lai padarītu mūžību labāku (ja vien jūs galu galā neatteikties atbalstīt Dieva Valstību). Viss, kas jums ir bijis, ir sagatavojis jūs aicinājumam un darbam, ko Dievs jums ir devis! TU spēsi dot unikālā veidā un palīdzēt padarīt mūžību labāku!

Bībelē ir minēts, ka tāpat kā ķermenim ir daļas, piemēram, rokas un acis, un daļas, kas paredzētas smaržai, dzirdei un citām lietām (1. Korintiešiem 12:12-26), mums visiem ir sava unikālā daļa Dieva mūžīgajā plānā. Jā, jūsu loma varētu būt diezgan atšķirīga no citiem miljardiem cilvēku — nedomājiet, ka Dievam nav īsta plāna priekš JUMS.

Turklāt jūs esat atbildīgs par to, ko darāt (Romiešiem 14:12). Dievs spriedīs, pamatojoties uz to, ko jūs darāt (Salamans Mācītājs 12:14; Atklāsmes 20:12), kā arī to, ko jūs neizdarīsiet (Mateja 25:24-30). Jo vairāk jūs darīsiet to, kas jums jādara, jo vairāk jūs padarīsiet mūžību labāku sev un citiem. Jo vairāk jūs nedarīsiet to, ko nevajadzētu darīt, jūs padarīsiet mūžību labāku sev un citiem. Dievs ir taisns tiesnesis (2. Timotejam 4:8).

Bībele māca, ka mēs saņemsim atalgojumu atbilstoši mūsu darbiem (Mateja 16: 2-7; Romiešiem 2:6; Salamana Pamācības 24:12; Jeremija 17:10; Atklāsmes 22:12)! Un tāpēc mēs varēsim palīdzēt vairāk cilvēkiem (sal. Lūkas 19:15-19). Bībele saka, ka pēc nāves mūsu darbi seko mums (sal. Atklāsmes 14:13), kas būtībā nozīmē, ka tas, ko mēs mācījāmies un attīstījām fiziskajā laikā, veidos to, kā mēs varēsim dot un strādāt visu mūžību.

Visam, ko Dievs ir darījis, Viņam ir bijis iemesls (Ecēhiēla 14:23). Ieskaitot mūsu dzīves ilgumu, kas mums parasti ir noslēpums (sal. Salamans Mācītājs 9:12).

„Tici Dievam” (Marka 11:22), jo Viņam ir fantastiski iemesli visam, ko Viņš dara, pat ja mums tas ne vienmēr tā šķiet (sal. Ebrejiem 12:11; Romiešiem 8:28).

Daudzi ir kļūdaini sprieduši par Dievu, pamatojoties uz saviem secinājumiem, tomēr Bībele arī māca:

⁵ Tāpēc **netiesājiet neko pirms laika**, līdz nāk Tas Kungs, kas gan atklās tumsības apslēptās lietas, gan atklās siržu nodomus. Tad katram nāks slava no Dieva. (1. korintiešiem 4:5)

Dažas lietas ir paslēptas. Mēs arī nezinām visu par nevienu cilvēku.

Visi cilvēki nav vienādi. Dievam katram no mums ir individuāls plāns (1. Korintiešiem 12:4-12).

Dievs strādā ar visiem, lai katram no mums būtu sava daļa mūžībā! Kā māca Svētie Raksti:

¹⁷ Taisnības darbs būs miers, un taisnības rezultāts, klusums un pārliecība uz visiem laikiem. (Jesajas 32:17)

¹¹ Tu man parādīsi dzīves ceļu; Tavā klātbūtnē ir prieka pilnība; Pie Tavas labās rokas ir prieki mūžīgi. (Psalms 16:11)

Miers un prieki mūžīgi. Labāka mūžība!

Kas ir tas, kas JUMS JĀDARA?

¹¹ Nāciet, bērni, klausieties mani; Es tev iemācišu būties Tā Kunga priekšā. ¹² Kas ir tas cilvēks, kas vēlas dzīvību un mīl daudzas dienas, lai redzētu labu? ¹³ Sargi savu mēli no ļauna un savas lūpas, lai nerunātu viltus. ¹⁴ Izvairieties no ļauna un dariet labu; Meklējiet mieru un tiecieties pēc tā. (Psalms 34:11-14)

³ Paļaujies uz To Kungu un dari labu; Dzīvojiet zemē un barojieties ar Viņa uzticību. ⁴ Pricājieties arī par to Kungu, un Viņš sniegs jums to, ko jūsu sirds vēlas. (Psalms 37:3-4)

DARI LABU! UZTICĒTIES DIEVAM.

Ko tas viss nozīmē?

Tas nozīmē, ka Dievs radīja to, ko Viņš darīja, lai Viņa radība varētu darīt labu.

Vai konkrētāk, Dievs radīja visu, ko Viņš darīja, lai mūžība būtu labāka!

Vai tas nav lieliski?

³ ... Lieli un brīnišķīgi ir Tavi darbi, Kungs, visvarenais Dievs! (Atklāsmes 15:3)

¹⁹ Ak, cik liela ir Tava labestība, ko Tu esi nolīcis tiem, kas Tevi bīstas, ko Tu esi sagatavojis tiem, kas uz Tevi paļaujas cilvēku bērnu priekšā! (Psalms 31:19)

Dieva labestība ir liela, pateicoties tam, ko Viņš mums ir sagatavojis.

Vēstulē Ebrejiem 11:4-12, sākot ar Ābeli, mēs uzzinām par dažādiem Dieva aicinājumiem Vecajā Derībā. Un, atsaucoties uz tiem, ievērojiet, ko māca nākamie panti:

¹³ Tie visi nomira ticībā, nesaņēmuši apsolījumus, bet, tos redzējuši no tālienes, bija par tiem pārliecināti, apskāva tos un atzina, ka viņi ir svešinieki un svētceļnieki uz zemes. ¹⁴ Jo tie, kas tā runā, skaidri paziņo, ka meklē dzimteni. ¹⁵ Un patiesi, ja viņi būtu atcerējušies valsti, no kuras viņi bija izbraukuši, viņiem būtu bijusi iespēja atgriezties. ¹⁶ Bet tagad **viņi vēlas labāku, tas ir, debesu zemi**. Tāpēc Dievs nekaunas saukties par viņu Dievu, **jo Viņš tiem ir sagatavojis pilsētu**. (Ebrejiem 11:13-16)

Tātad vismaz kopš Ābela laikiem cilvēkiem ir bijusi ticība, ka Dievam ir plāns kaut kam labākam un ka Dievs ir to Dievs, kuri to patiesi saprata. "Pilsēta" ir Jaunā Jeruzaleme, kas nokāps uz zemi no debesīm (Atklāsmes 21:2).

Plāns ir, lai lietas kļūtu labākas.

Apsveriet sekojošo no Jaunās Derības:

¹⁷ Tāpēc tam, kas prot darīt labu, bet nedara, *tas* ir grēks. (Jēkaba 4:17)

Vai tas nenozīmē, ka kristiešiem ir jādara labs?

Darot labu, tas nozīmē lietas uzlabot.

Agrīnās baznīcas rakstnieki par labu darīšanu un dievišķošanu

Agrīnās baznīcas rakstniekiem bija zināma izpratne un viņi sniedza norādes par Dieva plāna noslēpuma mērķi.

Otrajā gadsimtā (p.m.ē.) Polikarps no Smirnas, kuru ordinēja viens vai vairāki sākotnējie apustuļi, rakstīja:

Būsim dedzīgi, tiecoties pēc labā (Polikarpa vēstule filipiešiem, 6. nodaļa)

Viņš {Jēzus} māca ... mūžīgās atlīdzības auglim. (Polikarps, Fragmenti no Kapuas Viktora, 4. sadaļa)

Līdzīgi Melito no Sardis, kurš vēlāk bija Polikarpa pēctecis, rakstīja:

Viņš tev ir devis ar brīvību apveltītu prātu; Viņš ir nolīcis tavā priekšā lielu skaitu priekšmetu, lai tu no savas puses varētu atšķirt katras lietas būtību un izvēlēties sev to, kas ir labs; (Melito. Discourse Who Was in Presence of Antoninus Caesar. In Ante-Nicene Fathers by Roberts and Donaldson, Volume 8, 1885. Hendrickson Publishers, Peabody (MA), iespiešana, 1999, 755. lpp.)

Mācīšanās darīt labu veido raksturu. Kad mēs izvēlamies darīt to, kas ir labs, mēs palīdzam lietas uzlabot.

Melito saprata, ka Dievs cilvēkiem ir devis izvēles brīvību un mums ir jāizvēlas, kas ir labs. Neskatoties uz to, ka Ādams un Ieva izvēlējās pārkāpt, kas būtībā radīja verdzību (sal. Romiešiem 6:16-17), Melito paskaidroja:

Bet cilvēks, kurš pēc dabas spēj uzņemt labo un ļauno, kā zemes augsne spēj uzņemt sēklas no abām pusēm, uzņēma naidīgo un mantkārigo padomdevēju un, pieskaroties šim kokam, pārkāpa pavēli un nepaklausīja Dievam. (Melito. Melito Homilija par Pasā, 48. rinda)

Melito arī saprata, ka Jēzus bija daļa no plāna, lai atbrīvotu mūs no grēka verdzības:

Lieldienu noslēpums ir jauns un vecs, mūžīgs un laicīgs, iznīcīgs un neiznīcīgs, mirstīgs un nemirstīgs... Patiesība ir tā, ka Kunga noslēpums ir gan vecs, gan jauns... Jo tas bija caur pravietojuma balsi, tika pasludināts Kunga noslēpums. ...Tas ir tas, kurš mūs izveda no verdzības brīvībā, no tumsas gaismā, no nāves dzīvībā, no tirānijas mūžīgā valstībā un padarīja mūs par jaunu priesterību un īpašu tautu uz visiem laikiem. (Melito. Melito Homilija par Pasā, 2., 58., 61., 68. rinda)

Jā, valstība ir mūžīga, uz mūžību. Un tieši caur pravietojuma noslēpumu — pravietojumiem, kurus Jēzus laika reliģiskie vadītāji nesaprata tik labi, kā tiem vajadzēja būt — Jēzus tika pasludināts pirms Viņa atnākšanas (simtiem šo pravietojumu skatiet bezmaksas grāmatā tiešsaistē www.ccog.org ar nosaukumu: *Pierādījums, ka Jēzus ir Mesija*). Vēl viens noslēpums, kas saistīts ar Pasā svētkiem, ir tas, ka Jēzus lauza maizi un katram no mācekļiem iedeva unikālu gabalu (sal. Lūkas 24:30), kas mūsdienās palīdz tiem, kas pareizi svin kristiešu Pasā svētkus (ko dažreiz sauc par Euharistiju). parādīt, ka Dievam katram no mums ir kaut kas unikāls un mēs visi esam īpaši cilvēki.

Irenejs no Lionas apgalvoja, ka viņu mācījis Polikarps no Smirnas. Irenejs rakstīja, ka kristiešiem ir “cerība uz augšāmcelšanos mūžībā” (Irenejs. Against Heresies, IV grāmata, 18. nodaļa, 5. punkts). Un jā, augšāmcelušies kristieši dzīvos visu mūžību.

Psalmi māca:

²⁰ Tu, kas man esi parādījis lielas un smagas bēdas, atdzīvināsi mani un izcelsi no zemes dziļēm. ²¹ Tu vairosi manu varenību un iepriecināsi mani no visām pusēm. (Psalmi 71:20-21)

Pēc augšāmcelšanās (ko dēvē arī par atdzimšanu) Dievs palielinās savu kalpu diženumu.

Cik daudz?

Jēzus citēja 82:6. psalma daļu "jūs esat dievi" (Jāņa 10:34), kas ir mācība, kas saistīta ar galīgo dievišķošanu tiem, kas vēlas dzīvot Dieva veidā.

Irenejs arī mācīja, ka:

... nav neviena cita, ko Svētie Raksti sauc par Dievu, izņemot visu Tēvu un Dēlu, **un tos, kam ir adoptēts** (Irenejs. Adversus haereses, IV grāmata, priekšvārds, 4. pants)

Es teicu: jūs visi esat Visaugstākā dēli un dievi; bet jūs mirsit kā cilvēki." Viņš neapšaubāmi saka šos vārdus tiem, kuri nav saņēmuši adopcijas dāvanu, bet nicina Dieva Vārda tīrās paaudzes iemiesojumu, izkrāpj cilvēka dabu, lai kļūtu par Dievu, un izrādās nepateicīgi Dieva Vārdam, kļūva par miesu viņiem. Jo šī iemesla dēļ Dieva Vārds tika padarīts par cilvēku, un Tas, kas bija Dieva Dēls, kļuva par Cilvēka Dēlu, lai cilvēks, uzņemts Vārdā un pieņemts adopcijā, kļūtu par Dieva dēlu. Jo ne ar kādiem citiem līdzekļiem mēs nevarētu sasniegt neiznīcību un nemirstību, ja vien mēs nebūtu bijuši vienoti ar neiznīcību un nemirstību. Irenejs. Adversus haereses, III grāmata, 19. nodaļa, 1. pants).

Apustulis Jānis rakstīja:

² Mīļie, tagad mēs esam Dieva bērni, un tas, kas mēs būsim, vēl nav atklāts. mēs zinām, ka, ja tas atklāsies, mēs būsim viņam līdzīgi, jo mēs viņu redzēsīm tādu, kāds viņš ir. (1. Jāņa 3:2, Darbija Bībeles tulkojums)

Tā kā Jēzus vēl nav atgriezies, kristieši vēl nav mainījušies, lai būtu līdzīgi Viņam, taču būt šādām izmaiņām ir daļa no plāna (sal. 1. Korintiešiem 15:50-53). Joprojām ir zināms noslēpums par to, kā mēs izskatīsimies (1. Korintiešiem 13:12), bet Dieva plāns ietver dievišķošanu (Romiešiem 8:29; Apustuļu darbi 17:29; Mateja 5:48; Efeziešiem 3:14-19; Maleahija 2. grāmata). :15).

Otrā gadsimta sākumā Ignācijs no Antiohijas rakstīja:

Jo es nevēlos pret jums rīkoties kā cilvēkiem, bet kā Dievam, tāpat kā jūs Viņam. Jo arī man nekad nebūs tādas [citas] iespējas sasniegt Dievu... tiesības uz labāka darba godu ... Ir labi atgriezties no pasaules pie Dieva, lai es atkal pieceltos pie Viņa. ... Ļaujiet man kļūt par barību savvaļas zvēriem, ar kuru palīdzību man tiks dots sasniegt Dievu... Es vēlos Dieva dzērienu, proti, Viņa asinis, kas ir neiznīcīga mīlestība un mūžīgā dzīvība. (Ignācija. Vēstule romiešiem, 2., 4. nodaļa).

Viņš ir Tēva durvis, pa kurām ieiet Ābrahāmā un Īzākā, un Jēkabā, un praviešos, un apustuļos, un Baznīcā. To visu mērķis ir sasniegt Dieva vienotību (Ignācija. Vēstule romiešiem, 9. nodaļa).

Tātad Ignācijs mācīja, ka Dieva tautas mērķis ir dievišķot un darīt labāku, mūžīgu darbu.

Vēlāk, otrajā gadsimtā, Teofilis no Antiohijas rakstīja:

Tiem, kas, pacietīgi darot labus darbus, meklē nemirstību, Viņš dos mūžīgu dzīvību, prieku, mieru, atpūtu un labuma pārpilnību, ko ne acs nav redzējusi, ne auss dzirdējusi, un kas nav iegājusi cilvēka sirdī. lai ieņemtu. (Teofilis. Autolīkam, I grāmata, 14. nodaļa)

Tāpēc arī tad, kad cilvēks tika izveidots šajā pasaulē, tas ir mistiski rakstīts 1. Mozus grāmatā, it kā viņš divreiz būtu bijis paradīzē; tā ka viens piepildījās, kad viņu tur ievietoja, un otrs piepildīsies pēc augšāmcelšanās un tiesas. Jo tāpat kā traukam, kad tas tiek veidots, ir kāds trūkums, tas tiek pārveidots vai izgatavots no jauna, lai tas kļūtu jauns un vesels; tāpat tas notiek ar cilvēku ar nāvi. Jo tā vai citādi viņš ir salauzts, lai augšāmcelšanās laikā celtos vesels; Es domāju nevainojamu, taisnīgu un nemirstīgu. ...

Jo, ja Viņš jau no paša sākuma viņu būtu darījis nemirstīgu, Viņš būtu viņu darījis par Dievu ... lai, ja viņš sliecas uz nemirstību, ievērojot Dieva bausli, **viņš saņemtu no Viņa kā atlīdzību nemirstību un kļūtu Dievs** ... Jo Dievs mums ir devis likumu un svētos baušļus; un ikviens, kas tos glabā, var tikt izglābts un, iegūstot augšāmcelšanos, var mantot neiznīcību (Teofilis no Antiohijas. Autolīkam, 2. grāmata, 26., 27. nodaļa, 105. lpp.).

kas rīkojas taisnīgi, tas izbēgs no mūžīgajiem sodiem un tiks uzskatīts par cienīgu mūžīgai dzīvībai no Dieva. (Teofilis. Autolīkam, II grāmata, 34. nodaļa)

Bet tie, kas pielūdzu mūžīgo Dievu, tie iemantos mūžīgo dzīvību, (Teofilis. Autolīkam, II grāmata, 36. nodaļa)

Un mēs esam iemācījušies svēto likumu; bet mums ir likuma devējs, kas patiesi ir Dievs, kas māca mums rīkoties taisnīgi, būt dievbijīgiem un darīt labu. (Teofilis. Autolīkam, III grāmata, 9. nodaļa)

Tātad Teofilis mācīja dievišķību un laba darīšanu tiem, kas bija īsti kristieši.

Trešajā gadsimtā Romas katoļu svētais un Romas bīskaps Hipolīts rakstīja:

Nemirstības Tēvs sūtīja pasaulē nemirstīgo Dēlu un Vārdu, kas nāca pie cilvēka, lai to nomazgātu ar ūdeni un Garu; un Viņš, atdzimdam mūs dvēseles un miesas neiznīcībai, iedvesa mūsos dzīvības elpu (garu) un dāvāja mums neiznīcīgu burvību. Tātad, ja cilvēks ir kļuvis nemirstīgs, viņš arī būs Dievs. Un, ja pēc slāņa atdzimšanas viņš tiek padarīts par Dievu ar ūdens un Svētā Gara palīdzību, viņš tiek atzīts arī par Kristus līdzmantinieku pēc augšāmcelšanās no mirušajiem (Hipolīts. Diskurss par svēto teofāniju, 8. nodaļa).

Jo, pilnveidojoties tikumā un sasniedzot labākas lietas, "stiepjoties uz to, kas ir iepriekš", {Filipiešiem 3:13, KJV} saskaņā ar svētītā Pāvila vārdu, mēs vienmēr paceļamies uz augstāko skaistumu. Tomēr es domāju, protams, garīgo skaistumu, lai arī mums turpmāk varētu teikt: "Karalis ļoti vēlējās jūsu skaistumu." (Hipolīts. Fragmenti no Hipolita Rakstu komentāriem)

Tādējādi Hipolīts mācīja dievišķošanu un to, ka kristieši, attīstoties tikumā, sasniedz labākas lietas.

4. ^{gadsimtā} grieķu-romiešu svētais un Milānas bīskaps Ambrozijs mācīja:

Tad Jaunava kļuva ieņemta, un Vārds kļuva miesa, lai miesa kļūtu par Dievu (Ambrozijs no Milānas. Par jaunavību (I grāmata, 11. nodaļa).

4. ^{gadsimtā} grieķu-pareizticīgo svētais un bīskaps Jānis Hrizostoms rakstīja:

... cilvēks var kļūt par Dievu un Dieva bērnu. Jo mēs lasām: “Es teicu: jūs esat dievi, un jūs visi esat Visaugstākā bērni” (Jāņa Hrizostoma 32. homīlija par apustuļu darbiem).

Dievišķošana tika uzskatīta par cilvēku mērķi vismaz kopš Jēzus laikiem.

Rases noslēpums?

Cilvēkiem ir dažādas krāsas, formas un izskats.

Neviena rase nav pārāka par citām rasēm.

Daudzi cilvēki dzīvo valstīs, kur dominē viņu rase. Viņi apgūst dažādas nodarbības.

Daži cilvēki dzīvo valstīs, kur viņu rase ir ļoti diskriminēta. Viņi apgūst dažādas nodarbības.

Daži no tiem ir vairāku rasu sajaukums. Viņi apgūst dažādas nodarbības.

Daži cilvēki dzīvo valstīs, kas vairāk pieņem vairākas rases. Viņi apgūst dažādas nodarbības.

Un starp šiem scenārijiem ir atšķirības, kuru rezultātā daļēji tiek apgūtas dažādas mācības.

Mēs visi cēlāmies no Ādama un Ievas (1. Mozus 3:20), bet vēlāk no Noasa dēla un viņu sievu pēcnācējiem.

Lai gan pirms Ādama un Ievas bija dažāda veida hominīdi, visi mūsdienu cilvēki cēlušies no Ādama un Ievas — tātad, jā, mēs visi esam daļa no cilvēku rases, no Ādama un Ievas ģimenes.

Jaunajā Derībā ir minēts “noslēpums starp pagāniem” (Kolosiešiem 1:27).

Pirmā vieta, kur sastopamies ar terminu pagāni, ir 1. Mozus grāmatas 10. nodaļā, kas parāda, ka pēc plūdiem Noasa bērniem bija bērni un viņi pārcēlās uz dažādām vietām un bija dažādu rasu un daudzu etnisko grupu priekšteči.

No pestīšanas perspektīvas nav nekādas atšķirības starp jūdu vai pagāniem, izraēliešiem vai ne-izraēliešiem (Kolosiešiem 3:9-11), “jo nav objektīvas attieksmes pret Dievu” (Romiešiem 2:11). “Tie nāks no austrumiem un rietumiem, no ziemeļiem un dienvidiem un sēdēs Dieva valstībā” (Lūkas 13:29).

Tā teikt, kāpēc šķirnes?

Tā rezultātā cilvēkiem ir atšķirīga pieredze.

Bet kā ir ar indivīdiem, nevis tikai cilvēku grupām?

Dieva plāns ņem vērā VISU jūsu individuālo pieredzi (Galatiešiem 6:7-8; Ebrejiem 6:10; Psalmi 33:11-15).

Bībelē ir minēts, ka tāpat kā ķermenim ir tādas daļas kā rokas un acis, un daļas, kas paredzētas smaržai, dzirdei un citām lietām, visam ķermenim ir sava nozīme:

¹⁴ Jo patiesībā miesa nav viens loceklis, bet daudzi.

¹⁵ Ja kāja saka: "Tāpēc, ka es neesmu roka, es neesmu no miesas", vai tad tā nav no miesas? ¹⁶ Un, ja auss saka: "Tāpēc, ka es neesmu acs, es neesmu no miesas", vai tad tā nav no miesas? ¹⁷ Ja visa miesa būtu acs, kur būtu dzirde? Ja visa būtu dzirde, kur būtu smirdēšana? ¹⁸ Bet tagad Dievs locekļus, katru no tiem, ir ielicis miesā, kā Viņam tīk. ¹⁹ Un, ja viņi visi būtu viens loceklis, kur tad būtu miesa?

²⁰ Bet tagad tiešām ir daudz locekļu, bet viena miesa. ²¹ Un acs nevar pateikt rokai: "Tu man neesi vajadzīgs." ne arī galvu līdz kājām: "Tu man neesi vajadzīgs." ²² Nē, drīzāk ir nepieciešami tie ķermeņa locekļi, kas šķiet vājāki. ²³ Un tiem miesas locekļiem, kurus mēs uzskatām par mazāk godājamiem, mēs piešķiram tiem lielāku godu; un mūsu neprezentējamajām daļām ir lielāka pieticība, ²⁴ bet mūsu reprezentatīvajām daļām nav vajadzības. Bet Dievs veidoja miesu, devis lielāku godu tai daļai, kurai tās trūkst, ²⁵ lai ķermenī nebūtu šķelšanās, bet lai locekļi vienādi rūpētos viens par otru. (1. Korintiešiem 12:14-26)

Ņemiet vērā, ka viens no atšķirību iemesliem ir tas, ka mēs varam vienādi rūpēties par otru — tas nozīmē, ka atšķirības ir paredzētas, lai palīdzētu mums sniegt mīlestību dažādos veidos.

Tagad daži var teikt, ka ir grūtāk dzīvot, ja esat noteiktas rases, auguma, vājāks utt.

Un dažos veidos tā ir taisnība.

Tomēr tā ir daļa no plāna:

²⁷ Bet pasaules neprātīgos Dievs ir izredzējis, lai apkaunotu gudros, un pasaules vājās lietas Dievs ir izredzējis, lai apkaunotu varenos. (1. korintiešiem 1:27)

Dievs radīja dažādu krāsu, formu utt. cilvēkus, lai tie būtu viena ķermeņa daļa (Romiešiem 12:4-5; 1. Korintiešiem 12:12-14).

Visiem būs iespēja izglābties.

Visi, kas pieņems šo piedāvājumu, varēs dāvēt mīlestību unikālā veidā, lai padarītu mūžību labāku sev un visiem pārējiem — dažādas rases, etniskās piederības un izskats šajā laikmetā veicinās to, ka nākamais mūžības laikmets būs labāks nekā citādi. ir.

Strādājiet, lai darītu labu

Salamans rakstīja, ka cilvēkiem ir jāņem vērā Dieva darbs (Salamans Mācītājs 7:13). Daudzi cilvēki nesaprot Dieva darbu vai neuzskata to pietiekami labi, bet viņiem vajadzētu (sal. Mateja 6:33). Tagad ir jāpaveic darbs, lai atbalstītu (Mateja 24:14, 28:19-20; Romiešiem 9:28; 2. Korintiešiem 9:6-8; Atklāsmes 3:7-10). Un tas ir labi darīt (sal. 2. Korintiešiem 9:6-14; Atklāsmes 3:7-13).

Vairāk nekā divus desmitus reižu (NKJV) Bībelē ir īpaši teikts: “dari labu”. Mēs darām labu, strādājot, lai palīdzētu citiem. Mēs darām labu, mīlot Dievu un savus tuvākos (Mateja 22:37-39) — citus cilvēkus.

Kristiešiem ir jāatbalsta Dieva darbs, lai sasniegtu citus (Mateja 24:14, 28:19-20; Romiešiem 10:15, 15:26-27).

Darba mērķis ir uzlabot lietas:

⁵ Uzcītīgo plāni noteikti ved uz pārpilnību (Salamana Pamācības 21:5a)

²³ No jebkura darba ir peļņa (Salamana Pamācības 14:23)

²³ Visā darbā ir priekšrocības (Salamana Pamācības 14:23, Janga burtiskais tulkojums)

Darbam jāsniedz ieguvums (priekšrocības) visiem.

Apustulis Pāvils rakstīja:

¹² Tāpēc, mani mīļotie, kā jūs vienmēr esat paklausījuši, ne kā tikai manā klātbūtnē, bet tagad daudz vairāk manā prombūtnē, ar bailēm un trīcēm veiciet savu pestīšanu; ¹³ Jo Dievs ir tas, kas jūsos iedarbina gan gribēšanu, gan darīšanu Viņa labā. (Filipiešiem 2:12-13)

Mums ir jāstrādā Dieva labā — tas ir, lai vairotu mīlestību un padarītu mūžību labāku.

Dievam katram no mums ir savs darbs:

¹⁵ Tu sauksi, un Es tev atbildēšu; Tu vēlēsies savu roku darbu. (Ījaba 14:15)

Arī TU esi Dieva roku darbs! Viņam ir plāns jums, un tas ietver darbu, kas palīdz padarīt mūžību labāku.

Rakstniece Marija Popova izdarīja šādu novērojumu:

Noslēpums par to, kas padara jūs un jūsu bērniņas sevi par vienu un to pašu cilvēku, neskatoties uz visu mūžu notikušajām izmaiņām, galu galā viens no interesantākajiem filozofijas jautājumiem. (Popova M. Greisa Peili par mākslu pieaugt vecākam. Smadzeņu izvēle, 2015. gada 3. septembris)

Lai gan daudziem tas ir noslēpums, Dievam tas nav noslēpums. Dievs strādā ar mums visiem, lai palīdzētu mums būt labākajiem, kādi vien varam būt. Kā arī palīdzēt citiem.

Apsveriet, ka iemesls lietu izgudrošanai parasti ir lietas uzlabošana.

Iemesls, kādēļ Dievs “izgudroja” cilvēkus, bija, lai padarītu mūžību labāku.

Pāvils un Barnaba teica:

¹⁸ Visi Viņa darbi ir Dievam zināmi no mūžības. (Apustuļu darbi 15:18)

Dievs radīja cilvēkus un novietoja tos uz šīs zemes kā daļu no sava labā darba plāna:

⁸ Jo žēlastībā jūs esat pestīti ticībā, un tas nav no jums. tā ir Dieva dāvana, ⁹ nevis darbu, lai kāds nelepjas. ¹⁰ Jo mēs esam Viņa darbs, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, ko Dievs jau iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu. (Efeziešiem 2:8-10)

Visi cilvēki?

Visi, kas pieņem Dieva plānu, padarīs mūžību labāku. Un tie būs visi, kas jebkad ir dzīvojuši, izņemot nelabojami ļaunos (lai iegūtu sīkāku informāciju par to, skatiet mūsu bezmaksas tiešsaistes grāmatu: *Universālais pestīšanas PIEDĀVĀJUMS, Apokatastasis: Vai Dievs var izglābt pazudušos nākamajā laikmetā? Simtiem svēto rakstu atklāj Dieva plānu pestīšana*).

Jēzus paziņoja, ka katram no mums ir sava vieta:

¹ "Neļaujiet jūsu sirdīm būt nomāktām. Tu tici Dievam; tici arī Man. ² Mana Tēva namā ir daudz istabu. Ja tā nebūtu, vai es tev būtu teicis, ka eju projām, lai sagatavotu tev vietu? ³ Un, ja es aiziešu un sagatavošu jums vietu, es atgriezīšos un uzņemšu jūs savā klātbūtnē, lai arī jūs būtu tur, kur esmu es. (Jāņa 14:1-3, BSB)

Vieta JUMS nozīmē, ka Jēzus sola vietu, kas jums būs vislabākā. Par savām spējām. Neuztraucieties par to, ka nevarat būt laimīgs un sniedzošs Dieva Valstības loceklis. Dievs ir uzticīgs, lai pabeigtu darbu, ko Viņš ir iesācis tevī (sal. Filipiešiem 1:6).

Dieva plāns cilvēkiem pastāvēs mūžīgi:

¹⁴ Es zinu, ka visu, ko Dievs dara, tas būs mūžīgi. (Salamans Mācītājs 3:14)

Bībele parāda, ka Jēzus pats nāca, lai lietas uzlabotu:

⁶ ... Viņš ir arī starpnieks labākai derībai, kas tika nodibināta uz labākiem solījumiem. (Ebrejiem 8:6)

Kristiešiem ir cerība uz labāku, un tam vajadzētu būt mierinošam:

¹⁹ ... ir labākas cerības ienešana, caur kuru mēs tuvojamies Dievam. (Ebrejiem 7:19)

¹³ Bet es nevēlos, lai jūs, brāļi, būtu neziņā par tiem, kas aizmiguši, lai jūs neskumstu kā citi, kam nav cerības. ¹⁴ Jo, ja mēs ticam, ka Jēzus nomira un augšāmcēlās, tad arī Dievs atvedīs sev līdzīgi tos, kas guļ Jēzū.

¹⁵ Tāpēc mēs jums sakām ar Tā Kunga vārdu, ka mēs, kas esam dzīvi un paliekam līdz Tā Kunga atnākšanai, nekādā gadījumā nebūsim priekšā tiem, kas aizmiguši. ¹⁶ Jo pats Kungs nolaidīsies no debesīm ar saucienu, ar erceņģeļa balsi un ar Dieva bazūni. Un Kristū mirušie augšāmcelsies pirmie. ¹⁷ Tad mēs, dzīvie un palikušie, kopā ar viņiem tiksīm aizrautīti padebešos pretī Tam Kungam gaisā. Un tā mēs vienmēr būsīm kopā ar To Kungu. ¹⁸ Tāpēc mieriniet cits citu ar šiem vārdiem. (1. Tesalonīkiešiem 4:13-18)

³⁴ ... zinot, ka jums ir labāks un paliekošāks īpašums. (Ebrejiem 10:34, Berean Literal Bible)

Dievs radīja visu, ko Viņš darīja, lai mūžība būtu labāka. Tā būs labāk uz visiem laikiem (sal. Jeremijas 32:38-41).

Padarīt lietas mums labāk patīk Dievam, kas arī ir labāk. Un jā, Dievs var būt apmierināts (sal. Ebrejiem 11:5, 13:16; 1. Pētera 2:19-20, NLT) — vai tas nav labāk arī Dievam?

Dievs radīja to, ko Viņš darīja, lai mūžība būtu labāka.

Tāpēc Viņš radīja Visumu un tāpēc Viņš radīja vīriešus un sievietes.

Dieva plāns ietver visus, kas ņems vērā Viņa aicinājumu šajā laikmetā (sk. arī: *Vai Dievs tevi aicina?*) un citus nākamajā laikmetā (skat. arī bezmaksas tiešsaistes grāmatu: *Universālais pestīšanas PIEDĀVĀJUMS. Apokatastasis: Vai Dievs var izglābt pazudušos gadsimtus? Simtiem Rakstu atklāj Dieva pestīšanas plānu*).

Kristiešiem ir jāsaprot, ka viņu personīgā daļa ir padarīt mūžību labāku.

Bet tas ir jādara Dieva veidā.

¹² Ir ceļš, kas cilvēkam šķiet pareizs, bet tā gals ir nāves ceļš. (Salamana Pamācības 14:12; 16:25)

Ir cilvēki, kuri domā, ka viņi daudzējādā ziņā padara pasauli labāku. Un, ja vien tas saskan ar Dieva ceļiem, cerams, ka tie ir.

Tomēr ir cilvēki, kuri domā, ka viņi padara pasauli labāku, protestējot par abortu tiesībām un dažādām Bībelē nosodāmajām netiklības formām.

Ir cilvēki, kuri domā, ka viņi padara pasauli labāku, popularizējot pagānisko praksi kā labu.

Diemžēl lielākā daļa cilvēku pārlicina sevi un uzticas citu uzskatiem, senākām tradīcijām, viņu vēlmēm un/vai sirdij par Bībeli. Tomēr Svētie Raksti brīdina:

⁹ "Sirds ir viltīga pār visu, un izmisīgi ļauna; Kurš to var zināt? ¹⁰ Es, Tas Kungs, pārbaudu sirdi, pārbaudu prātu, lai katram dotu pēc viņa ceļiem, pēc viņa darbu augļiem. (Jeremijas 17:9-10)

Vai jums ir sirds, kas vēlas darīt lietas Dieva veidā?

Tiešām? Vai tiešām?

Cerams, ka jūs to darāt.

Lai gan Dievs vēlas, lai cilvēki darītu labu, tie, kuriem ir viltīga sirds, to nedara:

²⁰ Kam ir viltīga sirds, tas neatrod labu, un kam ir sagrozīta mēle, tas krīt jaunā. (Salamana Pamācības 17:20)

Pat tad, ja lietas šķiet sarežģītas no fiziskā viedokļa, uzticieties Dievam:

⁹ Ak, bīstieties To Kungu, jūs Viņa svētie! Tie, kas Viņu bīstas, nevēlas. ¹⁰ Jaunajām lauvām trūkst un tās cieš badu; Bet tiem, kas meklē To Kungu, netrūks nekā laba. (Psalms 34:9-10)

³¹ Tāpēc neuztraucieties un nesakiet: ko mēs ēdīsim? vai "Ko mēs dzersim?" vai "Ko mēs valkāsīm?" ³² Jo pēc visām šīm lietām pagāni meklē. Jo jūsu debesu Tēvs zina, ka jums visas šīs lietas ir vajadzīgas. ³³ Bet vispirms meklējiet Dieva valstību un Viņa taisnību, tad tas viss jums tiks pievienots. ³⁴ Tāpēc neuztraucieties par rītdienu, jo rītdiena rūpēsies par savām lietām. Dienai pietiek ar savu bēdu. (Mateja 6:31-34)

Lai maksimāli palielinātu savu potenciālu sev un citiem, uzticieties Dievam un lai Viņš ir jūsu padomnieks lēmumu pieņemšanā:

⁵ Paļaujies uz To Kungu no visas sirds un nepaļaujies uz savu prātu; ⁶ Atzīsti Viņu visos savos ceļos, un Viņš vadīs tavus ceļus. ⁷ Neesiet gudrs savās acīs; Bīstieties To Kungu un izvairieties no ļauna. ⁸ Tas būs veselība tavai miesai un spēks taviem kauliem. (Salamana Pamācības 3:5-8)

Neesiet tik gudrs savās acīs, lai pilnībā nepaļautos uz Dievu.

Jums būs labāk uzticēties Dievam.

Strādājiet un atbalstiet Dieva darbu, lai sasniegtu citus.

6. Ir ilgtermiņa plāns

Tagad Dievs ir "augstais un cēls, kas mājā mūžībā, kura vārds ir svēts" (Jesaja 57:15).

Kristieši kā Dieva mantinieki tagad un burtiski Dieva bērni, kas tuvākajā nākotnē tiks pagodināti kopā ar Viņu (Romiešiem 8:16-17), galu galā darīs to pašu. Kristieši apdzīvos mūžību (lai gan, atšķirībā no Dieva, mums visiem būs sākums).

Dievam pašam prātā ir ilgtermiņa plāns:

²⁰ Jo radība tika pakļauta tukšumam, nevis labprātīgi, bet Tā dēļ, kas to pakļāvis cerībā; ²¹ Jo arī pati radība tiks atbrīvota no samaitātības verdzības Dieva bērnu godības brīvībai. ²² Jo mēs zinām, ka visa radība kopā vaimanā un mokās ar dzemdību sāpēm līdz šim. ²³ Ne tikai tas, bet arī mēs, kam ir Gara pirmie augļi, mēs paši vaimanām sevī, ar nepacietību gaidot adoptēšanu, savas miesas atpestīšanu. ²⁴ Jo mēs esam izglābti šajā cerībā, bet redzamā cerība nav cerība; jo kāpēc cilvēks joprojām cer uz to, ko viņš redz? ²⁵ Bet, ja ceram uz to, ko neredzam, mēs to gaidām ar neatlaidību. (Romiešiem 8:20-25)

Dievs zināja, ka Viņa radīšanā būs grūtības, bet Viņam ir plāns.

levērojiet trīs Jeremijas 29:11 tulkojumus:

¹¹ Jo es zinu, kādi plāni man ir ar tevi," saka Tas Kungs, "plāno jums labklājību un nekaitē, plāno jums dot cerību un nākotni. (Jeremija 29:11, NIV)

¹¹ Jo es zinu domas, ko es domāju par jums, saka Tas Kungs, miera, nevis bēdu domas, lai dotu jums galu un pacietību. (Jeremija 29:11, Douay-Rheims)

¹¹ Jo es zinu, kādi plāni man ir ar jums, saka Tas Kungs. "Tie ir plāni uz labu, nevis uz katastrofu, lai dotu jums nākotni un cerību. (Jeremijas 29:11, New Living Translation)

Daži citē Jeremijas 29:11 kā pierādījumu tam, ka Dievam viņiem ir plāns. Un, lai gan Dievam ir plāns visiem, daudzi mēdz neņemt vērā šo pantu kontekstā.

levērojiet, ko Bībele māca:

¹¹ Jo es zinu domas, ko es domāju par jums, saka Tas Kungs, miera, nevis ļaunuma domas, lai dotu jums nākotni un cerību. ¹² Tad jūs piesauksit Mani un ejiet un lūgsiet Mani, un Es jūs klausīšu. ¹³ Un jūs Mani meklēsiet un atradīsiet, kad meklēsiet Mani no visas sirds. ¹⁴ Tu mani atradīsi, saka Tas Kungs, un es tevi izvedīšu no tavas gūsta; Es jūs savāksu no visām tautām un no visām vietām, kur Es jūs esmu padzinis, saka Tas Kungs, un Es jūs vedīšu uz vietu, no kuras Es jūs aizvedīšu gūstā. (Jeremija 29:11-14)

levērojiet, ka plāns bija trimda. Būt ceļiniekam, būt svētceļniekam. Tāpēc mums, ticīgajiem, nevajadzētu brīnīties, ka mēs ne vienmēr iekļaujamies. Apsveriet arī apustuļa Pētera rakstīto:

⁹ Bet jūs esat izredzēta paaudze, ķēnišķīgā priesterība, svēta tauta, Viņa paša īpašā tauta, lai jūs varētu sludināt Tā slavas vārdus, kas jūs aicinājis no tumsas savā brīnišķīgajā gaismā; ¹⁰ kas kādreiz nebija tauta, bet tagad ir Dieva tauta, kas nebija dabūjuši žēlastību, bet tagad ir dabūjuši žēlastību.

¹¹ Mīļie, es lūdzu jūs kā svešiniekus un svētceļniekus, atturieties no miesīgām kārbām, kas karo pret dvēseli, ¹² lai jūsu uzvedība pagānu vidū būtu cienījama, lai, runājot pret jums kā pret ļaundariem, tie ar jūsu labajiem darbiem, ko viņi ievēro, pagodināt Dievu apmeklējuma dienā. (1. Pētera 2:9-12)

¹⁷ Jo ir pienācis laiks, kad jāsāk tiesa Dieva namā; un, ja tas vispirms sāksies ar mums, kāds beigsies tiem, kas nepaklausa Dieva evaņģēlijam? ¹⁸ Tagad—" Ja taisnais tik tikko tiek izglābts, kur parādīsies bezdievīgs un grēcinieks?" (1. Pētera 4:17-18)

²⁸ Un mēs zinām, ka tiem, kas mīl Dievu, tiem, kas ir aicināti pēc Viņa nodoma, viss nāk par labu. (Romiešiem 8:28)

Dažreiz mēs apmulstam, taču ņemam vērā Svēto Rakstu mācības:

²⁴ "Māci mani, es turēšu savu mēli; Lieciet man saprast, kur esmu kļūdījies. (Ījaba 6:24)

⁸ "Jo Manas domas nav jūsu domas, un jūsu ceļi nav Mani ceļi," saka Tas Kungs. ⁹ Jo kā debesis ir augstākas par zemi, tā Mani ceļi ir augstāki par jūsu ceļiem un Manas domas par jūsu domām. (Jesaja 55:8-9)

Tici un saproti, ka Dievam ir plāns un viņš nepieļauj kļūdas. Ticiet (skatiet arī mūsu bezmaksas tiešsaistes bukletu: *Ticība tiem, kurus Dievs ir aicinājis un izvēlējis*).

Šo grūtību dēļ jums būs labāk, ja uzticēsities Dievam (Ebrejiem 12:5–11; Salamana pamācības 3:5–8). Un, ja jūs esat aicināti, izredzēti un uzticīgi šajā laikmetā (Atklāsmes 17:14), jūs valdīsiet uz zemes kā ķēniņi un priesteri (Atklāsmes 5:10) kopā ar Jēzu tūkstošgadu laikmetā (Atklāsmes 20:4-6). Jūs varēsiet mācīt cilvēkiem veidu, kā dzīvot labāk, lai palīdzētu viņiem tūkstošgadē un Pēdējā lielajā dienā (sal. Jesajas 30:21).

Saprotiet, ka gan Tēvs, gan Dēls cieš no cilvēces grēkiem (sal. 1. Mozus 6:5-6), kā arī caur ciešanām, ko Jēzus uzņēmas, lai nomirtu par mūsu grēkiem (sal. 1. Pētera 4:1). Jēzus brīvprātīgi pakļāvās tam (Jāņa 10:18), bet darīja to, lai padarītu mūžību labāku.

Šajā dzīvē mums ir jāapgūst mācības, lai veidotu tādu raksturu, kas mums palīdzēs padarīt mūžību labāku.

¹Tāpēc, ticībā attaisnoti, mums ir miers ar Dievu caur mūsu Kungu Jēzu Kristu, ² caur kuru arī mums ticībā ir pieeja šai žēlastībai, kurā mēs stāvam un priecājamies cerībā uz Dieva godību. ³ Un ne tikai tas, bet mēs arī lepojamies ar bēdām, zinot, ka bēdas rada izturību; ⁴ un neatlaidība, raksturs; un raksturs, cerība. (Romiešiem 5:1-4)

⁵ Bet arī šī iemesla dēļ, pieliekot visu centību, pievienojiet savai ticībai tikumu, tikumam zināšanas, ⁶ zināšanām savaldību, pašsavaldīšanai neatlaidību, neatlaidību dievbijību, ⁷ dievbijībai brālīgu laipnību un brālīgu laipnību mīlestību. . ⁸ Jo, ja tas pieder jums un pārpilnībā, jūs nepaliksiet neauglīgi, ne neauglīgi mūsu Kunga Jēzus Kristus atziņā. (2. Pētera 1:5-8)

Jūs, iespējams, nedomājat, ka jums ir labums no grūtībām un pārbaudījumiem, bet, ja esat kristietis, jums tas jādara.

Ievērojiet kaut ko, ko rakstīja netaisnais Herberts V. Ārmstrongs:

KĀPĒC Dievs Radītājs nolika CILVĒKU uz zemes? Dieva augstākajam mērķim sevi atražot — it kā atjaunot sevi ar augstāko mērķi radīt taisnīgu dievišķo raksturu galu galā miljonos neskaitāmu dzimušu un dzimušu bērnu, kuri kļūs par Dieva būtņēm, Dieva ģimenes locekļiem. Cilvēkam bija jāuzlabo fiziskā zeme, kā Dievs to viņam deva, pabeidzot tās radīšanu (ko grēcīgie eņģeļi bija apzināti atteikušies darīt) un, to darot, ATJAUNO DIEVA VALDĪBU ar Dieva dzīves ceļu; un tālāk, šajā pašā procesā CILVĒKA RADĪŠANAS PABEIGŠANA, attīstot Dieva svēto, taisno RAKSTURU, ar paša cilvēka piekrišanu. Kad cilvēkā ir ieaudzināts šis nevainojamais un taisnīgais raksturs un cilvēks no mirstīgās miesas ir pārvērstš nemirstīgā garā, tad nāks NETICAMS CILVĒKA POTENCIĀLS — cilvēks dzims dievišķajā Dieva ĢIMENĒ, atjaunos Dieva valdību uz zemes, un tad piedaloties RADĪŠANAS pabeigšanā visā VISUMA bezgalīgajā plašumā! ... Dievs SEVI būs atveidojis neizsakāmi miljoniem reižu! Tātad, šīs atjaunošanas nedēļas sestajā dienā Dievs (Elohims) teica: "Darīsim cilvēku pēc mūsu tēla un pēc mūsu līdzības" (1. Moz. 1:26). Cilvēks tika radīts (ar viņa piekrišanu) īpašām attiecībām ar savu Radītāju! Viņš tika radīts Dieva veidolā un veidolā. Viņam tika dots gars (formas būtība), lai padarītu attiecības iespējamā (Ārmstrongs HW. Laikmetu *noslēpums*. Dods Mīds, 1985, 102.–103. lpp.).

Rakstura veidošanas mērķis ir būt labākam un spējīgam labāk kalpot.

Kā mēs veidojam raksturu?

Labākais veids ir paklausīt Viņam.

Un tas ir mūsu labā.

¹⁹ Es šodien saucu debesis un zemi par lieciniekiem pret jums, ka Es esmu nolīcis jūsu priekšā dzīvību un nāvi, svētību un lāstu. tāpēc izvēlies dzīvi, lai dzīvotu gan tu, gan tavi pēcnācēji; ²⁰ Lai tu mīli To Kungu, savu Dievu, klausīt Viņa balsij un pieķerties Viņam, jo Viņš ir tava dzīvība un tavas dienas; un lai tu dzīvotu tanī zemē, ko Tas Kungs bija zvērējis jūsu tēviem, Ābrahāmam, Īzākam un Jēkabam, tos dot." (5. Mozus 30:19-20)

¹² Un tagad, Israēl, ko Tas Kungs, tavs Dievs, prasa no tevis, ja ne bīsties To Kungu, savu Dievu, staigājat visos Viņa ceļos un mīlat Viņu, kalpojat Tam Kungam, savam Dievam, no visas savas sirds un no visa tava dvēsele, ¹³ un **turēt Tā Kunga baušļus un Viņa likumus, ko es tev šodien pavēlu jūsu labā ?** (5. Mozus 10:12-13)

Ievērojiet, ka Dievs ir devis baušļus mūsu labā.

Jūs varētu teikt, ka tas bija Vecajā Derībā, un mīlestība ir vissvarīgākā.

Zināmā mērā jums būtu taisnība.

Līdz pakāpei?

Jā, ja jūs esat gatavs paklausīt Dieva baušļiem, kas ir mīlestības pilni noteikumi mūsu labā, jums būtu taisnība.

Jēzus mācīja:

¹⁵ Ja jūs Mani mīlat, turiet Manus baušļus. (Jāņa 14:15)

⁹ "Kā Tēvs mani mīlēja, tā arī es jūs esmu mīlējis; paliec Manā mīlestībā. ¹⁰ Ja jūs turēsiet Manus baušļus, jūs paliksiet Manā mīlestībā, tāpat kā Es esmu turējis savu Tēva baušļus un palieku Viņa mīlestībā. (Jāņa 15:9-10)

Dievs mūs mīlēja un radīja tādus, lai mēs varētu pieņemt šo mīlestību un gūt no tās labumu. Katra Bībeliski pareizā izvēle, pareizais lēmums un pareiza rīcība, ko mēs pieņemam, palīdz mums veidot raksturu. Tas palīdzēs mums personīgi, kā arī citiem.

Apustulis Pāvils rakstīja:

¹ Izpildiet mani, tāpat kā es līdzinu Kristu. (1. Korintiešiem 11:1)

¹² ... bauslība nav no ticības, bet "kas tās pilda, dzīvos no tām". (Galatiešiem 3:12)

¹² ... bauslis svēts, taisns un labs. (Romiešiem 7:12)

Tie, kas patiesi līdzinās Jēzum, pieaugs Jēzus žēlastībā un atziņā visu mūžību (2. Pētera 3:18), lai labāk sniegtu mīlestību.

Apustulis Jēkabs un Jēzus paziņoja, ka mīlestība ir saistīta ar Dieva baušļiem:

⁸ Ja tu patiešām pildi ķēnišķo likumu saskaņā ar Rakstiem: "Tev būs savu tuvāko mīlēt kā sevi pašu", tad tu dari labi; ⁹ Bet, ja jūs izrādāt neobjektivitāti, jūs grēkojat un esat likuma pārkāpēji. ¹⁰ Jo kas ievēro visu likumu un tomēr pakļūp vienā punktā, tas ir vainīgs pie visa. ¹¹ Jo tas, kurš teica: "Nepārkāp laulību", arī teica: "Neslepkavojiet." Tagad, ja jūs nepārkāpjat laulību, bet veicat slepkavību, jūs esat kļuvis par likuma pārkāpēju. (Jēkaba 2:8-11)

³⁷ Jēzus viņam sacīja: "Tev būs To Kungu, savu Dievu, mīlēt no visas savas sirds, no visas savas dvēseles un no visa sava prāta." ³⁸ Šis ir pirmais un lielais bauslis. ³⁹ Un otrs ir līdzīgs tam: "Tev būs savu tuvāko mīlēt kā sevi pašu." ⁴⁰ Uz šiem diviem baušļiem balstās visa bauslība un pravieši. (Mateja 22:37-40)

Baušļu mērķis ir parādīt mīlestību (1. Timotejam 1:5), padarīt mūs labākus un palīdzēt citiem būt labākiem.

¹³ Uzklūsīsim visas lietas secinājumu:

Bīsties Dieva un turi Viņa baušļus ,
jo tas ir viss cilvēkam.

¹⁴ Jo Dievs liks tiesā ikvienu darbu, arī
ikvienu slepenu lietu, gan labu, gan ļaunu. (Salamans Mācītājs 12:13-14)

Desmit baušļi nebija kādi patvaļīgi noteikumi vai slogs.

Ievērojiet kaut ko no Vecās un Jaunās Derības:

¹⁸ Kur nav atklāsmes, ļaudis atmet savaldību; Bet laimīgs ir tas, kas ievēro likumu. (Salamana Pamācības 29:18)

³ Dārgie draugi, lai gan es ļoti vēlējos jums rakstīt par mūsu kopīgo pestīšanu, tagad es jūtos spiests rakstīt, lai mudinātu jūs nopietni cīnīties par ticību, kas reiz bija uzticēta svētajiem. ⁴ Jo starp jums ir slepeni iekļuvuši daži vīri — cilvēki, kuri jau sen bija izraudzīti nosodījumam, kuru es grasos aprakstīt, — bezdievīgi vīri, kas mūsu Dieva žēlastību ir pārvērtuši par atļauju darīt ļaunu un kas noliedz mūsu vienīgo Kungu un Kungu. , Jēzus Kristus. (Jūda 3-4, NET Bible)

³ Jo tā ir Dieva mīlestība, ka mēs turam Viņa baušļus. Un Viņa baušļi nav apgrūtinoši. (1. Jāņa 5:3)

Desmit baušļi nav nasta, bet to ievērošana padara cilvēku laimīgu.

Šajā dzīvē Dievs vēlas, lai mēs dzīvotu veiksmīgu, laimīgu dzīvi — lai mēs baudītu labu veselību, izaicinošu karjeru, skaistu laulību un laimīgus bērnus. Viņš apsola svētības un īpašu aizsardzību tiem, kas cenšas pildīt Viņa gribu un ievērot Viņa baušļus!

² Mīļie, es lūdzu, lai tev viss klājas un esi vesels, kā klājas tavai dvēselei. ³ Jo es ļoti priecājos, kad nāca brāļi un liecināja par patiesību, kas ir jūsos, tāpat kā jūs staigājat patiesībā. ⁴ Man nav lielāka prieka kā dzirdēt, ka mani bērni staigā patiesībā. (3. Jāņa 2-4)

²⁶ "Redzi, es šodien lieku jūsu priekšā svētību un lāstu: ²⁷ svētību, ja jūs paklausīsīt Tā Kunga, sava Dieva, baušļiem, ko es jums šodien pavēlu; ²⁸ un lāstu, ja jūs neklausīsīt Tā Kunga baušļiem. tavs Dievs, bet novērsies no ceļa, ko es tev šodien pavēlu (5. Mozus 11:26-28).

¹⁹ Es šodien saucu debesis un zemi par lieciniekiem pret jums, ka Es esmu nolīcis jūsu priekšā dzīvību un nāvi, svētību un lāstu. tāpēc izvēlies dzīvi, lai dzīvotu gan tu, gan tavi pēcnācēji; ²⁰ Lai tu mīli To Kungu, savu Dievu, klausīt Viņa balsij un pieķerties Viņam, jo Viņš ir tava dzīvība un tavas dienas; (5. Mozus 30:19-20)

Dzīvošana Dieva veidā sniedz laimi, kas ir vairāk nekā īslaicīgs prieks. Tas sniedz pārliecību grūtos laikos:

¹³ Laimīgs ir vīrs, kas atrod gudrību, un cilvēks, kas iegūst sapratni; ¹⁴ Jo viņas ienākumi ir labāki par sudraba peļņu, un viņas peļņa ir labāka par zeltu. ¹⁵ Viņa ir dārgāka par rubīniem, un viss, ko tu vēlies, nevar salīdzināt ar viņu. ¹⁶ Dienu garums ir viņas labajā rokā, viņas kreisajā rokā

bagātība un gods. ¹⁷ Viņas ceļi ir patīkami, un visi viņas ceļi ir miers. ¹⁸ Tā ir dzīvības koks tiem, kas to satver, un laimīgi visi, kas to patur. (Salamana Pamācības 3:13-18)

¹⁵ Svētīga tauta, kuras Dievs ir Tas Kungs! (Psalms 144:15)

²¹ Kas savu tuvāko nicina, tas grēko; Bet kas apžēlo nabagus, tas ir laimīgs. (Salamana Pamācības 14:21)

¹⁴ Laimīgs cilvēks, kas vienmēr ir godbijīgs... (Salamana Pamācības 28:14a)

⁵ Laimīgs ir tas, kam Jēkaba Dievs ir palīgā, kas cer uz To Kungu, savu Dievu, ⁶ Kas radījis debesis un zemi, jūru un visu, kas tajos ir; Kas glabā patiesību mūžīgi, (Psalms 146:5-6)

Dzīvošana Dieva veidā dara mūs patiesi laimīgus. Mums tas jādara, kā arī jādūdz pēc gudrības (Jēkaba 1:5).

Desmit baušļi mums tika darīti zināmi, lai palīdzētu veidot mūsos raksturu, lai mēs varētu būt labāki un padarīt labāku mūžību. Šajā dzīvē mēs varam uzlabot savu mūžību, ja patiesi uzticamies Viņam.

Tomēr reliģisko vadītāju radīto sagrozījumu dēļ apustulis Pāvils tika iedvesmots rakstīt par "nelikumības noslēpumu" (2. Tesaloniķiešiem 2:7). Saskaņā ar Jēzus teikto, šajos beigu laikos nelikumība pieaugs un daudzu cilvēku mīlestība atdzīsīs (Mateja 24:12). Diemžēl tas palīdzēs novest pie pēdējā beigu laika "Noslēpuma Lielā Bābele" (Atklāsmes 17:5) — reliģiska spēka septiņu pakalnu pilsētā (Atklāsmes 17:9, 18). Lai uzzinātu vairāk par to un desmit baušļiem, skatiet bezmaksas tiešsaistes bukletu: *Desmit baušļi: Dekalogs, kristietība un zvērs*.

Dieva plāns ir labāks

Dieva plāna pēdējā daļa būs labāka nekā pirmā plāna daļa, jo:

⁸ Lietas beigas ir labākas nekā tās sākums; (Salamans Mācītājs 7:8)

Tomēr ievērojiet kontrastu starp tiem, kas šaubās par Dievu, un Dieva patiesajiem cilvēkiem:

¹³ Tavi vārdi ir bijuši skarbi pret Mani, saka Tas Kungs: Bet tu saki: ko mēs esam pret tevi runājuši? ¹⁴ Jūs esat sacījuši: Dievam kalpot ir bezjēdzīgi; Kāds labums no tā, ka esam turējuši Viņa likumu un staigājuši kā sērotāji Tā Kunga Cebaotu priekšā? ¹⁵ Tāpēc tagad mēs saucam lepnos par svētīgiem, jo tie, kas dara ļaunu, tiek pacelti; Viņi pat kārdina Dievu un iet brīvībā."

¹⁶ Tad tie, kas bijā Kunga, runāja savā starpā, un Tas Kungs klausījās un uz klausīja viņus; Tā tad Viņa priekšā tika uzrakstīta piemiņas grāmata tiem, kas bīstas To Kungu un domā par Viņa vārdu.

¹⁷ "Tie būs Mani," saka Tas Kungs Cebaots, "tanī dienā, kad Es tos darīšu par savām dārgakmeņiem. Un es viņus saudzēšu, kā cilvēks saudzē savu dēlu, kas viņam kalpo." ¹⁸ Tad jūs atkal atšķirsit taisno un ļauno, starp to, kas kalpo Dievam, un to, kas Viņam nekalpo. (Maleahija 3:13-18)

levērojiet šādu pravietojumu:

⁶ Jo mums ir dzimis Bērnis, mums ir dots Dēls; Un valdība būs uz Viņa pleca. Un Viņa vārds tiks saukts Brīnišķīgais, Padomdevējs, Varenais Dievs, Mūžīgais Tēvs, Miera valdnieks. ⁷ **Viņa valdības pieaugumam un mieram nebūs gala**, uz Dāvida troņa un pār Viņa valstību, lai to sakārtotu un nostiprinātu ar tiesu un taisnību No tā laika uz priekšu, pat uz visiem laikiem. To paveiks Kunga Cebaotu dedzība. (Jesajas 9:6-7)

Tātad, Dievs palielinās Savu valdību un mieru, un tam nebūs gala. Nebeidzas lietas uzlabot.

“Apustuļi, tāpat kā Jēzus, sludināja evaņģēliju — LABĀS ZIŅAS par gaidāmo LABĀKU PASAULI” (Armstrong HW. The Incredible Human Potential. Everest House, 1978).

Nākamā Dieva Valstība ir mūžīga:

¹³ Tava valstība ir mūžīga valstība, un Tava vara pastāv uz visām paaudzēm. (Psalms 145:13)

³ Cik lielas ir Viņa zīmes un cik vareni Viņa brīnumi! Viņa valstība ir mūžīga valstība, un Viņa vara ir no paaudzes paaudzē. (Daniēla 4:3)

²⁷ Tad valstība un vara, kā arī visu debesu valstību varenība tiks dota tautai, Visaugstākā svētajiem. Viņa valstība ir mūžīga, un visas kundzības Viņam kalpos un paklausīs. (Daniēls 7:27)

levērojiet, ka svētajiem tiks dota mūžīga valstība. Tas atbilst tam, ko apustulis Pēteris bija iedvesmots uzrakstīt:

¹⁰ Tāpēc, brāļi, esiet vēl čaklāki, lai padarītu savu aicinājumu un izredzēšanu drošu, jo, to darot, jūs nekad nepaklupsit; ¹¹ Jo tā jums bagātīgi tiks nodrošināta ieeja mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus mūžīgajā valstībā. (2. Pētera 1:10-11)

Vai tas nozīmē, ka mēs zinām visas detaļas?

Nē, bet Viņš ir devis mums spēju aptvert un redzēt dažus no Viņa plāniem:

¹⁰ Es esmu redzējis Dieva doto uzdevumu, kas jāuzņemas cilvēku bērniem. ¹¹ Viņš savā laikā visu ir darījis skaistu. Arī Viņš ir ielicis viņu sirdīs mūžību, izņemot to, ka neviens nevar atklāt darbu, ko Dievs dara no sākuma līdz beigām. (Salamans Mācītājs 3:10-11)

¹² Pagaidām mēs redzam spoguļi blāvi, bet tad aci pret aci. Tagad es zinu daļēji, bet tad es zināšu tāpat kā mani pazīst. (1. Korintiešiem 13:12)

⁹ Bet kā ir rakstīts:

To, ko Dievs ir sagatavojis tiem, kas Viņu mīl, acs nav redzējusi, ne auss dzirdējusi, ne cilvēka sirdī nav ienākusi." (1. Korintiešiem 2:9)

Tātdarbs ir tas, ko Dievs vēlas, lai cilvēki darītu. Dievs liks tiem, kas kļūst par Viņu, darīt darbus, lai mūžība kļūtu labāka. Tātdarbs mēs varam zināt daļu no plāna, un plāns ir labāks, nekā mēs esam sapratuši.

Pat Vecās Derības laikos daži redzēja mūžību un Dieva plāna realitāti (sal. Ebrejiem 11:13-16).

Lai gūtu priekšstatu par to, cik daudz labāka mūžība Dieva valstībā būs salīdzinājumā ar „šo Jauno laikmetu” (Galatiešiem 1:4), ievērojiet sekojošo:

³ Un es dzirdēju skaļu balsi no debesīm sakām: “Lūk, Dieva telts ir pie cilvēkiem, un Viņš dzīvos pie viņiem, un tie būs Viņa tauta. Pats Dievs būs ar viņiem un būs viņu Dievs. ⁴ Un Dievs noslaucīs visas asaras no viņu acīm; nāves vairs nebūs, ne bēdu, ne raudāšanas. Sāpju vairs nebūs, jo iepriekšējais ir pagājis.”

5Tad tronī sēdošais sacīja: "Redzi, es visu daru jaunu." Un Viņš man sacīja: "Raksti, jo šie vārdi ir patiesi un patiesi." (Atklāsmes 21:3-5)

⁷ ... Mūžīgs prieks būs viņiem. (Jesajas 61:7)

¹⁸ Jo es uzskatu, ka šī laika ciešanas nav cienīgas *salīdzināt* ar godību, kas tiks atklāta mūsos. (Romiešiem 8:18)

Būs ne tikai ciešanas, bet arī paties prieks. Un jums var būt daļa, kas palielina šo prieku.

7. Noslēguma komentāri

Ir aprēķināts, ka kopumā ir dzīvojuši (un lielākā daļa ir miruši) aptuveni 40 līdz 110 miljardi cilvēku.

Cilvēces mērķis nav veltīgi pielūgt Dievu, lai krātu prieku sev un slavētu Viņu. Lai gan mūžība mums būs prieku pilna un Dievs ir vairāk slavas cienīgs, nekā mēs šobrīd spējam saprast, mūsu mērķis ir padarīt mūžību labāku arī citiem.

Jēzus ir radījis vietu katram no mums (sal. Jāņa 14:2), jo Dievs mūs veido individuāli (Psalms 33:15), lai mūs pilnveidotu (Psalms 138:8). Viņš pabeigs iesākto darbu ikvienā no mums, kas vēlas (Filipiešiem 1:6).

Miljardiem no mums ir dažādi, un viņiem ir dažādi veidi, kā dot. Mūsu galvenais uzdevums ir padarīt mūžību labāku — tas nozīmē, ka jā, JUMS būs unikāls veids, kā dot. Ja vien jūs galu galā neatteikties atbalstīt Dieva Valstību, jums būs sava daļa, lai padarītu mūžību labāku ikvienam no vismaz 40 miljardiem citu cilvēku un pēc tam vēl vairāk (sal. 1. Korintiešiem 12:26; Ījaba 14:15; Galatiešiem 6: 10)!

Bībele māca, ka mums ir "citi jāvērtē labāk nekā" paši (Filipiešiem 2:3). Tāpēc ņemiet vērā, ka gandrīz ikviens, ar kuru jūs jebkad esat sastapies, kādu dienu palīdzēs padarīt mūžību labāku jums (un jūs viņiem). Ikvienu, pret kuru jūs nepareizi novērtējāt, pret kuriem esat bijuši aizspriedumi, par kuriem bijušas nepareizas domas, par kuriem, iespējams, nogriezti satiksmē, slikti izturējušies, kā arī tie, pret kuriem esat bijis laipns, jums, iespējams, būs jāstrādā. Tāpēc mēģiniet būt viens pret otru laipni, sirsnīgi, viens otram piedodiet, kā Dievs Kristū jums piedevis (Efeziešiem 4:32). "Cik no jums atkarīgs, dzīvojiet mierā ar visiem" (Romiešiem 12:18).

Tā kā mūžība ilgst bezgalīgi ilgu laiku, ņemiet vērā, ka patiesībā jūs varēsiet iepazīt 40 miljardus (iespējams, vairāk) cilvēku daudz labāk, nekā jūs tagad zināt sevi!

Jums, iespējams, būs jāstrādā to cilvēku labā, kuri, jūsuprāt, nekad nevarētu izmantot Dievu (sal. Mateja 21:28-32), jo "daudzi, kas ir pirmie, būs pēdējie un pēdējie pirmie" (Marka 10:31).

Turklāt ņemiet vērā, ka Bībele māca, ka visiem cilvēkiem, arī tiem, par kuriem jūs, iespējams, nerūpējaties, ir potenciāls tikt piepildītiem ar visu Dieva pilnību:

¹⁴ Tāpēc es noliecu ceļus mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēva priekšā, ¹⁵ no kura ir nosaukta visa dzimta debesīs un uz zemes, ¹⁶ lai Viņš dotu jums pēc savas godības bagātības stiprināties ar spēku. caur Savu Garu iekšējā cilvēkā, ¹⁷ lai Kristus ticībā mājotu jūsu sirdīs. lai jūs, būdami mīlestībā iesakņoti un balstīti, ¹⁸ kopā ar visiem svētajiem spētu saprast, kas ir platums un garums, dziļums un augstums, ¹⁹ lai iepazītu Kristus mīlestību, kas pārsniedz zināšanas; **lai jūs būtu piepildīti ar visu Dieva pilnību** . (Efeziešiem 3:14-19).

Mums ir jāamācās un jāamācās vairāk (2. Pētera 3:18).

Par beigu laiku tika pravietots vairāk zināšanu (Daniēla 12:4) , tostarp pazudušo lietu atjaunošana (Mateja 17:11).

Šķiet, ka zināšanas par to, kāpēc Dievs radīja visu, ko Viņš darīja, ir kaut kas, kas ir vēl pilnīgāk jāatjauno.

Kā Dievs to dara?

⁹ “Kam viņš mācīs zināšanas? Un kam viņš liks saprast vēstījumu? Tie, kas tikko atradināti no piena? Tie, kas tikko novilkti no krūtīm? ¹⁰ Jo priekšrakstam ir jābūt pie priekšraksta, priekšrakstam pie priekšraksta, rindiņai pēc rindas, rindai pēc rindas, te mazliet, tur mazliet. (Jesajas 28:9-10)

¹⁰ Bet Dievs mums tos ir atklājis caur Savu Garu. Jo Gars pārbauda visas lietas, jā, arī Dieva dziļās lietas. (1. Korintiešiem 2:10)

Tātad, aplūkojot dažādus rakstus, mēs varam mācīties doktrīnu. Un, ja mūs vada Dieva Gars, mēs varam saprast vēl vairāk.

Un kā atsevišķiem kristiešiem vajadzētu reaģēt, saskaroties ar jaunām teoloģiskām zināšanām?

Lūgšana Dievam par izpratni, kā minēja Ījabs, ir viens solis, kas jāveic:

²⁴ Māci mani, tad es turēšu savu mēli; Lieciet man saprast, kur esmu kļūdījies. (Ījaba 6:24)

Jaunajā Derībā bereānieši rādīja ceļu piemēru:

¹⁰Tad brāji tūlīt aizsūtīja Pāvilu un Sīlu naktī uz Bereju. Kad viņi ieradās, viņi iegāja jūdu sinagogā. ¹¹ Tie bija godīgāki par tiem, kas bija Tesalonikā, jo viņi uztvēra vārdu ar visu gatavību un katru dienu pētīja Rakstus, lai noskaidrotu, vai tas tā ir. (Apustuļu darbi 17:10-11)

Daļa no šīs grāmatas nolūka bija sniegt Svētos Rakstus, lai visi, kas vēlas, varētu redzēt, ka tas tā ir. Daļa no mana nolūka, rakstot to, bija dalīties ar Dieva patiesību visiem, kam ir atvērtas ausis.

Dievam tev ir plāns. Dievs tevi mīl un vēlas, lai tu mīli citus. Jums ir jādzīvo saskaņā ar Viņa mīlošo dzīvesveidu. Īstas mīlestības palielināšana: to var uzskatīt par dzīves jēgu.

Lūdziet būt Dieva pusē (sal. Jozua 5:13-14). "Ja Dievs ir par mums, kas var būt pret mums?" Romiešiem 8:31).

Bībele māca, ka visa radība, ieskaitot cilvēkus, tika padarīta “ļoti laba” (1. Mozus 1:31) un ka Viņš radīja un svētīja septīto dienu (1. Mozus 2:2-3).

Bībele māca, ka, lai gan Dievs cilvēkus radīja taisnus, viņi ir meklējuši daudz nepareizu ceļu (Salamans Mācītājs 7:29) .

Vēlreiz, lūdzu, saprotiet, ka Bībele māca:

⁸ Lietas beigas ir labākas nekā tās sākums; Garā pacietīgs ir labāks nekā garā lepns. (Salamans Mācītājs 7:8)

Sākums bija ļoti labs, un beigas būs vēl labākas.

Dievs radīja cilvēci, lai tā atražotos un būtu daļa no Viņa ģimenes (Maleahija 2:15).

Viņš lika mums piedalīties Viņa godībā (Romiešiem 8:17) un valdīt pār Visumu (Ebrejiem 2:5-17). Jēzus mācīja: "Svētīgāk ir dot nekā ņemt" (Apustuļu darbi 20:35).

Dievs radīja cilvēci, lai dotu mīlestību (sal. 1. Jāņa 4:7-12) un lai Visumā būtu vairāk mīlestības (sal. Mateja 22:37-39). Tāda ir dzīves jēga.

Kāds ir Dieva plāna noslēpums? Kāpēc Dievs kaut ko radīja?

Dievs radīja to, ko Viņš darīja, lai mūžība būtu labāka (sal. Ebrejiem 6:9, 11:16; Filipiešiem 1:23).

Tāpēc Viņš radīja Visumu un tāpēc Viņš radīja vīriešus un sievietes. Viņš īpaši radīja Visumu kā mantojumu/mantojumu Jēzum un visai cilvēcei.

Cilvēki, kuriem ir dota mūžīgā dzīvība, padarīs mūžību labāku.

Dieva plāns ietver visus, kas ņems vērā Viņa aicinājumu šajā laikmetā (skatiet arī bezmaksas tiešsaistes bukletu *Vai Dievs tevi aicina?*), un citus nākamajā laikmetā (sk. arī *Universālais pestīšanas piedāvājums, Apokatastasis: Vai Dievs var izglābt pazudušos in an simtiem rakstu vietu atklāj Dieva pestīšanas plānu*).

Kristietis vai nē, kāpēc Dievs tevi radīja?

Jūsu mērķis šajā dzīvē ir veidot raksturu, lai jūs varētu maksimāli izmantot savu potenciālu un palielināt to, cik daudz labāk jūs varat uzlabot mūžību.

Dievs TEVI ir radījis, lai jūs varētu izmantot savus unikālos talantus (Mateja 25:14-23; Lūkas 19:11-19), lai dotu mīlestību, lai padarītu mūžību labāku!

Tāpēc Dievs radīja to, ko Viņš darīja. Tāpēc Dievs TEVI radīja.

Dieva draudzes pastāvēšana

Dieva draudzes pastāvēšanas ASV birojs atrodas: 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, California, 93433 USA.
Mums ir atbalstītāji visā pasaulē un visos apdzīvotajos kontinentos (visos kontinentos, izņemot Antarktīdu).

Dieva draudzes pastāvēšana Vietnes informācija

CCOG.ORG Dieva draudzes pastāvēšanas galvenā vietne ar saitēm uz literatūru 100 valodās.

CCOG.ASIA Uz Āziju orientēta vietne ar vairākām Āzijas valodām.

CCOG.IN Uz Indiju vērsta vietne ar dažām indiešu valodām.

CCOG.EU Uz Eiropu orientēta vietne ar vairākām Eiropas valodām.

CCOG.NZ Vietnes mērķauditorija ir Jaunzēlande.

CCOGAFRICA.ORG Vietnes mērķauditorija ir Āfrika.

CCOGCANADA.CA Vietne, kuras mērķauditorija ir Kanāda.

CDLIDD.ES Šī vietne ir pilnībā spāņu valoda.

CG7.ORG Tas ir orientēts uz 7. dienas sabata turētājiem.

PNIND.PH Uz Filipīnām orientēta vietne ar dažiem tagalogiem.

Radio un YouTube video kanāli

BIBLENEWSPROPHECY.NET Bībeles ziņu pravietojums tiešsaistes radio.

Bible News Prophecy kanālu. Sermonetes vietnēs YouTube, BitChute, Brighteon un Vimeo.

CCOGAfrica kanālu. YouTube un BitChute video ziņas no Āfrikas.

CCOG Animations Animēti ziņojumi pakalpojumā YouTube BitChute.

ContinuingCOG & COGTube. Sprediķi attiecīgi YouTube un BitChute.

Ziņu un vēstures vietnes

CHURCHHISTORYBOOK.COM Baznīcas vēstures vietne.

COGWRITER.COM Ziņu, vēstures un pravietojumu vietne

(Back cover)

Bībele atklāj daudzus noslēpumus

Bībele stāsta par noslēpumu, kas ticis turēts noslēpumā kopš pasaules pirmsākumiem (Romiešiem 16:25-27), bet tas ir atklāts pravietiskajos rakstos — "patiesības vārds" (2. Timotejam 2:15; Jēkaba 1:18).

Bībele atsaucas uz daudziem noslēpumiem, piemēram, Dieva valstības noslēpumu (Marka 4:11), žēlastības noslēpumu (Efeziešiem 3:1-5), ticības noslēpumu (1. Timotejam 3:9), noslēpumu. laulības attiecības (Efeziešiem 5:28-33), nelikumības noslēpums (2. Tesalonīķiešiem 2:7), augšāmcelšanās noslēpums (1. Korintiešiem 15:51-54), Kristus noslēpums (Efeziešiem 3:4) Tēva noslēpums (Kolosiešiem 2:2), Dieva noslēpums (Kolosiešiem 2:2; Atklāsmes 10:7) un pat Lielās Babilonas noslēpums (Atklāsmes 17:5).

Grāmata, *Dieva plāna noslēpums: Kāpēc Dievs kaut ko radīja? Kāpēc Dievs tevi radīja?*, caur Svētajiem Rakstiem izskaidro daudzus noslēpumus un palīdz atbildēt uz tādiem jautājumiem kā:

Vai svētlaimes vīzija ir Dieva galvenais plāns?

Vai Dievs cilvēkus radīja taisnus?

Kāpēc ir ciešanas?

Vai Dievam ir plāns priekš TEV?

Vai Dievam ir plāns tiem, kas nav kristieši?

Kāds mīlestībai sakars ar Dieva plānu?

Vai Dieva plāns visiem, kas Viņam atbildēs, spēs dot mīlestību unikālā veidā, lai padarītu mūžību labāku viņiem personīgi un visiem pārējiem?

Jā, tu vari zināt, kāpēc Dievs jebko radīja un kāpēc Dievs radīja TEVI!